חרות

תל־אביב
רחוב מקוה ישראל 22
טלפונים: 5722 ; 4071
טל. מערכת־לילה 5722
ת. ד. 1875

העורך: י. רובין

ירושלים
רח׳ הסולל 5, טל. 3880
ת. ד. 1251

חיפה
רח׳ חיים 4, טל. 3644

דפוס ישראל, ת״א

לשלמות המולדת-לקבוץ גלויות-לצדק סוציאלי-לחרות האדם

HERUT TEL-AVIV ISRAEL | המחיר 48 פר׳ | יום ו׳, כ״א מנחם אב תש״י 4 August 1950 | גליון מס 565 | עתון יומי תל־אביב

עבדאללה ילחם בקומוניזם תמורת עזרה

ביירות, (ר.) — המלך עבדאללה שלח ל־סרומן מכתב סודי, ובו ביקש עזרה צבאית וכלכלית לעבה״י, סוריה ועיוק לשם מלחמה מה בקומוניזם — זאת חלו חוגים רשמיים ב. הלבנון.

מהות ברית כלכלית וצבאית, המסובלת לעמוד במבני התקפה קומוניסטית אם יינתן לה הנשק הדרוש״ — יכולות 3 המדינות להעמיד 20 דיביזיות לצורך המלחמה ב־ סכנה הקומוניסטית.

בנק אי לדיסקונט בע״מ
הון נפרע ורזרבות: 1,075,000 ל״י
הבנק הבא לקראתך
תל אביב ירושלים חיפה יפו

TAM ECCED
כרטיסי נסיעה
בקוים: ירושלים חיפה. נתניה. חדרה
לפשים:
בתל־אביב
• רח׳ מקוה. רח׳ אלנבי 113
• רח׳ אחד. בכר ראשון
• תחנת האוטובוסים המרכזית
ביפו
• קדר. שד׳ הארן נאדר
פ״ר תחנת האוטובוסים
ת. נ.
אגד

2 מיליון דולר לעבה״י לשם „עבודה לפליטים"

לייק סאכסס, 3, (סיים) — גורל האורי קנדי, יו״ר המשרד לפליטים ערביים במר־רח התיכון, גילה היום, כי עבר הירדן תק־בל בימים הקרובים ביותר מ־2 מיליון דולר לעבודות קונסטרוקטיביות בשביל פליטים. העבודות יבוצעו על מי השיטה המוצעת על ידי קלאס.

חמאה וגבינה מארה״ב ל„הדסה" בישראל

חמאה וגבינה אמריקנית בשווי של שני מיליון דולאר לערך, נמסרו ל„הדסה" לי צרכי פעולתה בשראל על ידי מיניסטריון החקלאות האמריקני. 2,200,000 ליטראות של חמאה במחיר של 60 סנטים לליטרת ו־2,200,000 ליטראות של גבינה אמריקנית בערך של 40 סנטים לליטרת ישלחו באניה עוד החודש לישראל (סט״א)

פעולות אנטי־קומוניסטיות בלבנון

ביירות, 3, (סים) — 50 קומוניסטים יר עמדו בשבוע הבא למשפט. ממשלת הלבנון מתכננת פעולה אנטי־קומוניסטית. בקנה־מדה ארצי.

פרט לענף המזון ובתי מרקחה:

מהיום שביתת כל המסחר במדינה

שביתת המסחר, המלאכה והתעשיה מתרחבת. החל מהיום ייסגרו כל בתי המסחר בכל רחבי המדינה, פרט לבתי עסק בענף המזון, בתי קפה, בתי מלון ובתי מרקחה.

ביום השני 7.8.50 תתקיים שביתה כללית של כל המסחר במדינה, פרט לבתי קפה ובתי מרקחה, אשר לגביהם יהיה סידור מיוחד. החלטות אלו נתקבלו אחרי הת־עצות שנתקיימה אתמול במשרדי התאחדות הסוחרים, בהשתתפות כל הגופים הכלכליים.

מתיחות בתל־אביב

התוצאות השליליות של הפרד בין החוגים הכלכליים והממשלה גרמו לדכאון בין הסר־חרים ולהתגברות השיתוק במסחר. בחוגים הכלכליים גוברת המתיחות. לפני חגויות „אתא" ו„המשביר המרכזי", החברות היחידות שהשאירו את חנויותיהן פתוחות, ניצבו משר־מרות סוחרים, וזעם הציבור הופנה כלפיהן. מאחרי הסרגל נעשים **כפיונות לפצל את אחדותם של החוגים הכלכליים.** במלאכה זאת עוסקים גם מספר מאיילי־תנ־

שיה, שיש להם „חשבונות משותפים" עם ה־סרסים הסתדרותיים.

החיתים והפנדלרים הביעו היום את **אהדתם לשביתת הסוחרים על־ידי הכרזת שבי־תה סמלית.**

אחה״צ נערכה ישיבה משותפת של וציבו־ התאחדות הסוחרים, בעלי התעשיה ובעלי המלאכה, ולאחר דיון ממצה במצב הוחלט על פרסום גלוי־דעת משותף.

ביונתים — עצבנות הציבור גוברת. לרחוב „הסתגנו" סחורות מקפסול, הנמכרות בידי רוכלים; קהל רב צובא עליהם בפינות שר־נות של העיר וחוסף מכל הבא לידו, ללא בדי־קת איכות ומחיר. מורגש כי סחורות רבות כבר ירדו למחתרת וכי גב־ירה תנועת ההברחה מעבר לגבו־לות.

(סוף בעמוד ד)

ריב על סה״י במועצת הבטחון

לייק־סאכסס, (ר.) מועצת הבטחון, השקר־עה ברוב פרוצידורלי סביב סדר היום, הת־כנסה הלילה זן הפעם השלישית בנשיאותו של נציג רוסיה הסוביטית — מאליק.

רוסיה מוסיפה לעמוד על דעתה, שעל ה־מועצה לפסל תחילה בשאלת האגיגות ה־סינית, ורק אחרי זה תחפש המועצה „מתרון של שלום" למשבר קוריאה.

בישיבה הקודמת שנסתיימה אור ליום אתמול ללא כל הצבעות והחלטות, תבעו שלוש המעצמות המערביות הגדולות — ארצות הברית, ברטניה וצרפת — מברית המועצות לגלות מיד את תוכניותיה להח־רות השלום על פני בקוריאה. בריטניה וצרפת הוסיפו, כי „שמוקן לראות בכל הכנות רוסיה, שתעזור להשגת מטרת האו״ם, להח־זרת השלום בחצי־האי, הקרוע לגזרים עקב מלחמת דמים.

נציג ארצות הברית בוא״ם, מר הדן אוס־

רוסיה ממשיכה בחרם חלקי על מוסדות או״ם

לייק סאכסס, 3, (יו. פר.) — רוסיה סרבה היום לקבל את התפקיד של יושב ראש וע־דת המסה־הצבאי של או״ם, בציינה שהממ־שלה הסוביטית החליטה להמשיך בהחר־מה חלקית של הארגון העולמי.

לפי התור החדשי, היה צריך הנציג הסר־ביטי, אינג סקליצ׳ארוב, ליטול לידיו את תפ־קיד היושב ראש של ועדת המסה־הצבאי של או״ם, בעוד שהקולונל מקסימוב, מחיל האויר הסוביטי, היה נוטל לידיו את תפ־קיד המזכיר הראשי.

הזדמנות
1. מגרשים בודדים
החל מ־75 ל״י
קושנים מוכנים בטבו ת״א
2. למכירה—להשכרה
דירות וחנויות
3. קניה / מכירה / חליפין
גם בתשלומים חדשיים
הגרלות חמלוה חעממי
קונים מלוה עממי לאומי, מלחמה
ואגרות המעמד
הסוכנות הלאומית
יהודה הלוי 25 קומה ב׳, תל־אביב

שני הצדדים מודים:

גורל קוריאה יוכרע תוך 10 ימים

האמריקנים עברו ל„קו ההגנה האחרון"

טוקיו (ר., יו. פר., ושרות „חרות") — גורל המערכה בקוריאה יוכרע תוך 7—10 הימים הבאים. שני הצדדים כאחד בטוחים כי הם עומדים לפני „הקרב האחרון", אשר יכריע את גורל המערכה כולה. האמריקאים רואים את הנהר נקטונג כ„קו ההגנה האחרון", המגן על ראש־הגשר שלהם המצטמק והולך, והנשען על במל האספקה הראשי שלהם — פוסאן.

האמריקנים קוראים לכסיגתם ה אחרונה „כסיגה טאקטית גרידא ש כאה לשם יישור הקוים". והם מבי עים את בטחונם שאם יחזיקו מע מד בקו ההגנה האחרון, במשך שבוע ימים, אזי יהיה לאל ידם ל־ צאת להתקפה רבתי לאורך כל ה־ חזית. מאידך מכטיחים הצפוניים כי תוך 10 הימים הבאים ישיגו נצ חון שלם ויכריחו את האמריקאים לצאת את קוריאה כליל.

בחזית המערב שבה פתחו האמריקאים בהקפת־נגד והצליחו להגיע למרחק מיליון מספר מצ׳ינג׳ן, עד לרמות המשקיפות על נהר נאם, מצאו את עצמם מכותרים על ידי תנועת־אינוף של הצפוניים. אך לבסוף הצ־ליחו להיחלץ מהכיתור ולהזור לעמדותיהם הקודמות ליד מסאן. אחרי התקפת־הנפל שלהם ויותר, כנראה, האמריקאים לפי שעה על התקפות נוספות, והם **מתחפרים ומתבצרים על הנהר נקטונג הנה־שב בעיניהם כ„קו ההגנה האחרון" של כוחות או־ם.**

דובר צבאי אמריקאי הסביר, כי אעפ״י ש־90 אחוז מהשטח של קוריאה נתון בידי הכוחות הצפון־קוריאנים, „המצב נראה גרוע על המפה, אך למעשה אנו נמצאים במצב הטוב ביותר מאז החלה המלחמה בקוריאה".

הדובר הסביר את דבריו בזה, שקוריה־נגה של כוחות או״ם קצרים עכשיו יותר, ולעומת זאת כוחותיהם גדולים יותר. כמו כן ציין הדובר, כי חסר לאויב כוח אוירי, וע״י כך **קטנה הסכנה הנשקפת ל־איזור ההגנה של האמריקנים.**

מאידך כטוחים הצפוניים כי נצ־חונם קרוב. וכי כואו של הנצחון הסופי לא יתמהמה יותר מאשר 10 ימים. כך הבטיחו הקומוניסטים בשי־דורם ברדיו פיונג׳יאנג אמש: לפי רדיו פיונג׳יאנג לוחצים כוחות הצפון קשה ל־עבר שתי הערים החשובות, שנותרו בידי הכוחות האמריקנים והדרום־קוריאנים, והן: טאייג׳ו ופוסאן.

לפי ידיעה אמריקנית מהחזית **הגיעו מנורי המחץ של הקומוניסטים עד למרחק של 12 מיליון מטאיג׳ו — בירתה החמנית של דרום־קוריאה 8 מיליון ממאסאן.** מעוזם האחרון של כוחות הדרום בקטע הדרומי של קו החזית ההולך ומצטמק סביב נמל האספקה החיוני של האמריקנים — פוסאן.

בהודעה מאת המטה האמריקני בקוריאה שפורסמה אמש נאמר כי „קרבות ממש״״ נמשכים סביב יונג׳נדונג וכן באיזור צ׳ינג׳ו שבחוף הדרומי. **בחזית הדרומית** מז־רחה לצ׳ינג׳ו, מחזיקה הדיביזיה האמריק־נית ה־24 מעמד איתן, למרות היותה נתונה להרעשת ארטילריה ולהתקפות חיל הרג־לים של הצפוניים. בידיעה מאוחרת יותר נאמר **שהיחידות צפוניות הצליחו לפרוץ את קו ההגנה הדרומי, אך נהדפה אחור.**

בקרבת החוף המזרחי, צפונה ל־יונג׳דונג ממשיכים כוחות הדרום להתקפ־קמה, על אף התנגדותם העקשנית של ה־צפוניים. **בחזית המרכז** גילו מטוסי־תצפית תנועה מוגברת של הצפוניים בסבי־בת העיר קומצ׳ון.

כן טוענים האמריקנים כי חיל האויר שלהם ביצע אתמול „מיבצע הגשרים", ב־הרסו את כל הגשרים שעל הנהר נקטון. אחרי שהצבא האמריקני קבע עליו את „קו ההגנה האחרון" שלו.

ידיעה מטעם הגנרל מק־ארתור מוסרת, כי אניות משחית בריטיות הרעישו את נמל נוקפו, שעל החוף המערבי שעולה היה ל־שמש לצפון־קוריאנים כבסיס־ימי.

בריטניה מגייסת מתנדבים לקוריאה

דש בצבא, להישאר לתקופה נוספת של 6 חדשים.

גם הצי המלכותי פנה לאנשי העתודות שלו, שיצטרפו מחדש לדגל.

ישראל הציעה עזרה רפואית לכוחות או״ם בקוריאה

ישראל תשלח לעזרת כוחות או״ם ה־ לוחמים בקוריאה עזרה רפואית — על כך הודיע שר החוץ שרת במברק למזכיר או״ם מר טריגווה לי.

בימים הקרובים תודיע משלת ישראל אם האופי המדוייק של העזרה הרפואית, שיש לאל ידה להציע.

נהרו מסביר עמדת הודו בשאלת קוריאה

ניו דלהי, הודו, (ר.) — עמדתה של הודו בלפי שאלת קוריאה **הובהרה ל־המל בכל־** למנדס הודי על ידי ראש משלתה פאנדיט נהרו, כדלקמן:

א) הצפון הוא שפתה בהתקפה. ולהתקפה יש להתגנד.

ב) יש לעשות כל המאמצים כדי למנוע התפשטות המלחמה מעבר לקוריאה. ואין לקשור בשאלת קוריאה כל שאלה אחרת.

ג) יש לחפש דרך לסיום המלחמה בקר־ריאה, ואת גורל קוריאה יש להפקיד בידי העם הקוריאני עצמו.

ועידה מוסלמית בטהרן

טהרן, 3, (סים) — הארצות המוסלמיות של אסיה יפגשו בטהרן ב־12 באוקטובר לועידה פאן־מוסלמית. מצפים להשתתפו־תן של כל הארצות הערביות וכן של פא־קיסטאן, אירן וטורקיה.

גם אוסטרליה השלח מתנדבים

וושינגטון, (ר.) — אוסטרליה תשלח ל־עזרת דרום־קוריאה כוח צבא המונה 2000 עד 3000 מתנדבים — הודיע אתמול בוא־שינגטון ראש ממשלת אוסטרליה, מר מנזיס.

מר מנזיס הצהיר, כי הוא מרוצה מהשי־חות הכלכליות שקיים בוואשינגטון, שבהן השיחות היה מתן **הזוואה גדולה** ל־הושב הסכם על בסיס רחב. סברוים, שנושא **אוסטרליה.**

התכנסו שרי החוץ של „מועצת אירופה"

שטראסבורג, (רויטר) — מיניסטרי החוץ של „מועצת אירופה" התכנסו אתמול ב־אולסב העריה בשטראסבורג, בירתה הסמ־לית של אירופה לפתיחת המושב השנתי השני של המועצה.

האסיפה המייעצת של המועצה תתכנס ביום ב׳ הבא.

הסעיף הראשון בדיוני המועצה תהיה הכנ״ל שומאן על מיזוג תעשיי התפחם וה־פלדה.

הסעיף השני יהיה מוקדש לדיון על ה־איסור שהוטל על המועצה לטפל בבעיות ההגנה.

גם יון תצטרף לאיגוד האטלנטית

לונדון, 3, (סים) — טורקיה ויוון יצטרפו בקרוב לאמנה האטלנטית, על כך הודיע היום העתון „דיילי הרולד". מניסטר החוץ הטורקי יטוס לשטרסבורג וישוחח בענין זה עם בוון. ב־9 באוגוסט תיפתח ועידת מועצת האחוד האירופי, שבה ישתתפו 120 ציירים, המייצגים 15 מדינות, ביניהן 3 חב־רים חדשים: גרמניה המערבית, איסלנד והסאר. מסתבר כי בריטניה וארצות הברית מצדדים בקבלת טורקיה ויון לאמנה האט־לנטית.

בקצווי תבל

מצרים לא תשגר משלחת לגרמניה המערבית לשם חתימת הסכם מסחרי בין שתי הארצות.

מחלת „שיתוק הילדים" הולכת ומת־פשטת באר״ב — מודיע מיניסטריון הבריאות האמריקני. בשבוע האחרון נר־שמו 964 מקרים. לעומת 827 מקרים ש־נרשמו בשבוע הקודם.

ליבריה (הריפובליקה הכושית) הציעה את עזרתה לדרום קוריאה בצורת תרומה של צמג בשווי של 10.000 דולר.

הוינר החליטה להגדיל את צבאה לאור ההתפתחות האחרונה ביחסים הבינלאר־מיים.

„לא לקנות בחנויות יהודיות פרטיות"

החזיר את הערבים דובר ממשיתי בכאר שבע

— מאת סופרנו בכאר שבע —

באר שבע, יום ה׳. — „קבלנו אזהרה לא לבקר ולא לקנות בחנויות הפרטיות בבאר שבע, מאחר ששם סוחטים מאתנו כספים ומוכרים במחירים מופרזים" — דברים אלה אמרו קונים ערבים קבועים, שבאו לרגל עסקיהם לחנויות בבאר שבע. הם סיפרו כי אזהרה זאת ניתנה להם על־ידי דובר בשם הממשלה. הדובר הודיע להם בהמשך הדב־רים: „אנו דואגים לכם ומבטיחים כי בימים אלה שיש להם „חשבונות משותפים" עם ה־סרסים הסתדרותיים.

החיתים והפנדלרים הביעו היום את **אהדתם לשביתת הסוחרים** על־ידי הכרזת שבי־תה סמלית.

אחה״צ נערכה ישיבה משותפת של וציבו־ התאחדות הסוחרים, בעלי התעשיה ובעלי המלאכה, ולאחר דיון ממצה במצב הוחלט על פרסום גלוי־דעת משותף.

ביונתים — עצבנות הציבור גוברת. לרחוב „הסתגנו" סחורות מקפסול, הנמכרות בידי רוכלים; קהל רב צובא עליהם בפינות שר־נות של העיר וחוסף מכל הבא לידו, ללא בדי־קת איכות ומחיר. **מורגש כי סחורות רבות כבר ירדו למחתרת וכי גב־ירה תנועת ההברחה מעבר לגבו־לות.**

(סוף בעמוד ד)

ריב על סה״י במועצת הבטחון

לייק־סאכסס, (ר.) מועצת הבטחון, השקר־עה ברוב פרוצידורלי סביב סדר היום, הת־כנסה הלילה זן הפעם השלישית בנשיאותו של נציג רוסיה הסוביטית — מאליק.

רוסיה מוסיפה לעמוד על דעתה, שעל ה־מועצה לפסל תחילה בשאלת האגיגות ה־סינית, ורק אחרי זה תחפש המועצה „מתרון של שלום" למשבר קוריאה.

בישיבה הקודמת שנסתיימה אור ליום אתמול ללא כל הצבעות והחלטות, תבעו שלוש המעצמות המערביות הגדולות — ארצות הברית, בריטניה וצרפת — מברית המועצות לגלות מיד את תוכניותיה להח־רות השלום על פני בקוריאה. בריטניה וצרפת הוסיפו, כי „שמוקן לראות בכל הכנות רוסיה, שתעזור להשגת מטרת האו״ם, להח־זרת השלום בחצי־האי, הקרוע לגזרים עקב מלחמת דמים.

נציג ארצות הברית בוא״ם, מר הדן אוס־

נהפכו היוצרות בבלגיה:

תומכי ליאופולד פתחו במלחמה

בריסל, 3, (ר., יו. פר. ושרות „חרות") — חמש פצצות הושלכו אמש בנמל אנטוורפן על־ידי תומכי המלך ליאופולד, כמהאה על סילוקו של המלך על־ידי הממשלה הקאתולית. לאחר שהיא עצמה החזירה אותו קודם לכן לבסאו.

קבוצות קיצוניים מתומכי המלך ליאופולד הסתערו אתמול על מרכז המפלגה הקא־תולית הקסידו של מנהיגו **המלך.** אם כי האח־רון ויתר כבר רשמית על כסאו לטובת בנו, בלגיון בודואן.

ממקורות מהימנים נודע, כי ראש־ממשלת בלגיה נאלץ, נוכח הבקור, לבקש מהמלך ליאופולד, שיפנה לתומכיו „לטובת האחדות הלאומית" בבקשה לתמוך בחסכם. שהושג בין שלוש המפלגות הגדולות, בענין העברת סמכות־המלוכה לנסיך בודואן.

הקבינט הבלגי אישר אתמול את נוסח **החוק, שלפיו עוברות סמכויותיו של המלך ליאופולד לבנו, הנסיך בודואן.**

בשבוע הבא יקיים בודואן **הפרלמנט ה־** בלגי דיון מלא בשאלה זו.

בריטניה תגדיל תקציב הזיון

לונדון, (ר.) — בריטניה פרסמה אמש את תכנית הזיון שלה לתקופת 3 השנים ה־באות. מימון התכנית יעלה בסך 3.400 מי־ליון לירות שטרלינג. ביצוע התכנית תלוי במידה מסויימת בתוספת עזרה כספית מ־אמריקה.

ההודעה הבריטית, באה בצורת תזכיר, שנשלח לוואשינגטון בתשובה לדרישת אמ־ריקה.

פירוש הגדלת תקציב הזיון של בריט־ ניה הוא כי יואט קצב הבראתה הכלכלית **של בריטניה.**

בעיית השבויים ומשמרות הגבול בפגישה עם עבה״י

אתמול בבוקר התקיימה בירושלים ישיבת ועדת שביתת הנשק המעורבת הישראלית עבר ירדנית. שנמשכה שעתיים.

נדונה שאלת החזרת השבויים היהודים, המצאאים בידיי עבה״י. וכן נדון ענין הת־חלת סעולתם של משמרות גבול המעורבים.

הישיבה הבאה נקבעה ליום 14 באוגוסט.

נציגי ישראל היו ד״ר א. בירן, הממונה על מחוז ירושלים, ורב־סרן שאול הרמתי. נציגי עבר־הירדן היו: עזמי נשאשיבי, ומר־ ג׳ור רבי הינדאוי, יושב ראש היה הקולונל ב. דה־ריידר.

אבא אבן הרצה על או־ם וישראל

מר אבא אבן, נציג ישראל באו״ם, הרצה אמש באסיפה מטעם הועד למען או״ם. ב־ אולם „אהל שם" בת״א. האסיפה ריכזה קהל רב. והאולם היה מלא מפה אל פה.

הנואם עמד על מצבה המדיני של ישראל באספקלריה של או״ם ועל עמדתה בעצרת הקרובה.

מנהג איפה ואיפה של ד״ר יוסף

מי שפיקפק ולא נתן אימון בהאשמות שהועלו נגד הממשלה בדבר אפלית הסקטור השיתופי לטובה על חשבון יתר חלקי הציבור — יכול עתה ללמוד לקח לדוגמה: המדובר הוא לא בסתם ענין פעוט, בעסק קטן, שאין לצבור ברובו ענין בו ואין הוא נוגע אלא למספר מעוניינים; וגם לא בענין המוצנע בחדרי־חדרים של המשרדים; של הוראות מיחיד ליחיד שקשה להניח שהידיעה עליהן תגיע לצבור. לא ולא: בשאלה שאין בולטת הזימנה לפומביות, בשאלה כזאת הוכחה **ההעדפה** של המקורבים לממשלה על כל האחרים. ולא פקיד סתם עשה את הדבר, אלא השר בכבודו ובעצמו:

בחתימת ידו נשלח מכתב לאיגוד המו״לים (הנחלות) של העתונות היומית, כי עליהם להוסיף לעתון... „הדור" שלושה טון נייר לחודש. וכל זה אך שבועות מספר **אחרי צמצום** מיכסת הנייר **לכל העתונים** ב־12.5%, במצב של **מחסור** חמור ביותר בניר שאת תוצאותיו הראינו הפעם בצורות שונות **לא רק האחראים להוצאת העתונים, אלא גם הקוראים,** על כולם **לצמצם** את תצרוכת הנייר ב־12.5% — ול„דור" יש **להוסיף** כחמשים אחוז ממכסתו הקודמת. כיצד אמר חשר דב יוסף בכנסת: „הכל יודעים שאמת היא מה שאני אומר ושהצדק אתי".

ואמנם — האם אין מכתבו הזה דוגמה נאה לאמיתות ההצהרה „עצוות" הזו?

וכאשר לא נענו המו״לים של העתונות היומית למכתב זה ושענו את הטענה האחת היחידה המובנת לכל — מחוץ למשרד הקיצוב — כי אי־אפשר להגדיל מכסות נייר בזמן קיצוץ כללי, החליט משרדו של ד״ר יוסף להראות את ידו החזקה: כשהגיעה לפני ימים מספר כמות מסוימת של נייר שעלולה לפתור את בעית המחסור אך לשבועות ספורים הוקצאו ששה טון נייר מטעם המשרד של ד״ר יוסף. נייר אשר בעליו הם המו״לים המאוגדים, אשר להם הוא שייך, אשר הם הזמינוהו. כך, במחי־יד הופקעה הבעלות על חלק מהנייר והופיע מי שחושב את עצמו לבעל־בית על הכל: משרד הקיצוב והאספקה. וזו דוגמה שניה ל„אמיתות" הצהרותיו של ד״ר דב יוסף.

הנה כי כן: הנייר נחוץ מאוד ל„הדור", לעתון המפלגה, אלית משתייך השר, דווקה בימים אלה. הוא נחוץ מאוד לד״ר יוסף למען אפשר יהיה להרבות בעתונים שיהללוהו וישבחוהו. ישרתו אותו ויחזרו מדי יום ביומו, כי אין כדב יוסף ופעולתו. הוא נחץ כדי שאפשר יהיה להמשיך לכתוב בו כי אין הפליה, כי אין העדפה, כי אך „יושר וצדק" שולטים במדינה.

חסיה ומנחם ליקרמן
מודיעים בשמחה על הולדת בנם
ומתכבדים להזמין את ידידיהם
לטקס הכנסתו בבריתו של אאע״ח
שיתקיים ביום ראשון, 6.8.50, בשעה 1 בצהרים, בבי״ח „שפותא".
הזמנות מיוחדות לא תשלחנה

לאורה ואליאל דרור (פרימן)
מודיעים כי בנם
דוד נ״י
נכנס לעול המצוות
העליה לתורה ביום שבת (מחר), כ״ב מנחם־אב תש״י (5.8.50), בבית הכנסת ע״ש הרב ורטהיים רחוב עזה 18 ירושלים. קבלת אורחים בדירתם ברחוב עזה 17 (רחביה), בשעות 11 עד 1 לפנה״צ ומשעה 4 אחה״צ.
קרובים, ידידים ומכרים מוזמנים.
נא לראות הזמנה זו כאישית

ישעיהו שוינקלשטיין צפירה זילברמן
נשאים
ומתכבדים בזה להזמין את כל קרוביהם מכיריהם וידידיהם לסכם כלולותיהם
החופה תתקיים א״ה בשמ״ח ביום שלישי כ״ח מנחם אב תש״י 8.8.50 בשעה 7 בערב בבית שאלתיאל רחוב לוינסקי 82, תל־אביב.
אנשי המעמד במחוז רמת־גן מוזמנים במיוחד.
נא לראות הזמנה זו כאישית

רבקה וציון בבכנוף גב׳ יונה מינץ
אלמנת המנוח
אברהם יצחק מינץ ז״ל
שמחים לקבל את פני ידידיהם, קרוביהם ומכריהם
ואת חברי האצ״ל לשעבר בסכם הכלולות של בניהם
מלכה עב״ל אליהו
החופה תתקיים ביום הרביעי כ״ו באב תש״י (9.8.50) בשעה 4 אחה״צ במלון „תל־אביב" מול קולנוע ציון בירושלים. קבלת אורחים עד שעה 7 אחר הצהרים.
למברקים: בבכנוף—מינץ, ירושלים

קרובינו וידידינו, חברי לחי״ל לשעבר באשר הם, אסירות ועצירות בית־לחם, העציולים והגולים וכל חברינו המשרתים בצ.ה.ל. מוזמנים לסכם נשואינו שיערך ביום רביעי כ״ו מנחם אב תש״י (9.8.50) בשעה 7.45 בערב בקפה „גלינה" — תל אביב (שפת הים)
נא לראות הזמנה זו כאישית
שילה הלוי (אריאלה) אליעזר זיורבין (פישקה)

טובה ויעקב ברזל
לאה ודוד שוורץ
מודיעים בשמחה
על הולדת הנכד הבן

בת נולדה לנו
בתיה ושלמה הרדי (טרבטמן)
ירושלים, י״ט מנחם אב תש״י — בית חולים שערי צדק (הולך)

ב״ה
יעקב ושפרה גול (נתנאלי) זיסקינד ורבקה אברמוביץ
מתכבדים להזמין את קרוביהם, ידידיהם
ומכריהם לבוא ולהשתתף בטקס נשואי בניהם
לאה עב״ל גרשון
החופה תתקיים א״ה בשעה הרביעית, כ״ח מנחם־אב תש״י (8.8.50)
בשעה 4 אחה״צ במלון הרלינג—ורשבסקי, רחוב יפו בירושלים.
קבלת אורחים עד שעה 7.30 אחה״צ
הזמנות פרטיות אינן נשלחות

הודעה רחופה
רבקה ומשה סיני
מודיעים כי קבלת האורחים לבר־מצוה של בנם
יוסף
נדחית — מסיבות בלתי צפויות מראש — עד להודעה חדשה. העליה לתורה תתקיים בשבת 5.8 בשעה 9.30 בבקר במצודת זאב רח׳ המלך ג׳ורג׳ 38

הודעה רחופה
כל ועדי הסקציות שנפגעו מהצו האחרון מוזמנים לכנס ארצי (הערים והמושבות)
שיתקיים באצלם היכל המלאכה ת״א, ביום א׳, 6.8.50 ששעה 10 לפני הצהרים, בהשתתפות חברי־הנשיאות וחברי המרכז הארצי
נשיאות המרכז הארצי
של
התאחדות בעלי מלאכה
ותעשיה זעירה בישראל

הודעה חשובה לתושבי יפו!
„החיט"
צ. אהרן
יפו, המלך ג׳ורג׳ 46 (בנין קוסינסקל לשעבר)
בדים אנגליים, אמריקאים ו„מקסיקו טרופיקל"
במחירים הזדמנותיים
בואו ותוכחו!

בצער רב וביגון קודר אנו מודיעים על מות אמנו היקרה
מרת שושנה חרמץ ז״ל
בת חיים שמואל
בשנת ה־65 לחייה.
המתאבלים: בניה: חיים, משה
בנותיה: רבקה, שרה
חתניה: יצחק מיכאלי, יהושע קרקובסקי
נכדיה: זאב, שרה
ומשפחות צפרוני, שמרלובסקי

תנועת החרות
מיסודו של הארגון הצבאי הלאומי
סניף ירושלים
מחאת עם
בהשתתפות אריה בן־אליעזר חבר הכנסת נגד השעבוד הכלכלי
הכניסה חפשית
השבת כ״ב אב תש״י
בשעה 11 לפני הצהרים
קולנוע אוריון
בירושלים

יש קשר בין כשלון המגבית והקיצוב

לפני ימים מספר נדדו ברכים: הגיעה משלחת חשובה מארצות הברית לשם דיון דחוף על בעיות המגבית. ובעקבות הדיעה הבר: המצב קשה, קשה עד מאד ויש לפקח עצום המאמץ — עם כוחותינו הר מוגבר — הגשלתה הסוכנות, המשלחה — עוקם התיעצות שהוא דחוקה אשרו את מרוב שיבת המפלגות.

עלינו לדרוש: זו ניתה אפשרות. לפבוך הגיעו על המצב במגבית האחרונה רק יודי עות עובדות, משפחות, מוסדות כל סוגי של הבדלים. בדו לשם בכמגבית האחרונה הגיעו אחת: לא בלבד שנשיג את הוכנסות הדשנה החולמת אלא גם נגביר עליהן, ב עשרות מיליונים דולרים, בסכומים שהם מ־לנו.

המבשרים על כך התחיל מקבל בכשר חד שיש אוקיום במסורת אינטרוויזיה על ה מצב במגבית. רק בשורות טובות אם הטיבו, ואם העיז איזה „מתנגד" לחזיקר מפני מי אי־מעשיות ולהביע הערכה ואיזה קצת יוד מר. היתה מטיבה לו המקבלה הרשמית, ר מעמלות זחוב. לא נבון הדבר שנוסלוסה בים כסף — ובוא משער אשתקד.

וכדי לחזק את הקונקרטיות הזאת בא גם מ. רים, בלום אנגלוקו אסף לפני שנה בר ובך כסף ואילו השתא בחנך מלכון יו־ר. לוס־אנג'לוס ציינקו, ובוסטון — כל ע בגלות אמריקה שיכמה דומה לעליות ב־נכסות, ובראש — שערשומת הערים ה ובגיות לא נגדה גם מקומה של קליפורניה. ה־ר ברור: שלוגלה הוא מקום ישב בוגר של הון מולבר, זו ראשיתה שבה הוא מ־מע לו ראשי, קלוגלבר הוא בדוה ל ביות, ודוקר מבל עיר אחרת, כי לבשלה לא נגרם לכל נוק לגבית בסקלוקו ל״ד ס־בר ונינוסן, הוכיח כי אשר גם בלעי להוזרים, הרוצים כי הסיוים הקשר על הכנסות המגבית אינם אלא טויים.

כולם נוהגים למסע הוגסטיבי, חברי הנהלת הסוכנות מסביבה האמריקני ד־חברי הנהלת הסוכנות בישראל. ואתם — גם שרי ישראל — ובשורה הראשונה השר המצהיר ב־נוחה, ד״ר מאנוביץ, כי לא הטיבו אמיתות הדיווחים אין ואותן השר, ד״ר יוסף, שקם בשוחר אש. ואותן בדי לדרום שנת אח הדיווחים הבתן כסף, הנ״ל גם הדיווח בשל מלא־ר. בלום אנגלוקו אסף לפני שנה בר ובך כסף ואילו השתא בחנך מלכון יו־ר. לוס־אנג'לוס ציינקו, ובוסטון — כל ע בגלות אמריקה שיכמה דומה לעליות ב־נכסות, ובראש — שערשומת הערים ה ובגיות לא נגדה גם מקומה של קליפורניה. ה־ר ברור: שלוגלה הוא מקום ישב בוגר של הון מולבר, זו ראשיתה שבה הוא מ־מע לו ראשי, קלוגלבר הוא בדוה ל ביות, ודוקר מבל עיר אחרת, כי לבשלה לא נגרם לכל נוק לגבית בסקלוקו ל״ד ס־בר ונינוסן, הוכיח כי אשר גם בלעי להוזרים, הרוצים כי הסיוים הקשר על הכנסות המגבית אינם אלא טויים.

כולם נוהגים למסע הוגסטיבי, חברי הנהלת הסוכנות מסביבה האמריקני ד־חברי הנהלת הסוכנות בישראל. ואתם — גם שרי ישראל — ובשורה הראשונה השר המצהיר ב־נוחה, ד״ר מאנוביץ, כי לא הטיבו אמיתות הדיווחים אין ואותן השר, ד״ר יוסף, שקם בשוחר אש. ואותן הטיר, ד״ר יוסף, שקם בשוחר אש. ואותן בדי לדרום שנת אח הדיווחים הבתן כסף, הנ״ל גם הדיווח בשל מלא־ר. בלום אנגלוקו אסף לפני שנה בר ובך כסף ואילו השתא בחנך מלכון יו־ר. לוס־אנג'לוס ציינקו, ובוסטון — כל ע בגלות אמריקה שיכמה דומה לעליות ב־נכסות, ובראש — שערשומת הערים ה ובגיות לא נגדה גם מקומה של קליפורניה. ה־ר ברור: שלוגלה הוא מקום ישב בוגר של הון מולבר, זו ראשיתה שבה הוא מ־מע לו ראשי, קלוגלבר הוא בדוה ל ביות, ודוקר מבל עיר אחרת, כי לבשלה לא נגרם לכל נוק לגבית בסקלוקו ל״ד ס־בר ונינוסן, הוכיח כי אשר גם בלעי להוזרים, הרוצים כי הסיוים הקשר על הכנסות המגבית אינם אלא טויים.

כולם נוהגים למסע הוגסטיבי, חברי הנהלת הסוכנות מסביבה האמריקני ד־חברי הנהלת הסוכנות בישראל. ואתם — גם שרי ישראל — ובשורה הראשונה השר המצהיר ב־נוחה, ד״ר מאנוביץ, כי לא הטיבו אמיתות הדיווחים אין ואותן הש

אב״א אחימאיר

פתוריה ללא תרכש וללא צעיף

„ברלין בגדד"

מקונסטנטין קייסר עד קיימאל פחה. במ״ש 1600 שנה, היתה קושטא בירה.. צו של אדם אחד עשה ממנה לגמד ענינו עיר שדה. אותו הדבר קרה גם לפטרבורג. אלא זו האח״ רונה מלכה רק מאתים שנה ומשקו, תורכיה ברחה מהעולם הגדול ללב אנאטוליה, כשם שרוסיה — ללב המישור האינסופי המזרח אירופי. אם תרצו הרי יש בזה מן הפרדוכס: לנין נלחם למען האינטרנציונל והלכך הבריח את הבירה מהעולם הגדול. קיימאל רצה לי מערב את תורכיה והעביר את הבירה ללב לבה של אסיה הזעירה. בל נגזים בערך העברה זו לגבי תורכיה. עם מורחי. שבו עדיף כוח הרשות על כחו של הציבור, מחליף על נקלה את בירתו. הבירה החורכית נדדה מקוניה לבורוסה ומכאן לאדירנה עד אשר תקעה לה יחד על גדות הבוספור והנה הועברה ללב אנאטוליה. הסרת קושטא מבירה מורגש יותר מכל בחלק העיר הנקרא בשם סרה (הסה פגולה), בסרה היו בתקופת עותומנית הצר״ דויות של המעצמות הזרות. בפשיו משמשים הבנינים הנקנקים „לקונסוליות כלליות". כל עיר וצ״ר נמצא במצב נדידה בין בנין הצירות בנין הגדול של הקונסוליה הכללית אשר ב״ קושטא ההומיה.

בחסל סדר גבירותה של קושטא הגך מרגיש בעיקר ב„סרה סראס". התקופה העותומנית היה מלון. זה ״שם דבר. אילו ניתן פה לכתלים האלה? בינינם נרקמו אינ״ טריגות מסביב לגורלו של „האדם החולה". היה זה בשעתו המלון של מדינאים, מרגלים, סוחרים, מחזרים, מיסיונרים, ארכיאולוגים. אף אחד מכל אלה לא היה בעל בלאכה אחת. ובקשה היה לדעת מה היה ה„הובי״: המסחר או הריגול? הארכיאולוגיה או הריגול? לא היית יכול לדעת, היכן מסתיים המיסיונר ומתחיל המרגל... סרה־סלם היה מלונם של אורחים, בעיקר מגרמניה ומאוסטריה. במלון זה החלה להרקם, בודאי, הידידות בין תור״ כיה לבין גרמניה, ״דידות שהביאה את תור״ כיה לחזיתות קאוקאז, סוגיו וגאליפולי, ומ״ כאן לא היתה הדרך לגורל ביצנע רחוקה. אלא קרה גם (הסבירו־נא את ההיסטוריה ללא מעשי ניסים...) ובורוסיה פרצה מלחמת האזרחים. היה זה דבר בעתו, בשביל חור״ כיה בכל אופן... בסרה סלם הסתיימה התנ״ מוניה של גרמניה במזרח הקרוב. היה זה סיום שלא בקול דממה דקה אלא בהתאם ל״ רוח „הרייך השלישי". באולם הכניסה של המלון הסתוצצה מצצת חוסת אז מצצת שעון (מה הבדל ז), שהבולגרים שהיו אז עבדי גר״ מניה, שמו באחת המזוחדות של השגריר הב״ ריסט שגורש מסופיה.

עכשיו נזכרת במלון הזנוחה רבה, צלילי האנגלית הוולגארית נשמעים מפיותיהם של פקידים אמריקאנים שלישיים במעלה. לרשות הפקידים הראשיים האמריקאיים עומדים ב״ קושטא בתי מלון מודרניים יותר.

את תפקידו של סרה סלאם לפני 50 שנה, ממלא עכשיו „אנקרה סלאם" באנקרה. מרכז האינטרציות, המימוסות, הבת־שחוק, המחפאות, הליושות, הריגול, הריגול הנגדי, הדיבור ה״ צרפתי, — כל זה. הועברו מגדות הים השיש ללב אנאטוליה.

אינסטנבול היא העיר הגדולה. ציר ה״ חיים הכלכליים והרוחניים ואנקרה היא עיר הפקידיסטאן. בגחיות הפקידות הגבוהה, צירי הפרלמנט, נציגי המעצמות, אנשי המעשה וכו׳ קיים קשר רכבות נוח בין הכרך לבין הבירה. עם ערב מסלוה רכבת אחת מקושטא ובבו״ תה מאנקרה ובבוקר מביעה האחת. לאנקארה וחברותה מגיעה באותה שעה לקושטא. הנוסע סועד את ערבית ופת שחרית ברכבת. ישן או שנתו ומגיע למחזו חפצי מבלי להרגיש שלטולי דרך.

תחנת קושטא נמצאת על החוף האסיי. היה היה פעם תורכי נכבד והיידאר משה שמו. ועל שמו מכונה אחד הפרברים של קושטא אשר בחלק אסיה שלה. ובו תחנת הרכבת. מה אינו משתקף במי הבוספור וים השיש? הכיסה הבינצנטית של סוטיה, הצריחים הד״ קיקים של מסגד השולטנים הראשונים, הב״ גות של ארמונות אחרוני השולטנים. במים ה״ אלה משתקף גם הבנין המסורבל של היידאר פשה. בהעיסך עין על הבנין של התחנה הא״ נאטולית ובסיילך על פני הרציפים לאורך הר״ כבת, ותפעם רוחך. הנך שוכח שהנך על גדות יש השיש ונדמה לך, שהנך נמצא בתחנה גר״ מנית גדולה. הסגנון של היידאר פשה הוא כסגנונה של תחנת רכבת גרמנית מתקופת הרייך השני. אותה רצפת רציף הבשורה אבני גזית קטנות. והעיקר: אותם „מוטות הכני״ מיים" של גג הסיילת. הביקור המדיני של ולהלם השני, שניתן לו צורה של הצגה תי״ אטרלית, השאיר את אותותיו באדריכלות הן בקושטא והן בירושלים. תוכרים אתם בבנין שליד שער שכם ואשר בימי המנדט נמצאו בו משרדי הממשלה המכויים? ואולי תעיפו עין לעומת הר הצופים ותראו את בנין ויל״ הלמינה־אוגוסטה. אלה הם בנינים טיפוסיים בשביל תקופת הרייך השני. היה בסגנון זה מן השאיפה למזג את סגנונה של סירה מימי הבינים עם מעשיות פרוסה. ומכל זה יצא בנין תמל בטעמו של פלדסבל פרוסי. אורבה, תרשו נא לאדריכלים בעלי נשמה של סרגנט מייבר לתקים בנין, ומבטיחכם אני שהוא יגלם בבנייה את כל נשמתו ״המיוסית". תרשו לסגן קצין לחקות את הנוסיקה ותיוכחו...

כל הבנייה הזו הן בירושלים והן בקושטא היא ברוח הרסטאורציה של האדריכלות או של מאריאנבורג... כאן חוגג את חגו ואנגר, הפרופיסור הגרמני הסטאנדארטי ״מאוסס״, את חגו...

בשל סחדה הצנחי מפני רוסיה עמדה תור״ כיה תמיד בצל של מעצמה מערבית אדירה. זמן רב נמצאה תורכיה בחסות צרפת. ועד עכשיו השפה הצרפתית היא השפה הסניה בפי התורכים והשפה הראשונה בפי המדי״ נאים, בעלי השיח והשיג במורח הקרוב או התיכון. אח״כ ירשה ברטניה את צרפת בתור האמיסרוסטית של תורכיה. עכשיו על פי אמריקה ישב דבר באנאטוליה ועל גדו תחבו״ סמור. במשך עשרים או ארבעים שנה עמדה תורכיה בחסות גרמניה.

מתי התחילה הידידות בין „קשת בראנדנ״ בורג" לבין „השער העליון"?

ראשית חטאת בטעמד קונגרס ברלין בשנת 1878 או בביקורו של ולהלם קיסר בקושטא ובירושלים בשנת 1898. ביקור זה הסעיר בטעתו עולם ומלואו. ולהלם השני היה לא פחות חובב הצגות רבות־רושם מהיסלר יור״ שו. ההצגה התיאטרלית של ולהלם על גדות הבוספור ובשער יפו, קרבה את אנגליה ל״ רוסיה. דרך המיצרים, שעליה חלמו הרוסים מאות בשנים הצטלבה לסתע פתאום מסר״ לת ברזל שאותה הניחו בעלי זכויונות, הון ומהנדסים גרמניים... ״ועיני רוסיה רואות וכ״ לות. לצרכי בנית מסילת „ברלין־בגדד" טרח ולהלם ועזר ציילגת לירושלים, והכריז את מועמדותו לכתר „מגן האיסלם", 25 שנים לפני מוסוליני. תוך כלי הצגה, כמעט ולא השגיח ולהלם בהודי בעל זקן שהלך בעיקר בוחיי מקושטא למקוה ישראל ומכאן ירד״ שלימה. ההיסטוריה שכחה כבר מומן את ההצגה רבתי של הקיסר הגרמני האחרון על גדות הבוספור. מי נזכר עכשיו בוילהלם הו שני ובידידו בבדוד חמיד השני?

מי נזכר עכשיו בסכסוך הדיפלומטי „ברלין־ בגדד"? ומכל הטיסוק הגדול שהקים זה וילי״ הלם וזכרים כולם את אותו ההודי הרוגאי.

לשוא הלשמו את עיקבות הרצל בבל קושטא. עם חברץ למקצוע התורכיים, הן לא יכולת לשוחח על הנושא העדין, שהרי האידיאל הלאומי שלך הוא תלוי עצם במדינאים החור״ כים. על נושא עדין זה לא יכולת לשוחח עם חבריך למשלחת, העתונאים, אשר עשו את מלאכתם בחסות רמה מכל שאתה עשית. הם מצאו איזה יחוי מיתולוגי, מלצר זקן, אשר סיפר על הרצל אל אשר חבריך לעם, החרוצים ממך, שמו בפיו כיד הנסיסה היור״ נית שאין כמוה לעושר וכיד הבלוף העתונאי העשיר עוד יותר..

קשה למעט עכשיו בערכה של המסילה האנאטולית. עד סלילתה של מסילה זו מה היתה אנאטוליה בשביל תורכיה? היא סיפקה בשר תותחים לעותומניה וזה הכל. אנאטוליה היתה פרוביצנציה נדחה. עיקרה של עותומניה מעולם לא חוסי אנאשה והבלקנים. המהפכה הקיימאלסטית אי־אפשרותה. ומאנם רר״ אים אנו כי אחרי נסיונות אחדים לנצל את בעית ירושלים לשם משיכת ישראל לאר״ ריינטציה מרחית ועוד יותר לשם החלשת הכיוון האנטי־סובייטי של מדינת ערב, גמרה ברית המועצות בתמיכה, להשקעה הישראלית בבעיה זו. להיסוסים ולהתמרונים מעין זה אפשר לצפות גם בעתיד, אבל בסיסו של דבר תבוא ברית המועצות ברוב המקרים

פרופ. יוסף קלוזנר

דרכה ויסודותיה של ה„ברית העברית"

(מתוך הרצאת פתיחה ב„קונגרס העברי העולמי", ירושלים, ר׳ באב תש״י)

ה„ברית העברית העולמית", שמתקיימת כתנועה לאומית זה כעשרים שנה, שואפת להפיץ את הלשון ואת התרבות העברית בתוך יהודי הגולה, בין כל תפוצות ישראל שבחוץ לארץ.

עדי להבין את דרכה ולהכיר את יסודי תיה העיוניים יש לשים לב לעובדה חשובה אחת:

שני המאורעות הכבירים, שהתחוללו ב״ תולדות ישראל, בימינו ולעינינו, הם: תקוי מתה של מדינת ישראל וקיבוץ גלויות. אלה הם מאורעות שאף ההיסטוריה האנושית הכללית אינה יודעת דוגמתם. ודאי, אומות הרבה נשתחררו בזמננו; אך הן לא היו משוללות עצמאות במשך אלפיים שנה ואף לא היו פזורות בארבע כנפות הארץ ולא הוצרכו לקיבוץ גלויות.

אך יש הבדל עיקרי בין שני המאורעות. תקומת המדינה היא מעשה רב, שנתבצע בזמן אחת: אקט חד פעמי. לא כן קיבוץ גלויות. זהו תהליך ארוך וממושך, שלא יתגשם בשלמותו מהיום למחר. הרי אף האופטימיסטן הגדול ביותר איננו יכול ל״ שער שנעביר למדינת ישראל בזמן קצר, ל״ משל, את חמשת המיליונים של יהודי־אמרי״ קה. אפשר, שאין היום רחוק, שבו תסטוק הגלות מבובנה הישן, ואפשר, שיבוא גם היום הגדול שבו לא יהא מקום אף למלה „גולה". אבל התפוצות, תפוצות ישראל, תתקיימנה עוד שנים על שנים. שהרי אפילו האופטימיסטן הגדול ביותר אינו יכול ל״ צייר לעצמו, שמדינת ישראל, אפילו בתוקף של ימי דוד ושלמה ואחרוני החשמונאים, תקלוט את כל היהודים, שעדיין הם מפוז״ רים כיום בכל העולם כולו.

יש יסוד לקוות, שבשבץ תקופה מסויימת יהא קיבוץ גלויות ומדינת ישראל הגדל ותתרחב ותקלוט ארבעה מיליונים ב״ יהודים, אבל התפוצה עדיין תוסיף. להתקיים בכוחן לעשות את קיבוצי־ישראל ... גדולה וחזקה אחת. זולת הלשון ותרבות תתפורר האומה ותתפוצץ, האומה האחת תהא הולכת ונעשית כמעט לשורה של אר״ מות שונות שונות במדיניותן, שונות ב״ לשונן, שונות בתרבותן, ובכן גם שונות ב״ רוחן הלאומית.

ודאי יהודים טובים הרבה, רוצאים לחיבוק עברי, לליטוף תר״ן ולחסוד לידיעת החו״ קים והמנהגים והאמונות והדעות של יש״ ראל. ודבר גדול הם עושים בזה. אם הכל יודעים, כמה מועטה הצלחתם בהשתחות אל מגמתם הגדולה והטובה. ואפילו הקורסים לעברית, שמיסדות מושלת־ישראל והסוכ״ נות היהודית בארץ ובחוץ לארץ כדי להפיץ את לשוננו וספרותנו בין העולים ובין בני הגולה. לא השיגו אלא חלק ממטרתם הגדולה: בהשתוות אל הבורות האיומה בכל הנוגע לידיעת הלשון והספרות העברית אין המבקרים את הקורסים מרובים פחות מן הבאים לבקר בארצות הברית. הרחוקים ל״ לעשרות אלפי הרחוקים?

הכל תמהים. מפני מה מיהרה לבוא הצ״ מנגות באמריקה ובשאר ארצות לאחר הל״ התלהבות הגדולה בשעת מלחמת־השחרור ותקומת־המדינה. הכי לא. גרמה לכך ביחוד מה שהעיונים בגולה רואים את עיקר הצ״ קידם באופקם כספים?

הרצל הכריז על הסיסמה המדינית של הציוניות „אני נותן על מנת שתתן אתה״ כלפי חוץ. אנו כיום חייבים להכריז על סיסמה זו כלפי פנים: אין מדינת־ישראל רק מקבלת מן הגולה, אלא היא אף נותנת לגולה — נותנת דבר יקר מכסף, דבר יקר מפז. דבר, שהנשמה העברית הכללית תלוי בה. כי מה היא נשמת האומה אם לא לשונה ותרבותה, הספרות, המדע והאמנות הנוצ״ רים בלשון הלאומית ?

ולפיכך אם הוצים אנו, שלא יתלש קשר האחדות בן יהודי העולם ובין יהודי ישראל, אם תוספים אנו את החשיבות היסוריית של הקשר הנפשי בין אלה ואלה, חייבים אנו לאמץ את כל כוחותינו וליצור אירה עב״ רית גם בכל תפוצות הגולה. כי רק הלשון והתרבות, שהדת היא חלק אינטגראלי שלה ושהחלק העיקרי והיסודי שלה נוצר אי״ בעברית, משותפות הן לאומה כולו. ק אין המבקרים את הקורסים מרובים כי צרכם, והרבה מן הבאים ללמוד בכל מיני מקלא מתחילים ללמוד — ומפסיקים את לימודיהם באמצע. מה סיבת הדבר? לדעתי, כמה הדבר היא העדר אירח עברית בגולה.

בזמננו אין זה בגדר האפשר, שלשון העברית בגולה תבוא במקום לשון המדינה. אבל ה„ברית העברית העולמית" ביחוד הציג לה למטרה את ההספה הבלתי־פוס״ קת, שכל יהודי נאמן לשמו ולדתו חייב ללמוד בעצמו וללמד לאחרון, בנו ובנותיו את הלשון העברית כלשון שניה, נוסף על לשון־המדינה, ולהכיר את הספרות העברית כספרות שניה נוספת על הספרות בלשון המדינה.

ודאי לא הכחיש ולמחר יעלה בידינו לצ״ שות את הלשון העברית לשון שניה של יהודי־התפוצות. אבל כל אידיאל אינו מת״ גשם מהיום ולמחר: כי על כן אידיאל הוא. על המצעדים להקנייתה של הלשון ה״ עברית בגולה הבוא בקונגרס שלנו הרצאת מיוחדת. מצדי רצה הייתי להציע כאן ה״ צעה מדינית־מעשית לשם הקישור התרבותי של מדינת־ישראל והתפוצות הגולה.

נכיר, ברור השם, לצירים הקונסולים של מדינת־ישראל כמעט בכל המדינות, שיש בהן קיבוצים יהודיים. לצירים הקונסולים הללו יש על־פי רוב גם יועץ מדיני, שמ״ חובתו לטפל בענינים הכלכליים שבין מדינת־ ישראל ובין המארגות הללו. אבל למעשה אין קשרים אלה בזירה הבינלאומית. אבל הקשר בין ישראל ובין המדינות הבינלאומיות, שהיה זה דבר טוב ומועיל, שעליד־יד ציר ישראלי אי גם בן קונסול ישראלי יתא נספח גם יועץ תרבותי יועץ זה יהא יהודי משכיל, שלות מדינת־ישראל אי מטרתו על ידי ממשלתנו למשרת־כבוד זו מתוך יהודי־המקום (ובכן גם לא יעלה בהוצאות מיוחדות). ו״יועץ תרבותי״ יעזור בידיד את כל עניני הלשון והתרבות, המדע והאמ״

(המשך בעמוד ד)

משא מנחם בגיז על קברו של ראש בית״ר

עשרה ימים התאבלה יהדות ארה״ב במלאות 10 שנים למותו של ראש בית״ר ואבי המרד מיום כ״ט תמוז ועד ט׳ באב — עת התעצם האבל לאבל עם ישראל על חורבן קדשיו.

בט׳ באב הובאו שקיקי העפר מקברות מורדי ישראל לקבר אבי־מרד־ישראל.

מפקד הארגון הצבאי הלאומי נשא את משא האבל ואמר את שבועת האמונים.

אבינו ראש בית״ר,

היום הזה, הוא יום התשעיי בחודש אב תש״י, שני אלפים חמש מאות ושלושים ושש שנה מיום חורבן בית־מקדשנו הראשון, אלף שמונה מאות ושמונים שנה מיום חורבן בית־תפארתנו השני — ימי חיסול עצמאותנו הממלכתית והרחקת אבותינו מעל אדמתם נכר. הרחק מאדמת המולדת אשר עליה חלמת, אשר למענה לחמת, ממנה הוגלית ולמען שחרורה הקימות דור לוחמים ומורדים; שתי שנים לאחר שישראל זכה לאחדותה דגאולה ודגלו המלכתי — בן לנס־המרד — הונף מחדש בלאומים — באנו אליך מארץ ציון וירושלים ובידינו תשורת־קודש: הבאנו לך עפר מעפרם של הקברים הזרויים על פני המולדת, אשר כל שעל אדמתה רווי בדם עברי מדור לדור.

הבאנו עפר מקברו של אבי תנועת ההתחדשות בישראל, חוזה הממלכ״ תיות העברית ונושאה, זאב בנימין הרצל, אשר אל חזונו חדשה, בדרכו המשכת ואת תורתו הגשמת, בשאתך בגאון, באהבה, בענוות ובאמונה את התואר הנשגב „תלמידו הראשון של הרצל", כל ימי חייך.

הבאנו עפר מקברו של יוסף הגלילי, תרומפלדור, אשר מעמידתו בתל־ חי הנצורה, עמידת גבורה והקרבה מול צר ואויב, עשיה גר־תמיד לרגלי הדור, נס ודגל לנוער העברי המחודש.

הבאנו עפר מקברה של שרה אהרנסון הנושאת בחייה, מלחמתה, ענוייה ומותה את גבורת „נילי", אם המחתרת העברית בדורנו.

והבאנו עפר מקברות תלמידיך־חייליך־בניך, לוחמי האומה, מוחצי אויב, יורדי מחתרת, עולי גדרום, משחררי המולדת — השוכנים בירושלים, ובתל־אביב, בטברייה, בצפת, ובראש־פינה, בחיפה ובחדרה, בפתח־תקוה ובנתניה, בזכרון־יעקב ובבאר־טוביה, בשבי־ציון ובמשמר־הרדן, ובכפר־סבא ובגלות איטליה.

והבאנו עפר מקברו של חייל־המרד הבלתי נודע, הנושא את קדושת האלמוניות, הן בהייהם והן במותם של ה„אברהמים בני אברהם", אשר הורדנום אלי קבר בחשכת הליל, בימי מגור, קרב ומרד.

עמך הסליחה, אבינו, על אשר לא הבאנו עפר מקברו של דוד רזיאל, גדול תלמידיך־חייליך, באשר קברו בנכר נכרה, במדינת אויב נחצב.

ועמך הסליחה על שלא הבאנו עפר מקברותיהם של אמהותינו, ואבותינו, אחיותינו ואחינו, בנינו וילדינו, אשר נטבחו, נחנקו, נורו, נשרפו ונטבעו, אשר את כ״ם אהבת־אמת אהבת, למען הצלתם מידי הצר־המשמיד את חייך הקדשת נוכח הפקרתם פקע ונדם לבד הגדול, כי על כן לא הובאו מליוני קדושינו לקבר־ישראל, בחייהם השיגום בין־המצרים האכזר בשונאי ישראל ואויבי האנושיות והיו לאפר במותם ואפרם פוזר לארבע רוחות העולם.

אבינו — המצביא, מורנו ורבנו,

ביום התיחדות הגדול הזה לא אנחנו, בניך־תלמידיך החיים, ראויים לספר בגדולתך, אנחנו, הן במולדת והן בתפוצות הגולה, נתקדש בקדושת היום ונטה אוזן קשבת לקולות הבוקעים ממעמקים ונשמעים ברמה.

כי על כן — המתים יהללו יה! הם, אשר נתנו את חייהם בענווה ובטהרה, ללא חשבון וללא תלונה למען יחיה עם־ישראל — הם עדות נאמנה עדות־אלמוות, כי לא לשוא היה עמלך, לא לחנם מעשי־רוחך, כי היה היה שכר לפעלך, והיה תהיה אחרית לתקותך.

למדתנו לאהוב את עם ישראל, לאהוב את כל בניו, את כל שבטיו, את לא במדרש, כי אם במעשה, בדם ובזיעה! בנאמנות קיימנה — ונקיימה, כה יתן וכה יוסיף לנו האלהים.

למדתנו למרוד בירושת הקלון של גלות ושעבוד, של פירוק־נשק ופחדנות־ההבלגה, של הפקרת דם עברי ודיכוי האדם העברי — ואנחנו נשבענו לקיים פקודתך. קיימנו את שבועת־האמונים, הנפנו את נס־המרד בישראל, יצאנו ללחום מעטים נגד רבים, חלשים נגד חזקים, הכינו במשעבד, פרצנו חומותיו, כבשנו מבצריו, עוינינו, הושלכנו לבתי־כלא ולמחנות ריכוז, הוגלינו, נרדפנו על צואר ולא הונח לנו, אך לא נשברנו ולא נסוגונו, לא נרתענו מקרבך קרב וגרדים. לא הנחנו לאויב — ובעזרת אלהי־צבאות, בעזרת צור ישראל וגואלו ובהנהגת רוחך — יכולנו לו גם יכולנו ואילצנוהו לסגת מארצנו. כך זכה עם ישראל לאחדותה דגאולה. ולמען גאולתנו השלמה עשה נעשה כמצוותך, עד תום נעשינה. כה יתן וכה יוסיף לנו האלהים.

למדתנו להרבות צדק בישראל, למען שלום קיים להתיצב לימין הצדק בישראל: קיימנו את שבועת־האמונים ונקיימה. כה יתן וכה יוסיף לנו אלהי הצדק והאמת.

למדתנו לראות ביחיד החפשי — חפשי מאימת המחסור ומפחד שליטים־ ערינים — את תכליתה של כל חברה אנושית, את מטרתה של כל יחידה מדינית, את טעם קיומה ויסוד להתקדמותה של המדינה העצמאית. נשבענו לשאת ברמה את דגל חרות האדם — קיימנו את שבועת־האמונים ונקיימה. כה יתן וכה יוסיף לנו אלהים.

צוותנו לכבוש ולשחרר את המולדת כולה, ימה וקדמה, צפונה ונגבה. את מצוות הכיבוש עשינו במרד הגואל והמנחיל, בסערת קרב והתקדמות. אך עוד לא עשינוה עד תומה. ירושלים יהר־הבית, בית־לחם וקבר רחל, חברון ומערת המכפלה, שדותיהם של ראובן, גד וחצי השבט מנשה מחכים ליד הפודה, ואנו נשבענו, אבינו, לפדותם, כי לנו המה מימי קדם ועד דור אחרון. כה יתן וכה יוסיף לנו אלהי הברית, אלהי צבאות.

צוויה, כי ממשלת המדינה העברית, אשר את האמונה בתחיתה נשאת בעם מול פני קטני האמונה — תפקיד עצמותיך הבריאן לאדמת ציון למנוחת עולמים. צוואתך זו תקוים: היא תקוים, אבינו.

אשרי האב־המורה, אשר בניו־תלמידיו נשבעו לקיים ומקיימים תורתו; אשרי הבנים־התלמידים, אשר אביהם־מורם נתן להם תורת אמת וצדק, תורת חרות ויושר.

אשרי הבנים־התלמידים אשר אביהם־מורם מחבק ערפם ומקבל פניהם במעלות קדושים גבורים וטהורים: אשרי האב־המורה אשר עפר בניו־ תלמידיו, עפר מורדים גבורים וקדושים למראשותיו.

אבינו — המצביא, מורנו ורבנו,

לספר בגדולתך, אנחנו, הן במולדת והן בתפוצות הגולה, נתקדש בקדושת היום ונטה אוזן קשבת לקולות הבוקעים ממעמקים ונשמעים ברמה.

כי על כן — המתים יהללו יה! הם, אשר נתנו את חייהם בענווה ובטהרה, ללא חשבון וללא תלונה למען יחיה עם־ישראל — הם עדות נאמנה עדות־אלמוות, כי לא לשוא היה עמלך, לא לחנם מעשי־רוחך, כי היה היה שכר לפעלך, והיה תהיה אחרית לתקותך.

למדתנו לאהוב את עם ישראל, לאהוב את כל בניו, את כל שבטיו, את לא במדרש, כי אם במעשה, בדם ובזיעה! בנאמנות קיימנה — ונקיימה. כה יתן וכה יוסיף לנו האלהים.

למדתנו למרוד בירושת הקלון של גלות ושעבוד, של פירוק־נשק ופחדנות־ההבלגה, של הפקרת דם עברי ודיכוי האדם העברי — ואנחנו נשבענו לקיים פקודתך. קיימנו את שבועת־האמונים, הנפנו את נס־המרד בישראל, יצאנו ללחום מעטים נגד רבים, חלשים נגד חזקים, הכינו במשעבד, פרצנו חומותיו, כבשנו מבצריו, עוינינו, הושלכנו לבתי־כלא ולמחנות ריכוז, הוגלינו, נרדפנו על צואר ולא הונח לנו, אך לא נשברנו ולא נסוגונו, לא נרתענו מקרבך קרב וגרדים. לא הנחנו לאויב — ובעזרת אלהי־צבאות, בעזרת צור ישראל וגואלו ובהנהגת רוחך — יכולנו לו גם יכולנו ואילצנוהו לסגת מארצנו. כך זכה עם ישראל לאחדותה דגאולה. ולמען גאולתנו השלמה עשה נעשה כמצוותך, עד תום נעשינה. כה יתן וכה יוסיף לנו האלהים.

למדתנו להרבות צדק בישראל, למען שלום קיים להתיצב לימין הצדק בישראל: קיימנו את שבועת־האמונים ונקיימה. כה יתן וכה יוסיף לנו אלהי הצדק והאמת.

למדתנו לראות ביחיד החפשי — חפשי מאימת המחסור ומפחד שליטים־ ערינים — את תכליתה של כל חברה אנושית, את מטרתה של כל יחידה מדינית, את טעם קיומה ויסוד להתקדמותה של המדינה העצמאית. נשבענו לשאת ברמה את דגל חרות האדם — קיימנו את שבועת־האמונים ונקיימה. כה יתן וכה יוסיף לנו אלהים.

צוותנו לכבוש ולשחרר את המולדת כולה, ימה וקדמה, צפונה ונגבה. את מצוות הכיבוש עשינו במרד הגואל והמנחיל, בסערת קרב והתקדמות. אך עוד לא עשינוה עד תומה. ירושלים יהר־הבית, בית־לחם וקבר רחל, חברון ומערת המכפלה, שדותיהם של ראובן, גד וחצי השבט מנשה מחכים ליד הפודה, ואנו נשבענו, אבינו, לפדותם, כי לנו המה מימי קדם ועד דור אחרון. כה יתן וכה יוסיף לנו אלהי הברית, אלהי צבאות.

צוויה, כי ממשלת המדינה העברית, אשר את האמונה בתחיתה נשאת בעם מול פני קטני האמונה — תפקיד עצמותיך הבריאן לאדמת ציון למנוחת עולמים. צוואתך זו תקוים: היא תקוים, אבינו.

אשרי האב־המורה, אשר בניו־תלמידיו נשבעו לקיים ומקיימים תורתו; אשרי הבנים־התלמידים, אשר אביהם־מורם נתן להם תורת אמת וצדק, תורת חרות ויושר.

אשרי הבנים־התלמידים אשר אביהם־מורם מחבק ערפם ומקבל פניהם במעלות קדושים גבורים וטהורים: אשרי האב־המורה אשר עפר בניו־ תלמידיו, עפר מורדים גבורים וקדושים למראשותיו.

י. טריווש

מי יטרוף את מי?

בבנינה המדיני של ישראל, וכן במבנה השפיר־סוציאלי מתבלטת הופעה מיוחדת ב״ מינה, שאי אפשר היה לנבאה קודם לכן, חדשה, אך ההמונים הוולכים אחריהם אינם מבינים. ״יקומים באפוזיציה גלויה כמו״ מצי מהרגיזים. מתיך מספר כללי של 370.000 המקבלים שכר־עבודה ב־60% ו.א״ ב־320 אלף נמנים על ה„הסתדרות" ואין הם מבי״ נים את כל משמעותה של צו הקליטה של העליה החדשה — ויחס הקיבוצים לעבודה שכירה יוכיח. בתור הרוב בישוב האורגן לקחה על עצמה ה„הסתדרות", ודוברית ה״ סוציליים — המפא״י, יותר נכון — היו נאצלים לקבל על עצמם את מילוי הטלי״ חות הלאומיות, אולם בתוך סביבתה הרא״ שה הוקמה גדלה לא על עקרונות לאומיים אלא אלה־סוציאליסטיים, יש חלק ניכר אשר אינו מוכן להקריב מרצונו אף תג מהאידיאולוגיה למען אינטרסים כלל־לאומיים. זאם למען אינטרסים אלה שר צורך להמציד במידה־מה את רמת החיים הכלליה, האם יש צורך במדה רבה כאות לחרפה יעילה נגד תופעה זו, הר״ אל והמונית דוחים ביודעים אך בלא יודעים כל נסיון להוריד את הוצאות הייצור. כל ״ההסתדרות" היוצאים לארצות העשירות שתעשיתן, פופתחת, כדי ש״ יוכחו במקום מה קטנה היא תפוקתם לעומת לעומת תפוקת פועלי הארצות הללו, ומה גדול הוא שכר עבודתם בהשוואה לתפר״ קתם הקטנה, וכדי שיוכחו לדעת, כי כל הוצאה לתוספין אם האפשרות של היצוא רונות הגדולים ביותר בעבר כבר על המבוג״ רים, הקואופרטיבים השיתופיים הם בעלי־ה״ וותים הגדולים ביותר במדינה. אולם הם מסי״ תחרים מאחורי כל מיני תחבולות בנקסנות לאומנם משלמים מסים שאפשר היה להשתמש בהם לשם הקמת בתים יותר חזקים לעולים מאלה המוקמים כעת. בונים בתים ושיכונים לתיקים היושבים בבר בדירות, בסכומים העולים למיליוני לירות, ואולו את העולים נמצא. באשר לצרפת: למרות מאמצים ש״ נעשו מצדדים יהודיים שונים במשך 35 שנה לעניין אותה במפעלנו, ולמרות האינטרסים המשותפים הקיימים בינינו למעשה, לא גיל״ תה מסשלתה אף פעם כוונה רציונית להתקשר אתנו. באשר לעמי־ערב (שהבעיה לגביהם אינה בעיית אורייטציה כי אם בעיית ברית הדדית במלוא מובן המלה), לעת עתה עוד גרוש המערב. במקרה האנגלים ניכרת לגימר״ קים האלה אינטנסיביות יתרה, שהרי רבים עדיין הראשים בעלי הספיה מכריעה בלוב״ דון המרגשים התמרמרות עמוקה על הקמת מדינה עברית בניגוד לתכניותיהם. כל עוד חזק הלך רוחות הזה במשרד החוץ, ב״ מטה הכללי ובשאר המשרדים המעוניינים, אין לצפות שתתגבר הנטיה למשוך את ישראל לאנגליה בעבותות אוריינטציה המחייבת, מן הסה ולתוך לפחות, ליחס יידידותי משני הי״ צדדים.

אע״פ״כ מתרבים בזמן האחרון הסימנים, כי חוגים אחדים באנגליה מתחילים לחשוב ברצינות על התפתחות כזו בעוכ״ ר. תעמד הבעיה הזאת על הפרק, נצטרך לה״ דיון בתבונה כדי לא ליפול בפח. בסודו של דבר, הרי כל החסרונות שמניגו באוריינטציה אמריקאנית קיימים הם גם לגבי אוריינטציה אנגלית. אלא שרוב המעלות של אוריינטציה אמריקאנית חסרות לה. אבל לדיפלומאטיה אנגלית יש כוח משיכה עצום, וגם בקהלנו ברובים עדיין החוגים בעלי־השפעה חוש״ קים בקשר הדוק עם אנגליה. על כן יהיה עלינו להזהר. הסיסמה שעליונו לקבלה מכח מאמץ זה לכשיבוא, צריכה להיות: ״ידידות במסגרת של קו ניטרלי — הן, גרוזה — לאו. ובאשר לחלומות על המדינה העברית כדומיניון אנגלי — את ההזדמנות הזאת החמיצה אנגליה, ועד כמה שאפשר להניד עתידות היא לא תחזור.

אלה הם אומר־הזוך המראים כבר היום סימני התענינות למשיכת ישראל אליהם ב״ כללי אוריינטציה. בעתיד אולי יופיעו גורי״ מים נוספים ממין זה, אבל כיום אינם ב״

*) המובור פה בתמיכה בזירה הבינלאו״ תנועה הציונית בגבולותיה, אי אפילו כל״ מי עליה מארגוניה — שאלה בפני עצמה היא, והתיה מבחינת המשמעות ההן חלק מדיעות הנגיש שלהן.

*) את השינוי הזה כופה ברית־המועצות על כל גרוריתיה חוץ באחת. אפשר להבין את ההגיון הצפון בכפיה זו. דרושה לברית המועצות לא״ וזוקא בדי להבטיח את קומם של הכשרים „העממיים" הבי״ קפים מדינות רכושניות, ואף לא כדי להב״ טיח את ביצוען של תכניות־תיכנון בלבל״ יות הלא־סוציאליסטיות, ואין להם כל ערך. הדרישה היא בפיתוח משנה־ציון ביחס לאמה״ ריקה. אולם לאפסקתם הם, לא בבציים, לא בחמאה ולא בבשר וכדומה. פאותו זמן ניתן כל זה לתינוקות בחמנות העולים בנראמים ובאיגקיות, ואין צורך לדבר כבר על המבוג״ רים. הקואופרטיבים השיתופיים הם בעלי־ה״ וותים הגדולים ביותר במדינה. אולם הם מסי״ תחרים מאחורי כל מיני תחבולות בנקסנות לאומנם משלמים מסים שאפשר היה להשתמש בהם לשם הקמת בתים יותר חזקים לעולים מאלה המוקמים כעת. בונים בתים ושיכונים לתיקים היושבים בבר בדירות, בסכומים העולים למיליוני לירות, ואולו את העולים כשאירים בחוץ באהלים, באסק, בגשם, ב״ שלג, בקור וברוח.

המשכלה, ז.א. מנהיגי „ההסתדרות", ו״ כפא״, משתדלים להוכיח יום־יום, כי יוקר״ התיים יגדל, ויחד עם זאת צריך שיגדל שכר״ העבודה, אך המעשה עלה מחירו של גאלון בנזין ל־35 פרוטה, סיגריות ב־40 פרוטה וקיפפה והנסות מלפון עולה ב־100 לירות וכו׳. יחד עם זאת הועלתה משכורתם של רופאים, אחיות, מורים, פועלי־בנין, סבלי״ נמל ורבים אחרים. עדותה של המשכלה בשפח זה נעשית צחוקיה. כיון שעל שלי״ מאיר תירת הבלילה בהשגחה לטע״ נות הממשלה ״ראשון ראשון בכל רחבי ה״ ארץ, — הנשק המסוכן ביותר בהיסול ה״ פרסיבה של השלטונות הבריטיים, וכתו״ צאה מזה גם חסול יציבותו.

המשכלה מנסה לתתום נגד תופעה מזיקה זו, אבל באחר שהיא אינה אלא „נאמנה" של ההסתדרות והמפא״י ולא יותר, אין בכחה לבצוע כל

סופרינו מחוץ־לארץ כותבים

א. אברהמס (לונדון)

מדיניות ישראל ממצפי־חוץ

בשבועות האחרונים חל שינוי רדיקלי ביחס המערב אל העולם הערבי — שינוי שימצא ודאי בקרוב את הדו במדיניות ובמעשים. מעולם עוד לא היתה התחנות כה גלויות לב וכה אכזריות בשטח זה כמו עכשיו. נגלמו אחת לתמיד נאומי השבח והמחמאות הקר לגיות ליחס הגבורה והלויאליות של הערבים. הכתבים הדיפלומטיים וצבאיים אינם מפליגים יותר בחישובי הסדוה הישנים של כוחם והשפעתם של הערבים. לאמיתו של הדבר קיימת נסיה בכיתון הישרר לגמרי. מנתחים באמון האכזרי ביותר את האמשרויות של הערבים. חסר יציבותם הפוליטית מרגשת מדי פעם בפעם וכן מציינים את אי יציבותם הצבאית והאדמיניסטרטיבית בכל חמד הדין. אפיינת ביותר היא מערכת המאמרים שהדפיס ד״ר.אקונומיסט״, שסקר כל מדינה ערבית לחוד, ותציגם כמות שהם.

כל זה שייך, כמובן, לעולם שלפני המל חמה ולא לתקופה בה מקוים לשלום, בה אפשר להסתכל דרך האצבעות על הרבה דברים והשפעת הדרגתית. העולם המערבי בא ל־ מסקנה שהמדרת התיכון, אם ובוצא ממנו את ישראל, מהתה חלל ריק פוליטי, מין תמונת הדיה שיכולה להעלים באין סוף תחת הלחץ הקל ביותר. אין זו דוקה תוצאה של המאר רעות בקוראים, אם כי אלה תרמו אם שלהם להעמקת ולחיזוק הגישה הזאת. המזרח ה־ תיכון העדבי הנו כעת מבנה כל כך רעוע מבחינה מדינית, שאין כל אפשרות לחזקו ביוד מיצר, ויהיה צורך להגן עליו ע״י קתים חיצוניים — של המדינות שאפשר יהיה לס מוך עליהן, כדי לעצור את התקדמה הראשונה של הגוש המזרחי.

המאמץ והאמצעים העיקריים יובאו לשימרש לגבי אותן המדינות שנחשבות למודרניות יותר. המסוגלות יותר לגבל את ממשלן הם. בימי ואפשר לסמוך עליהן מבחינה צבאית. אבל הרגע אינו יורק ופרס עם ישראל כנקר דת עוד חשובה אם אפשר יהיה להשיג ממנה הבטחה. מסוימת.

בו בזמן שהיחס למדינות ערב הוא כאל ש־מות פוליטית אחת, אין המערב בשלים עדין עם העובדה שגם מצרים משתייכת אליה. אם כי מצטערים על עמדתה בין מצרים ב־ שאלת קוריאה, מקוים עדין שאפשר יהיה ל־ נתק אותה מן הקשר עם העולם הערבי, ולתת לה אוריינטאציה מערבית יותר. זו היא הסיבה המסבירה את העדינות בה מתיחסים עדין כלפי מצרים ומשתדלים להמנע מריב גלוי בשאלת מעלה סואץ. אם כי משלוחי הנשק למצרים קוצצו והואשו במידה ניכרת, עדין הוא מס־ תגן למדינה ערבית זאת — כך צריך להבין את התשובה שנתן בימים אלה סגן מיניסטר ד־ חיץ בכנת הנבחרים הבריטי, שהבחיש כ־ אילו הוספקה הספקת הנשק למצרים, הוא הביע יחד עם זה את הסכמתו שתתנגנותה של מצרים הרחוקה מהשבעיב את רצונו. אולם לגבי המדינות הערביות האחרות הלחץ היה הרבה יותר חזק והספקת הנשק הרבה יותר מקוצצת.

דוגמה בולטת לעמדה הפוכה מהוונה טרס, שמקבלת עשק כולל ציוד כבד, ציוד רכבתי, מכונות והספקה לבנין בבישים. כסף וציוד מוכאים בהחירות רבה ומורגש יחס של אמון בחסר האנושי שם, דבר שכמעט אין למצוא בארצות ערב.

גם טורקיה נעזרת בקבלת ציוד כבד בשביל הצבא, הניסה והאוויר שלה. תכנית איסטרטגית שעובדה בפשוטף עם יוון בשביל שלוש המדינות אינה מוצאה מן הכלל אפש־ רות קיום. מפשלות ידידותיות במזרח התיכון, על אלה יכולה להמנות גם מצרים ואם המערב יצליח להעלות את מצרים על הפסים הדרד שים הדבר ישפיע השפעה מרית על שאר מדינות ערב, ואז לא יהיה שימוש מיוחר בכסיות משי.

נשארת אירגא בעיית ישראל, מבין כל מדי־ נות המזרח התיכון יש לראות בה את המדינה היציבה והיעילה ביותר מבחינה אדמיניסטר־ טיבית. למרות זאת חולשתה של ישראל יוזע היטב. גבולותיה אינה ציבים ואינם בטוחים. במקרה של התלקחות כללית בה העולם הע־ רבי יהיה מעורב, מדינת ישראל תן ההכרח תמצא במחנה המערבי. אם בגבולות ישראל רואים כמו אם בגבולותיה המערביים אל אמ־ ריקה כשהרפובליקה היתה בתהליך של חת־ קדות מערבה, לתוך שטחי האדיאנים, שונה הדבר רק מבחינה אחת והיא שמסיבות זמניות הביאה את התקדמות זאת בלבילה מתאומית.

מלחמה, בה המזרח התיכון יהיה מעורב, יב־ רום לנמיאות מחודשת שתמריץ את ישראל לקבל לידיה את ההגנה על שטחים נרחבים בישים האסטרטגיים ושדות התעופה, שנמ־ צאים בלבו של העולם הערבי, ו״י כך לתגיח את היסודות לצעד הבא של ישראל בדרכו קדימה. זו היא תמונה כפי שרואים אותה, לא מדינאים ופוליטיקנים יהודיים, אלא איס־ טרטגים ומנהיגים פוליטיים קרים בחישובם שנעשו מתוך אובייקטיביות שתתכן רק ערב מלחמה ובשעת המלחמה עצמה.

ברור שחישובים והנחות אלה תלויים לא רק בעולם המערבי, אלא גם ההכרח שיתבסס על מדיניות של ישראל ובנוגעה לשתף את התפקיד. חישובים אלה יכולים להתבסס אך ורק על ישראל ידידותית, על אדמיניסטרציה יציבה ובעיקר על אוכלוסיה שקבעה את דעתה בזמן — ז״א די מוקדם כדי שתוכל ליהנות מהכנות בעתן להקים את הביצורים הכלכליים והצבאיים שאפשר להמציא לה לשם הגנת תפקידה במשתק שנקבע מראש. חסר בטחון והיסוסים יגרמו בעקבותיהם בעיני העולם המערבי הכללית ישראל בחלל הריק ועל המזרח התיכון, דבר שימנע ממנה ליהנ־ נות מבחינה חמרית מתמיכתו של הגוש המד־ רחי הדבר הנוגע לבנין או להמלט מתוצאות ההתלקחות, אם כזאת תפרוץ באחד הימים.

חסר החלטה בתור שיטה מדינית יכול להיות יעיל אם יש מספיק זמן לשתף, אך בשהזמן לוחץ היתרון של התאפקות מתוך תקוה שלא יהיה צורך להחליט בכלל נושא בחובו את כל הפסדים ושום רווחים. החלטת ישראל לתמוך בעמדת אר״ם בשאלת קוריאה כבר גרמה למערכה חריפה בעתונות הרוסית ושל בנות הברית גגד ישראל. ברומניה, בצ־ כוסלובקיה ובפולניה ישראל מוסיעה שוב כ־ ההגלמות הכוח האימפריאליסטי והתגבלה שקיימת בארצות אלו. על העליה הוכבדה עוד יותר וקיים אימים של הפסקת העליה בכלל. בתנאים אלה אין ישראל יכולה לצפות שתקבל מבדיגנות אלה אספקה שמחסורה יורגש בגלל המלחמה. בקיצור, אין לקיים יותר נייטראל־ ליות בתור שיטה מדינית תחת המסמה של תמיכה באר״ם. התוצאה של עמדה כזאת מר־ רושה שכל יה שאפשר הוה עוד לקוות מן הגוש המזרחי אבוד לגצח בו בזמן שאין לקוות שהמערב יתן משהו יותר ממה שנתנן עד עתה אלא אם כן ה„נייטראליות" תפנה את יקומה למדיניות הוגנת יותר ומעשות יותר לאמיתו של דבר רציונית מצבה של ישראל ברורה כבר עכשיו אם נניח לרגע שמלחמה כללית תפרוץ במשך 6 החדשים הבאים. בלי ציוד מספיק וכבד לחימרשה של כל האוכלו־ סיה היהודית, בלי רזרבה של מזון לשנה אחת לפחות ובלי ספנות. תעשיה וחמרי גלם במידה מספקת ישראל תהיה נאלצת להתיצב לצדה הבינתה. מסורתי. אם לא תעשה כזאת הארץ תחמוסס במשך חדשים אחדים ותהיה נאלצת להכנע למרות זה ללא הגאה שעלולה לבוא מברית מרצון.

יש עוד בחינה אחת למצב, בחינה פוליטית, שכדאי להזכירה. קיומה של מדינת ישראל תלוי בקשריה עם העולם החיצוני, בהספקת מזון וחמרים מן החוץ, ובעובדה שכוחותה האויב המשותפים אינם עולים על כוחותיה באופן מכריע. במצב ענינים זה יתכן שישראל יכולה עוד לשתף את המשקיע של הצטרפות לצד זה או אחר, לפי התועלת שעלולה לצ־ מוח מזה.

אולם אין לשתף משחק זה זמן רב מדי, מאחר שהוא גורם בעקבותיו את החסרון של תלות ללא יתרון של תלות מוחלטת. יתר על כן, במצב ענינים זה ישראל איננה אלא כוח קטן מאד שכדאי להתחשב בו. ההסך הגמור היה שיכולה להעלים באין סוף תחת הלחץ הקל ביותר. אין זו דוקה תוצאה של המאר רעות בקוראים, אם כי אלה תרמו את שלהם להעמקת ולחיזוק הגישה הזאת. המזרח ה־ תיכון העדבי הנו כעת מבנה כל כך רעוע מבחינה מדינית, שאין כל אפשרות לחזקו ביוד מיצר, ויהיה צורך להגן עליו ע״י קתים חיצוניים — של המדינות שאפשר יהיה לס מוך עליהן, כדי לעצור את התקדמה הראשונה של הגוש המזרחי.

המאמץ והאמצעים העיקריים יובאו לשימרש לגבי אותן המדינות שנחשבות למודרניות יותר. המסוגלות יותר לגבל את ממשלן הם. בימי ואפשר לסמוך עליהן מבחינה צבאית. אבל הרגע אינו יורק ופרס עם ישראל כנקר דת עוד חשובה אם אפשר יהיה להשיג ממנה הבטחה. מסוימת.

אולם לא לשוא צפינו. הצעיר בעל השער הבהיר והמכנס המלבב, שגופו הוא עיפוסיר לבני סקאנדינאביה העלה חיוך על פניו בשעת שהבחין את קבוצתנו. חברנו למקצוע זה. שהוא בדשוחדיה. הבחין בקבוצת הנכ־ נסים את ידידיו. עוד שעה קלה והוא מסב אתנו. על כוס בירה. בפינה של מזנון בית הנתיבות. ומספר אזנינו בשטף על אשר ראו עיניו ושמעו אזניו ביוגוסלאביה.

דעתו היא שבימים הקרובים עוד ידוצר רבות ביוגוסלאביה. שהחיה ה„קוריאה של אירופה". על יוגוסלאביה ובריית כעת לו בסים כלכליים. אולם הרוח השוררת היא שקט החלטה נחושה. קצין יוגוסלבי אמר לבן־שיחתנו: „בקרמלין ידעים יפה. כי סיטו התחיל אותה תוצאה שהיתה ליריה שנורתה בשעתו ביריוש העצר האיסטרי. אם קוסף על נאמניו שיצאו אתו אל בין הרים ; ובשעה שסיים את מלחמתו עברו לרשותו 14 דיביזיות. כיום גדול יותר מססר הנאמנים המוכנים לצאת להרים על מנת לילחום בסולש. לפי המסורת שהיא לנו מורשה מאבותינו ואבות אבותינו. סיסמת נו תהיה „חרות או מות". אין זה מתקבל על הדעת שנותקף במשרירי. כי הבייסות של ורומאניה הוגגאריה ובולגאריה אינם ריריב שזה־כח לחיילותנו. האפשרות השניה בשביל מוסקבה. לבצע מתפכה סני־ מית בעזרת בדבריית מבית. אין לה שחר. נהפוך הוא: מתנגדיו האנטי־קומוניסטיים של סיטו מסיעים עתה בידו. מתוך שהם מוצאים כי בו הרע הקומוניסטי מתגלם במיעוטו. נמצא שלקרמלין נשארה רק ה־ דרך השלישית. שהינה של חרחור מרגים ומתיחות באזורי הספר הסמוכים לרומאניה. בולגאריה והונגריה. אולם היוגוסלבים שחתם בטטו גירור. שהרהיב בנפשו לתמ־ רות את פי הכהן הגדול של „הכנסיה ה־ לנינית־סטאלינית". סמוכים ובטוחים ש־ חרחורים אלה לא ידתיעו את מנהיגם מ־ ללכת בדרך אשר קבע לעצמו.

תנאי־החיים בהונגאריה הם נוחים יותר מכפי ביוגוסלאביה. החנויות בהונגאריה הן משופעות סחורה. ביחוד סחורות צרכנים. אולם במדינה זו מחלך אימים המחד. הס־ חד מפני יום המחרת. האוכלוסים קונים בבהילות של אגירה. הממשלה משדלת את האוכלוסין באמצעות עשרות מאמרים ר־ כרוזים של תעמולה שיחסכו מכספם וי־ קידוהו בבאנקים. אולם האוכלוסים אינם שועים תעמולה זו הם מבקשים לקנות בכספם ככל האפשר מוצרכים. על כן מניחים שבחודשים הקרובים תאחזו מס־ שלת הונגאריה בשיטה של מלות־כסיח ושל חרומות־מאוגס שיגרוכו משכר העובדים. ב־ ראש כמה מפעלים בהונגאריה עומדים ב־ אורח רשמי נתינים הונגאריים, שאינם ל־ מעשה אלא רוסים המופיעים בשמות מוש־ אלים. והמאמצים להשלים את מלא מרוחם עד ארץ זו. שאין הם בטוחים בגאמגותה. בכמה וכמה אזורים של המישור ההונגא־ רי חונים גייסות רוסיים חזקים שבונים שדות־תעופה מתיי מוחדים. הסכנה היא כי־ גייסות הללו נכונים להתערבות על אירופה. אזורי הספר, שפונו מחוטביתן הקודמים. תפוסים כעת על־ידי יחידות משמר רוסיות. ומעניין, שכמה מיחידות־משמר אלה הן הרוסים מוכרות מחסיבות אוחביקיות מוב־ גוליות, וכו׳. כלומר מחיילים שהתרשמר הם מהשגיר התרבות המערבית היא פחותה ביחס ושהם מחוסנים מפני השפעה זה תרבות זו. הרוסיפקאציה של הונגאריה מתקדמת בצעד מהיר. הרוסים תופסים יותר ויותר את כל מנופי השלטון בידם. תחילה השתלטו על הצבא והמשטרה ועתה הם שופכים את מרוחם על כל שאר המנג־ נונים.

למרות פלוחמת העקשנית של הקומוניזם בכמורה הקתולית ומשיבה שורה של כה־ נים קתוליים רמי מעלה להוות את הלוז של אוריוניציה תקיפה ועקשנית. העלוה ברגע מסוים ליהפך לסכנה בשביל המשטר. ומכאן ההתענינות" של המשטר הקומוניסטי ב־ חונים אלה והלחמה האכזרית שמתנהלת נגדם.

בני הונגריה אינם שונים באשליות. הם ידעים יפה. כי כל ידיה בכיתון לזאגרב עלולה לחולל אותה תוצאה שהיתה ליריה שנורתה בשעתו ביריוש העצר האיסטרי. אם קוסף על נאמניו שיצאו אתו אל בין הרים ; ובשעה שסיים את מלחמתו עברו לרשותו 14 דיביזיות. כיום גדול יותר מססר הנאמנים המוכנים לצאת להרים על מנת ללחום בסולש. לפי המסורת שהיא לנו מורשה מאבותינו ואבות אבותינו. סיסמת נו תהיה „חרות או מות". אין זה מתקבל על הדעת שנותקף במשרירי. כי הבייסות של הונגאריה אינם ריריב שזה־כח לחיילותנו. האפשרות השניה בשביל מוסקבה. לבצע מתפכה סני־ מית בעזרת בדבריית מבית. אין לה שחר. נהפוך הוא: מתנגדיו האנטי־קומוניסטיים של סיטו מסיעים עתה בידו. מתוך שהם מוצאים כי בו הרע הקומוניסטי מתגלם במיעוטו. נמצא שלקרמלין נשארה רק ה־ דרך השלישית. שהינה של חרחור מרגים ומתיחות באזורי הספר הסמוכים לרומאניה. בולגאריה והונגריה. אולם היוגוסלבים שחתם בטטו גירור. שהרהיב בנפשו לתמ־ רות את פי הכהן הגדול של „הכנסיה ה־ לנינית־סטאלינית". סמוכים ובטוחים ש־ חרחורים אלה לא ידתיעו את מנהיגם מ־ ללכת בדרך אשר קבע לעצמו.

תנאי־החיים בהונגאריה הם נוחים יותר מכפי ביוגוסלאביה. החנויות בהונגאריה הן משופעות סחורה. ביחוד סחורות צרכנים. אולם במדינה זו מחלך אימים המחד. הס־ חד מפני יום המחרת. האוכלוסים קונים בבהילות של אגירה. הממשלה משדלת את האוכלוסין באמצעות עשרות מאמרים ר־ כרוזים של תעמולה שיחסכו מכספם וי־ קידוהו בבאנקים. אולם האוכלוסים אינם שועים תעמולה זו הם מבקשים לקנות בכספם ככל האפשר מוצרכים. על כן מניחים שבחודשים הקרובים תאחזו מס־ שלת הונגאריה בשיטה של מלות־כסיח ושל חרומות־מאוגס שיגרוכו משכר העובדים. ב־ ראש כמה מפעלים בהונגאריה עומדים ב־ אורח רשמי נתינים הונגאריים, שאינם ל־ מעשה אלא רוסים המופיעים בשמות מוש־ אלים. והמאמצים להשלים את מלא מרוחם עד ארץ זו. שאין הם בטוחים בגאמגותה. בכמה וכמה אזורים של המישור ההונגא־ רי חונים גייסות רוסיים חזקים שבונים שדות־תעופה מתיי מוחדים. הסכנה היא כי־ גייסות הללו נכונים להתערבות על אירופה. אזורי הספר, שפונו מחוטביתן הקודמים. תפוסים כעת על־ידי יחידות משמר רוסיות. ומעניין, שכמה מיחידות־משמר אלה הן הרוסים מוכרות מחסיבות אוחביקיות מוב־ גוליות, וכו׳. כלומר מחיילים שהתרשמר הם מהשגיר התרבות המערבית היא פחותה ביחס ושהם מחוסנים מפני השפעה זה תרבות זו. הרוסיפקאציה של הונגאריה מתקדמת בצעד מהיר. הרוסים תופסים יותר ויותר את כל מנופי השלטון בידם. תחילה השתלטו על הצבא והמשטרה ועתה הם שופכים את מרוחם על כל שאר המנג־ נונים.

למרות פלוחמת העקשנית של הקומוניזם בכמורה הקתולית ומשיבה שורה של כה־ נים קתוליים רמי מעלה להוות את הלוז של אוריוניציה תקיפה ועקשנית. העלוה ברגע מסוים ליהפך לסכנה בשביל המשטר. ומכאן ההתענינות" של המשטר הקומוניסטי ב־ חונים אלה והלחמה האכזרית שמתנהלת נגדם.

אני עושה הערות אלו לא כדי לגמור הכל. אני עושה הערות אלו לא כדי לגמור הכל. אני עושה הערות אלו לא כדי לגמור הכל.

מאת **ם. ם. רנדל**

„רביזור" גוגול בתיאטרון הקאמרי

הצגה: פרום. פטר שארוף; תרגום: א. שולונסקי; צייר: דזובריי־נסקי; ציור למערכה ב': ותלבושות אוה הגדיש.

„אדם הסוטר על לחיו של ר' יו מעורר בלבנו רגש־זעם. אדם הסוטר על לחיו עצמו מעורר בנו בוז" — כותב המבקר בייקסליבין, גרמה לכך איפיונו השחקנית שחסמיקה בדמותו של הורודניצ' את ה־תכונות שהלכו ביותר מן מוצו המאמנותי. יתכן שהציגוי הסובייקטיבי נטל מהתורה־ניצ' את צביונו הפראבוטלאבי, אבל מארבע הדגים, בקבה תכונה ז' באה הצביעות. הה־נופה. התפרעויות האכזריות פטרוף לפרק. אני אנו מכירים את הורודניצ'. הורודניצ' זה שאנו מכירים בקומדיה של גוגול. אנחנו הוצלנו — ביקור, את חרקבון ודמות שלילה מוסל צלו של הרביזור. בהו־רודניצ' של ריינבאום היה משהו ממאבקו של קלר המילר.

הגברת רחל כרקוס היתה אולי הדמיוה בלתקה שהצליחה למצוא כזיגה של הכללי והמיוחד. מריה אנרייבה שלה היתה סימוס של גברת קרתנית רוסית, חפת־מוג ואשר כל עניין אף הפעום ביותר. נוגע ללבה. — היא בנה אפולו בצביעותה. בעת ובעונה אחת נתנה הגברת מרקוס דמות של קפטיסה, ערצה לגבי בעלה הערין, ואם עריצה לגבי בתה. המהגברת. כל זה הובע על ידי הגברת רחל מרקוס לצורה ובעיטיות — בחוש־גרוטסקה גוגולית.

הגברת ימימה מילוא הצליחה ב־תפקיד בתו של הורודניצ', אם כי בתפקיד זה לא התאים לה. היא שיחקה את תפקידה בצורה שטוחה וברורה, אבל לדעתי לא היתה מאופרת כראוי. פחות מדי הובלטו תכונותיה החיצוניות שתתאמנה לעולמם של דורי־מורודה וסביסטונב.

לשפקין, האוהב לקרוא מכתבים שהופנו לא אליו, היה בביצועו של נתן כרגן משהו חלישקסקוב קרתני. אלמלא הראתי לפני כן את „רביזור" במקור, היה חושד שקיימת קרבה משפחתית בין שנים אלה. את דמותו על מסדות הצדקה ומלינקה שיחק מר מיכאל נור. שחקן זה הדגיש יותר את הצד הסטטי של המלינקה, המלשין וה־נגב בנוין אחד. לדעתי בסטייותו משהו מה־שלא הכתבונן מבלי לזוע. שרטוטים בוד־טים בוצעו על ידי השחקנים ששיחקו את יפיקין־טיפקין, היבגר, קורובקין ובבוויקין. דובצ'נסקי ובובצ'נסקי, שהפכו כבר לי שני דברים שונים ואעפ"כ רק בצדו אחד. מר ברלינסקי ראוי לשבח מיוחד, כי הוא היה חייב להשוות את איפיונו האמנותי, כדי שלא יתאחדו לי בובצ'נסקי.

בשליוזקינה, בביצועה של הגברת ג־זלה אנסקה, היה משהו מיטיפה ה־נשים, אשר היו „עוקפות" בתקופת הסרור לי בתפקיד אשת אונטר־אופיצר שנעשה לה עוזר.

שני שרסוטים בולטים נתנה גם הגברת לנה גולצבה, מהם ראויה לציון מיוחד האפיזודה בעודדת.

לבסוף — אוסיפ של יוסף ידין. שמרתי עליו בכמונה עד הסוף, כי רציתי לי ציין באופן מיוחד את כוחתו של שחקן זה בביצוע תפקיד זה הקשה ביותר בכל ה־„רביזור". בביצועו של מר ידין הוא אוסיפ דמות היה ובולטת. זו היתה „אייראסיה" במלוא מובן המלה.

מתוך העזירים מצאה חן בעיני ביותר הה־צירה הארמונית, אשר את זכותו לשחקן הה־ערכה הגבה אל צלצולו הצורם, אך אני הייתי מניח לו לעשות את שלו והמשכתי לעשות את שלי — לשון. ואין ספק שהייתי ישן עוד תריסר שעות אלמלא אשת בן־דודי אשר אותה עורר השעון.

„קום, קום כבר. השעה מאוחרת!"

הייתי קם, אך לעתים קרובות מצאה אותי ישן ואחת מבעלי בידי... ובלא אין בדבר. כמשך שעות היום הייתי עובד בבית חרושת לתלולומים ובחודרי הביתה הייתי מתרוח ב־תפון, נחנק באריחות. הערב ירץ למועדון.

כבן שמונה עשרה הייתי אז, והתפקיד שהוטל עלי, מפקד בית"ר הצעירה מלא אותי גאוה רבה. אך מלבד זה היה גם רגש האחריות חזק ומכביד על כתפי. הייתי הרא־שון לפתיח את המועדון והאחרון לסגרו. במשך קיום הייתי רעבן וזריז, אכן, גדול כחם של ימי הנעורים ולכן היתה שעת הבקר השעה הקשה ביותר בסדר היום.

„קום, קום. הקפה מצטנן".

כמובן (ועכשיו מותר לגלות זאת) שהבר־ת"רים התמימים היו עוסקים בין השאר גם בדברים שבצנעא; באותם דברים שהיו מאר־מים עליהם בבית סוהר, לפחות, וכשנגלה הדבר לבן־דודי ולאשתו הייתי בעיניהם כאר־סיר בחוטשה.

„לאן אתה הולך בעת?" הייתי שומע לע־תים קרובות את השאלה החשדנית. „לשם, אר ל ש ם?"

„לשם, לשם". נוהג הייתי לענות בקול מר־גיע ומניח את פירוש האינוניציה שלי לאינ־טואיציה שלהם.

ולכן לא קשה לתאר את ר־ל של הבקור שאתאר להלן. הדבר היה באה. ל־ימים שש־חזרתי מעבודתי. עוד הספקתי פ־ף את בגדי ובדלת נשמעה נקישה ראש־ונה. הוא קיבל עליו את השליחות לאפריקה. וב־מובן שהקורא הדגיל יבקש לקבל כל אח הפרקים שבהם מקוה מקרוהו למצוא קצת פרטים מקנטים, כגון, „המו"ם והחתימה של שביתת־הנשק", „הממשלה הראשונה של ה־גנרל סטן", „סוף שליחותו באפריקה", — ולא היא. דוקה בפרקים אלה אין למצוא פרטים מקנטיים. המחבר הוא חייל בעל מוסר חייל גבוה, ואם כי יש בספרו הרבה מהבקורות על הדברים שנעשו על ידי בני־דורו, הוא נזהר שלא לחרוג ממסגרת של בקורת אובייקטיבית.

אין לך דבר יותר מסובך מאשר יחסיו של מיגאן עם המרשל סטן. גם כאן היה הגורם הקובע תמיד אחד — המשמעת הצבאית, ומשמעת זו הרתיקה תמיד את הנגרל וייגאן מרעיון פריטה כלשהו. באותו חוש משכיעת עצמו הגיעה לשלמות. אפקים חדשים בקומדיה זו. והנני חוזר: אם כי הפרוס־שארוף לא הכניס כאן מודרניזציה, אלא להיפך — שמר על הצורות המסורתיות של התיאטרון הרוסי, בכל זאת גדלו מחוזות מסוגם של מחזה הנצחון או „גאומו" ה־אחרון של הורודניצ' לממדים של חזיון בטול־חומר וסוריאליסטי. זה היה דווי של אדם, אשר רצה בשלטון מעל לכל, וכבש אותו בגבוהו, ובכח האגרוף, שמר עליו בעזרת הסחד והאיום, ואיבד אותו הזרות לאותו נשך, שבו השתמש לגבי רעיו, כי המחד הוא חרב־פיפיות.

• • •

את התפקיד של הרביזור שיחק מר אב־רהם בן־יוסף. מבין כל המשתתפים בקומדיה זו התפקיד בן־יוסף ביותר על הקו „הקלאסי", כלומר על הוראותיו של גוגול עצמו במבוא לקומדיה. ביחס לחיסטאקוב, — „טיפש, עוזה, חסר־אופי, בלי חוט־שדרה סטיכי ובור", בשים לב לעובדה, שאין שח־קני „הקאמרי" בדרך כלל מצויים אצל ה־צבור הקומי של רוסיה הצארית, — יש לקבוע, כי משימתו של בן־יוסף לא היתה מסובכת ביותר. יש לזכור, כי סרבורוג הי־תה מושפעת מאירוסה המערבית והרביזור הנה הדמות הבינלאומית ביותר בעולמו של הורודניצ'.

מר בן־יוסף בביצוע תפקיד זה הדגיש את ריקנותו ושטחיותו. תכונות אלו שאבו כמובן מן המערב לא מדע ולא תרבות, אלא את הצורות החיצוניות. ובכן, את האמנה, את הלבוש, ההתנהגות בסאלון, המחמאות, ניהול השיחה הטוטפת, חליסטקוב של מר בן־יוסף היה משהו מעין „הטרון" של בי־הקיר הפולני, ואם כי עלילת ה„רביזור" מתרחשת בתקופה יותר „צבאית" אחרי־נפו־ליאונית, — מורגשת בחליסטקוב הפאה הנכרית המסודרת שסבו נשא. זוהי גישה בימתית והצינית.

ביצוגו תפקיד הורודניצ' הלך מר שו־ניה גרינבאום בדרך אחרת. בו בד־בבבו רגש־זעם. אדם הסוטר על לחיו עצמו מעורר בנו בוז" — כותב המבקר בייקסליבין, גרמה לכך איפיונו השחקנית שחסמיקה בדמותו של הורודניצ' את ה־תכונות שהלכו ביותר מן מוצו המאמנותי. יתכן שהציגוי הסובייקטיבי נטל מהתורה־ניצ' את צביונו הפראבוטלאבי, אבל מארבע הדגים, בקבה תכונה ז' באה הצביעות. הה־נופה. התפרעויות האכזריות פטרוף לפרק. אני אנו מכירים את הורודניצ'. הורודניצ' זה שאנו מכירים בקומדיה של גוגול. אנחנו הוצלנו — ביקור, את חרקבון והוורמה שבקרב הפקידות ברוסיה הצאר־ית.

ואמנם היה ה„רביזור" קומדיה פאמיית, בשעה שגוגול כתב יצירה זו והיא הופעה בתיאטרון הפטרבורגי, מצוחר היתה. ללא כל ספק, לתוקיע את המציאות על מגמיה והטאיה של הבירוקרטיה הרוסית (כשם ש„דון קישוט" היה בעיני בני־דורו של סרוונטס ובעיני „מחבר עצמו קישוט סאמיי הלוגע ל„הידאלגו" הספ"דיים).

דשאי על כן כל מימאי לראות ב„רביזור" קומדיה של מנהגים הקשורה במקום ובת־קופה, פאמיית נגד כת הפקידים הרוסים וללכת בעיומו לפי קו היסטורי. אבל דשאי הוא גם ללכת לפי קו אחר, כפי שנוהגים בימאים רבים בדורנו, ולהציג את „רביזור" בבקורת כלפי אי־היושר והשחיתות בכלל.

אבל לנו לא הספיקה גישה כזאת. חסא־מירה על הביורוקרטיה אינה האספקט הי־מענין ביותר של הקומדיה. קיימת ב„רביזור" בעיות יותר מענינות לדורנו. והן גם הובלטו בהצגת „הקאמרי". אם כי בעת ובעונה אחת שמר הפרום. שארוף על „מסורתיות" מבחינה פורמית.

כדוגמה „דון־קישוט". אשר קיבל במשך הדורות מפדים אחרים. פילוסופיים. כן גם ג'ל"ל ה„רביזור" למנדים פילוסופיים. והמו־שג „רביזוריזם" הנהו עתה בשבילנו מושג עשיר ורב־צדדי.

כל הדמויות שהופיעו ב„רביזור" אינן מענינות אחזנו אוטנטיותן ובצביונן הם־קומי, — הן גדלו למנדים של מושגים, האפיינים לשיטות של מציאותנו שיטות מוטאליטאריות המבוססות על פחד. כלום אינה מזכירה עיירה לנו שם הורודניצ'? ב־ראשה מדינה טוטאליטארית? כלום לא הר־רודניצ' הוא הקובע את חיי „התרבות", ב־„כלכלה" וה„חברה" של העיירה? כלום לא ביסס את כל כחו על שיטת חשוט וה־אגרוף, ועל הפחד?

מנסלייותו ושיטתו של הורודניצ' יוצרים שפקיעים. „המוכרחים" לקרוא כל מכתב. שיכתו היא המולידה את הגנבה והמלשנין זימליגיקה, את בובצ'נסקי ודובצ'נסקי. מלאי הארדה לכל רחש ולחש. הטוטאלי־טאריות הנה שיטת השלטון הפרדנית הד־חשדנית ביותר. הגורם הנעקר בה הוא הפחד. גישת כזו ל„רביזור" חבליטה את קוב בצל, ונתנה לו תפקיד של קפיץ המפ־עיל את מנגנון תחכמים.

אני כותב כל כל זאת, הואיל והצגת ה„רביזור" שמרה אימונים על מסורתיות הצורות, אבל יחד עם זאת עוררה הרבה מה־שבות ואסוציאציות שגילו אפקים חדשים בקומדיה זו. והנני חוזר: אם כי הפרוס־שארוף לא הכניס כאן מודרניזציה, אלא להיפך — שמר על הצורות המסורתיות של התיאטרון הרוסי, בכל זאת גדלו מחוזות מסוגם של מחזה הנצחון או „גאומו" ה־אחרון של הורודניצ' לממדים של חזיון בטול־חומר וסוריאליסטי. זה היה דווי של אדם, אשר רצה בשלטון מעל לכל, וכבש אותו בגבוהו, ובכח האגרוף, שמר עליו בעזרת הסחד והאיום, ואיבד אותו הזרות לאותו נשך, שבו השתמש לגבי רעיו. כי המחד הוא חרב־פיפיות.

• • •

את התפקיד של הרביזור שיחק מר אב־רהם בן־יוסף. מבין כל המשתתפים בקומדיה זו התפקיד בן־יוסף ביותר על הקו „הקלאסי", כלומר על הוראותיו של גוגול עצמו במבוא לקומדיה. ביחס לחיסטאקוב, — „טיפש, עוזה, חסר־אופי, בלי חוט־שדרה סטיכי ובור", בשים לב לעובדה, שאין שח־קני „הקאמרי" בדרך כלל מצויים אצל ה־צבור הקומי של רוסיה הצארית, — יש לקבוע, כי משימתו של בן־יוסף לא היתה מסובכת ביותר. יש לזכור, כי סרבורוג הי־תה מושפעת מאירוסה המערבית והרביזור הנה הדמות הבינלאומית ביותר בעולמו של הורודניצ'.

מר בן־יוסף שיחק מר אב־רהם בן־יוסף. מבין כל המשתתפים בקומדיה זו התפקיד בן־יוסף ביותר על הקו „הקלאסי", כלומר על הוראותיו של גוגול עצמו במבוא לקומדיה. ביחס לחיסטאקוב, — „טיפש, עוזה, חסר־אופי, בלי חוט־שדרה סטיכי ובור", בשים לב לעובדה, שאין שח־קני „הקאמרי" בדרך כלל מצויים אצל ה־צבור הקומי של רוסיה הצארית, — יש לקבוע, כי משימתו של בן־יוסף לא היתה מסובכת ביותר. יש לזכור, כי סרבורוג הי־תה מושפעת מאירוסה המערבית והרביזור הנה הדמות הבינלאומית ביותר בעולמו של הורודניצ'.

מר בן־יוסף בביצוע תפקיד זה הדגיש את ריקנותו ושטחיותו. תכונות אלו שאבו כמובן מן המערב לא מדע ולא תרבות, אלא את הצורות החיצוניות. ובכן, את האמנה, את הלבוש, ההתנהגות בסאלון, המחמאות, ניהול השיחה הטוטפת. חליסטקוב של מר בן־יוסף היה משהו מעין „הטרון" של בי־הקיר הפולני. ואם כי עלילת ה„רביזור" מתרחשת בתקופה יותר „צבאית" אחרי־נפו־ליאונית, — מורגשת בחליסטקוב הפאה

תערוכת תמונות שמן של הגברת עליזה בק

על אף העובדה שעליזה בק הנה צעירת גוף וגזעים, לא נעדרו בתערוכתה גם פור־טרטים מעניינים. שבהן משתמשת הצעירת בהישגי הצבע של האסכולה הצרפתית ובאכספרסיה האפיינית לזרמי־האמנות ב־גרמניה הסרום־היטלריה.

אחת מהתמונות המעניינות ביותר היא „הפורטרט של הגבי ק. ס. (2) שבה מתברא־ר בה בא תחרונה בעל מוסיקלי של שיר־עם דפורמציה אקספרסיוניסטית קלה. המו־גישה אי־אלה תכונות פסיכיות של המודל.

„בכאכספרסה מצויים גם הפורטרט של י. מסספבים (10), שבו משווה הצייר לראשו הקפדנים ביותר בדרשון — תת־הכרה, אינסטינקטיביות, פרימיטיביות מליאה־ביטוי, סילוף החלומות. — והוא משתמש בהם בצורה יותר מושלמת והגיונית מפאלוהאדוק דאלי, צ'יריצ'ו ושאגאל. תכרוכים ביחד.

• • •

אנו רגילים לדבר על „רביזור" כעל קומדיה אמיתית. אנו רגילים לאמר, כי בכאמיה זו מלקה גוגול את השחיתות, הנכות והעצלות — בקיצור, את חרקבון והוורמה שבקרב הפקידות הרוסית הצא־ריה.

ואמנם היה ה„רביזור" קומדיה פאמיית, בשעה שגוגול כתב יצירה זו והיא הופיעה בתיאטרון הפטרבורגי, מצוחר היתה. ללא כל ספק, לתוקיע את המציאות על מגמיה והטאיה של הבירוקרטיה הרוסית (כשם ש„דון קישוט" היה בעיני בני־דורו של סרוונטס ובעיני „מחבר עצמו קישוט סאמיי הלוגע ל„הידאלגו" הספ"דיים).

דשאי על כן כל מימאי לראות ב„רביזור" קומדיה של מנהגים הקשורה במקום ובת־קופה, פאמיית נגד כת הפקידים הרוסים וללכת בעיומו לפי קו היסטורי. אבל דשאי הוא גם ללכת לפי קו אחר, כפי שנוהגים בימאים רבים בדורנו, ולהציג את „רביזור" בבקורת כלפי אי־היושר והשחיתות בכלל.

אבל לנו לא הספיקה גישה כזאת. חסא־מירה על הביורוקרטיה אינה האספקט הי־מענין ביותר של הקומדיה. קיימת ב„רביזור" בעיות יותר מענינות לדורנו. והן גם הובלטו בהצגת „הקאמרי". אם כי בעת ובעונה אחת שמר הפרום. שארוף על „מסורתיות" מבחינה פורמית.

כדוגמה „דון־קישוט". אשר קיבל במשך הדורות מפדים אחרים. פילוסופיים. כן גם ג'ל"ל ה„רביזור" למנדים פילוסופיים. והמו־שג „רביזוריזם" הנהו עתה בשבילנו מושג עשיר ורב־צדדי.

כל הדמויות שהופיעו ב„רביזור" אינן מענינות אחזנו אוטנטיותן ובצביונן הם־קומי, — הן גדלו למנדים של מושגים, האפיינים לשיטות של מציאותנו שיטות טוטאליטאריות המבוססות על פחד. כלום אינה מזכירה עיירה לנו שם הורודניצ'? ב־ראשה מדינה טוטאליטארית? כלום לא הר־רודניצ' הוא הקובע את חיי „התרבות", ב־„כלכלה" וה„חברה" של העיירה? כלום לא ביסס את כל כחו על שיטת חשוט וה־אגרוף, ועל הפחד?

מנסלייותו ושיטתו של הורודניצ' יוצרים שפקיעים. „המוכרחים" לקרוא כל מכתב. שיכתו היא המולידה את הגנבה והמלשנין זימליגיקה, את בובצ'נסקי ודובצ'נסקי. מלאי הארדה לכל רחש ולחש. הטוטאלי־טאריות הנה שיטת השלטון הפרדנית הד־חשדנית ביותר. הגורם הנעקר בה הוא הפחד. גישת כזו ל„רביזור" חבליטה את הורודניצ', ולעומתו הצמידה את חליסט־קוב בצל, ונתנה לו תפקיד של קפיץ המפ־עיל את מנגנון תחכמים.

אני כותב כל כל זאת, הואיל והצגת ה„רביזור" שמרה אימונים על מסורתיות הצורות, אבל יחד עם זאת עוררה הרבה מה־שבות ואסוציאציות שגילו אפקים חדשים בקומדיה זו. והנני חוזר: אם כי הפרוס־שארוף לא הכניס כאן מודרניזציה, אלא להיפך — שמר על הצורות המסורתיות של התיאטרון הרוסי, בכל זאת גדלו מחוזות מסוגם של מחזה הנצחון או „גאומו" ה־אחרון של הורודניצ' לממדים של חזיון בטול־חומר וסוריאליסטי. זה היה דווי של אדם, אשר רצה בשלטון מעל לכל, וכבש אותו בגבוהו, ובכח האגרוף, שמר עליו בעזרת הסחד והאיום, ואיבד אותו הזרות לאותו נשך, שבו השתמש לגבי רעיו. כי המחד הוא חרב־פיפיות.

• • •

את התפקיד של הרביזור שיחק מר אב־רהם בן־יוסף. מבין כל המשתתפים בקומדיה זו התפקיד בן־יוסף ביותר על הקו „הקלאסי", כלומר על הוראותיו של גוגול עצמו במבוא לקומדיה. ביחס לחיסטאקוב, — „טיפש, עוזה, חסר־אופי, בלי חוט־שדרה סטיכי ובור", בשים לב לעובדה, שאין שח־קני „הקאמרי" בדרך כלל מצויים אצל ה־צבור הקומי של רוסיה הצארית, — יש לקבוע, כי משימתו של בן־יוסף לא היתה מסובכת ביותר. יש לזכור, כי סרבורוג הי־תה מושפעת מאירוסה המערבית והרביזור הנה הדמות הבינלאומית ביותר בעולמו של הורודניצ'.

מר בן־יוסף בביצוע תפקיד זה הדגיש את ריקנותו ושטחיותו. תכונות אלו שאבו כמובן מן המערב לא מדע ולא תרבות, אלא את הצורות החיצוניות. ובכן, את האמנה, את הלבוש, ההתנהגות בסאלון, המחמאות, ניהול השיחה הטוטפת. חליסטקוב של מר בן־יוסף היה משהו מעין „הטרון" של בי־הקיר הפולני. ואם כי עלילת ה„רביזור" מתרחשת בתקופה יותר „צבאית" אחרי־נפו־ליאונית, — מורגשת בחליסטקוב הפאה

אמודאי

זכרונות מתקופת 1945 - 1939

ככל שהזמן מרחיק את הציבור ה־צופה מעלתמת העולם השניה, כן רבים והולכים ספרי הזכרה על התקופה הזאת, הרת האסורעות והתוצאות בשביל צרפת.

אחד הספרים המעניינים ביותר בזה הוא זה הוא ספרו של הגנרל וויגאן: „בקרא־תי הזרה לשרות" שתופיע בהר־מרכז המאורעות המתוארים בספר, לבלום בכניה כזאת את יצרו, כשם שעשה זאת וייגאן, אמנם אי־מה אירשם מסביר המחבר את עמדתו הזו. אם אינה עושה זאת בצר־רת הסברה כנה ותו לא.

הוא מעמצמם איפה בראש וראשונה לדב־רים שהוא עצמו ראה אותם ושמע אותם. גם המגנון המתאיקה, המנעע מתאורים מיו־תרים הולם את גישתו של המחבר.

הספר מתחלק לארבעה חלקים: השליחות למורת המיכון, המיקוד בצרפת, אחר־שבר שבוצעות במשמלה, השליחות לאפריקה. ב־מובן שהקורא הרגיל יבקש לקבל כל אח הפרקים שבהם מקוה מקרוהו למצוא קצת פרטים מקנטים, כגון, „המו"ם והחתימה של שביתת־הנשק", „הממשלה הראשונה של ה־גנרל סטן", „סוף שליחותו באפריקה", — ולא היא. דוקה בפרקים אלה אין למצוא פרטים מקנטיים. המחבר הוא חייל בעל מוסר חייל גבוה, ואם כי יש בספרו הרבה מהבקורות על הדברים שנעשו על ידי בני־דורו, הוא נזהר שלא לחרוג ממסגרת של בקורת אובייקטיבית.

אין לך דבר יותר מסובך מאשר יחסיו של וייגאן עם המרשל סטן. גם כאן היה הגורם הקובע תמיד אחד — המשמעת הצבאית, ומשמעת זו הרתיקה תמיד את הנגרל וייגאן מרעיון פריטה כלשהו. באותו חוש משכיעת עצמו הגיעה לשלמות. אפקים חדשים בקומדיה זו. והנני חוזר: אם כי הפרוס־שארוף לא הכניס כאן מודרניזציה, אלא להיפך — שמר על הצורות המסורתיות של התיאטרון הרוסי, בכל זאת גדלו מחוזות מסוגם של מחזה הנצחון או „גאומו" ה־אחרון של הורודניצ' לממדים של חזיון בטול־חומר וסוריאליסטי. זה היה דווי של אדם, אשר רצה בשלטון מעל לכל, וכבש אותו בגבוהו, ובכח האגרוף, שמר עליו בעזרת הסחד והאיום, ואיבד אותו הזרות לאותו נשך, שבו השתמש לגבי רעיו. כי המחד הוא חרב־פיפיות.

• • •

את התפקיד של הרביזור שיחק מר אב־רהם בן־יוסף. מבין כל המשתתפים בקומדיה זו התפקיד בן־יוסף ביותר על הקו „הקלאסי", כלומר על הוראותיו של גוגול עצמו במבוא לקומדיה. ביחס לחיסטאקוב, — „טיפש, עוזה, חסר־אופי, בלי חוט־שדרה סטיכי ובור", בשים לב לעובדה, שאין שח־קני „הקאמרי" בדרך כלל מצויים אצל ה־צבור הקומי של רוסיה הצארית, — יש לקבוע, כי משימתו של בן־יוסף לא היתה מסובכת ביותר. יש לזכור, כי סרבורוג הי־תה מושפעת מאירוסה המערבית והרביזור הנה הדמות הבינלאומית ביותר בעולמו של הורודניצ'.

מר בן־יוסף בביצוע תפקיד זה הדגיש את ריקנותו ושטחיותו. תכונות אלו שאבו כמובן מן המערב לא מדע ולא תרבות, אלא את הצורות החיצוניות. ובכן, את האמנה, את הלבוש, ההתנהגות בסאלון, המחמאות, ניהול השיחה הטוטפת. חליסטקוב של מר בן־יוסף היה משהו מעין „הטרון" של בי־הקיר הפולני. ואם כי עלילת ה„רביזור" מתרחשת בתקופה יותר „צבאית" אחרי־נפו־ליאונית, — מורגשת בחליסטקוב הפאה

נתקבלו במערכת

הספרות העברית החדשה — מאת פרופסור י. קלוזנר, כרך ששי, הוצאת ספרים ע"ש י. ל. מגנס, ירושלים תש"י, 534 עמוד.

בשביל יחיד — לזכר נחמיה דה לימה בעריכת נתן ביסטריצקי, הוצאת הקרן הקיר־מת לישראל, ירושלים תש"י, 211 עמוד.

עבודה ואדמה — מאת ש. צמח, הוצאת ראובן מס, 252 עמוד.

משה חם — מאת ח. דלוזייסקי, כרך שני, הוצאת ראובן מס, 366 עמוד.

רב החובב יוחנן — מאת אליעזר שילוח, 344 עמוד, הוצאת עם עובד.

הטפיליו — מאת דפנה דה־מוריא, הוצאת ספרי לפיד.

אל דאגה — מאת דייל קרנגי, 277 עמוד הוצאת ספרי לפיד.

/ פקודת מאסר

קבצן

נבנה ציד עד אגם־משמר. משהו מוזר המרחש עם אופוסום. הוא הטרוף למוסוליני דוקה בשעה שכל קורבנו עד־בוהו לאחוזת. הוא נתמנה למיניסטר ב־רוב־ליקה הסוציאליסטית האיטלקית, אבל הוא האמין אף אחד. הוא ניהל פוליטיקה גרמנו־פילית מבלי שאחב את הגרמנים. והוא המץ בהתלהבות בענינם בזמן שהיה ברור, כי עגנים אבוד. ולבסוף עלול היה להיות גורלו כגורל מוסוליני, אלמלא העובדה ש־הוא נקלע בדרך גם לבית־סוהר צרפתי דוקה ועל כן נשאר בחיים.

והודות לעובדה זו נתעשה הספרות ב־ספר שרשרת רב, ששום מחבינה ספרותית, מבחינת השפה והסגנון, יש בתאורים מן האירוניה ומן הסקפטנות. המחבר שוכח כ־אילו שהוא עצמו הנהו גיבור הסרגי־קום. דוגמה אשר יכולה כל רגע לרדת לתהום". אני רואה לבבות, לקחת אותו לזרועותיך. המלכים מעוררים רחמנות: עכ־שיו אנו מתחיל להבין למה הצעים מת־קשרים במידה כה רבה ליצורים כה מסו־כנים.

יאין זו אלא אחת המתונות הקטנות ב־יותר בגלריית הפורטרטים של אנפוסו.

ד. אברמסקי

אחרי הרעש...

(בשיחי הקונגרס העברי)

לפני כשנתיים, ואני יושב בתוך הגולה בניו יורק, נתועדה ועידה לתרבות אידיש־טית. הייתי מן הזרזיים הקלדיים לבוא לאותה ועידה. הלכתי לועידה בשל אותי טעם עצמו, שהביא את ד"ר דמבה (שתולדותיהשחיטה הידוע) לקונגרס ציוני. ד"ר דמבה נשאל: כה לו וחצינים? הגם הוא הפך עורו? ענה ואמר: חס וחלילה, עדיין. ברוך השם. אינו מתם זמ־הנוגם, אלא שאמונה שמעת: הם מדברים על מדינה יהודית. אמרתי אל נפשי: אעבדה נא וראה, ראו, שממשלת ישראל מבקשת לשעבד לה את ההסתדרות העברית, כדי שזה־הסתדרות תהיה כלי־חפץ בידיה להרוסן כלה את ד"ר סילבר ואנשיו (והאמריקנים שזכו לה־יות המסיגות של הממשלה ובקבלת־פנים מטעם הממשלה ודאי יראו מעתה מכשיר של הממשלה כנגד סילבר אוהב־החרות והצע־מאות), כאן אין תגובה־הפנים לא סופרי יש־ראל לבורים והזרזיות שהדוהר יענה להם את הכל — ואין צורך בחכמה מיוחדת, למען דעת את אשר בלבם. ולנקיי־הדעת האלה ול־נקיי־הכפיים אני אומר:

האישיות עומדת בעל, והיא מר לה מר ! שחוק מר על שפתיה, שחוק בוז לתהילה המדומה ולחנופה, לקריצת העין ולקשנות, ואף על פי שהיא עומדת בעל, אבל עמוד תעמוד לו. האיש זה לכאורה חיים מלאים, הומים ומהמים וכבודו מלא עולם. אבל כבו־דו זה יוטאטא ויכובד במטאטא ההיסטוריה ויוזל אל בן השמות, אותם השמות שאינם אומרים מאומה לבב. שמות־אסימונים, תגות־מו, אותם, נקיי־הדעת ובריי־הלב: לא ירש העסקן ההדיוט את „הגבירה", אף נחלת ה־עברית, קדושים ברוכים, כי הלשון העברית קודש היא, ואשר לא יגש אליה בקדושה וטה־רה לא יריישנה.

• • •

ויכין שאנו עומדים בפרשת מילרים, יש להזכיר, כי בארה"ב חי ויוצר עוד מילר אחד, הנרי. הנרי מילר זה הוזמן סעם ל־ביתה של כוכבת־סרטים בהוליבוד, הידועה ביופי מעונה וכן במספר האסטרונומי של ניוריוטה.

אומרים, שהנרי מילר זה התבונן ברחיטים היפים של מארחתו המקסימה. יהוא עכ־שו בפני כורסה והתפעל מצורתה הנאה. „הר־היס הזה מוצא חן בעיניך", פנתה אליו ה־מארחת, — „הנו רחיט עתיק־יומין במלוא מובן המלה. מוצאו מתקופת נשואי תרא־שנים".

ומכיון שבנשים עסקינן, אספר עוד ש־שארל דיזן הידוע בחוש ההומור שלו, הש־תף פעם בויכוח על בעית סגנונו־של ה־סופרים והעיר, כי „מה שנוגע לאשה הכו־תבת, אפשר להשתמש לבביה בצדק במימ־רה, ש„הסגנון הוא האישי".

• • •

אותו שארל דיזן היה חובב־חיות גדול, והוא נהג לאמר עליהן: „יש לו־חיות רק חסרון אחד, אך פ־ר־נ־י הן עושות מהאדם — אלוהים. אילו היו כוסרות לבריות באלוהים היו מצוינות".

תעריכות התמונות של הגב' מיתמר בגלרית פץ

אמנית צעירה זו מגוה כשרונו: יוצאים מן הכלל בשטה הציור, מכאן שהפורטר־טים שלה מצטיינים בחיסכון אמצעי הבי־יון ביוקש למיזל. הפורטרטים של מיתמר גודמים נחת רוח לאלה שרוצים לראות את עצמם בביתם, מה שנוגע לערכים צורניים ובהקים אני מעריך את אותן היצירות שם הבאניה הצעירה שבתו היא יותר פוביקטי־בית, ויש בהן יותר מעמה מכשיר של התמונה המעיר ראש של תימנית שעריכתה הצבעונית ופיסת מאר, אי האקטים הכש־כים את השומת הלב בבלתי אמצעיותם וב־עדינות הביצוע.

• • •

כה חבל, שגורש תאקס מהסטודיו ומבתי־הספר לציור. אי אפשר לא להתפלא לסתירה המציינת את הציבור שלנו. קשה להבין את רמת התרבות הגבוה ואת ההתעניינות האמ־נותית ההולכות ב־בבל עם הבושה להשת־מש לצרכי אמנות בגוף האדם.

יש באקסים של הגברת ביתמר משהו מן הרוח והחן של המשי זמולם הצבעים שבו משתמשת האמנית הנהו בחיר ובלא הרמוניה — דבר המשולה לגוף האשה עדי־נות מיוחדת במינה.

בציור נחדר רוח־צבעים חמור וקלאסי מאמיתות ה„קומפוזיציה" שבה תוארו הסר־טים שלה מצטיינים בחיסכון אמצעי הבי־יון ביוקש למיזל. הפורטרטים של מיתמר גודמים נחת רוח לאלה שרוצים לראות את עצמם בביתם, מה שנוגע לערכים צורניים ובהקים אני מעריך את אותן היצירות שם הבאניה הצעירה שבתו היא יותר פוביקטי־בית, ויש בהן יותר מעמה מכשיר של התמונה המעיר ראש של תימנית שעריכתה הצבעונית ופיסת מאר, אי האקטים הכש־כים את השומת הלב בבלתי אמצעיותם וב־עדינות הביצוע.

• • •

כה חבל, שגורש תאקס מהסטודיו ומבתי־הספר לציור. אי אפשר לא להתפלא לסתירה המציינת את הציבור שלנו. קשה להבין את רמת התרבות הגבוה ואת ההתעניינות האמ־נותית ההולכות ב־בבל עם הבושה להשת־מש לצרכי אמנות בגוף האדם.

יש באקסים של הגברת ביתמר משהו מן הרוח והחן של המשי זמולם הצבעים שבו משתמשת האמנית הנהו בחיר ובלא הרמוניה — דבר המשולה לגוף האשה עדי־נות מיוחדת במינה.

בציור נחדר רוח־צבעים חמור וקלאסי מאמיתות ה„קומפוזיציה" שבה תוארו הסר־טים. דמויות האדם וצורות הצמחים בחוש „רוכנבר" של הדינמיקה ותוך גישה יותר מודרנית לארגון היסודות הפורמליים. למען השמרה של שלימות אסתטיות המליאה היים. כבר עכשיו מבאת הגברת ביתמר רבות. אני רשאים לחתוך, שבתוכנים אשר יאמיתו הצעירה את עבודה שיסתיות — לא תאכזב הצירה הצעירה את התקוות שאנו תולים בה.

ם. ר.

זוטות מעולם האמנות והתיאטרון

הצייר משכונת הקוקאזים

אין כמעט שבוע שלא נהיה בו עדים לפתיחת תערוכה של אחד מציירינו. אולם מחברו, קשיימים ויוצרים בתל־אביב אמנים השומרים על אמנותם בקנאה, ותחזות היצירה שלהם נושאת. הייתי אומר, אופי נרקיסי.

בשכונת זקוקאזים מתגורר ועובד מזה עשרים שנה צייר צעיר, בן שלושים, שלא ניסה אף פעם לארגן תערוכה שלו ובעודותיו, אם כי הן מצטינות באמיתיות ואמיתיות חזקה ובולטת.

הדבר החשוב ביותר בתמונותיו של האמן הצעיר היא שפתו האמיצה, הרענגה ומליאת חיוניות פלאסטית.

אמצעי הביטוי האחוב על אמן זה הוא המאסטל. יצירותיו הראשונות מתתקופה ש־הוא היה בן עשר, אם כי נשאו אופי נאיבו־ריסטי, צבעים משלימים.

את הצבעים מטיל האמן בשטחים נרחבים, תוך הדגשה ברורה של הקוים ושל שקיפות מיוחדת במינה — תכונות המשוות לעבודה־יו של הצייר אופי וחן של ויטראז'ים מימי הבינים.

• • •

„הבימה" מתכונת בשנה זו הצגות הן מהרפרטואר החדיש והן מהקלאסי.

קרוב לודאי שיוצג „מקבט" של שספיר. נוסף לזה „נשואין" של מיגאריי מאת בו־מארשאה או „קומדיה של הסעוויות" של שבספיר. לדפרטואר של עונ

רוחות של מרי מנשבות ביאפן

הנציגות האמריקאנית בסוקיו מחפשת את התרון לשאלה, המסביבה את חותמה על החיים הפוליטיים ביאפן — השאלה בדבר חורה השלום. העובדה שבעיה זו מנסרת עדיין ללא פתרון חמש שנים אחרי הירושימה עשויה אך להדגיש את קו האירוניה הסבוך בהיסטוריה האיפאנית של אחרי המלחמה. כיום, לא. זו בלבד שהאזרחים מאתמא הסכו ליאפאן לידידים בכח של יום המחרת, אלא שגם אוילים אלה נחלקו לשני מחנות בעלי־פלוגתא. מידו של דין אצ'יסון נבצר להציע ללונדון טיוטא של חוזה־שלום עם יאפאן, מאחר והמשרד לענייני חוץ והמשרד לבטחון בוואשינגטון אינם יכולים להגיע לעמק השוה בנקודה זו. ומאחר שמדיניותה של בריטניה כלפי יאפאן צריכה להיות תואמת לזו של וואשינגטון לא נערכה גם שום הכנת בריטית לסתרון הבעיה ולא הוצא שם גלוי־דעת.

חוסר החלטה בוואשינגטון ושתיקה בלונדון עשויים להשתוות את המשבר שיפרוץ בסוקיו, אם אין בידם למנוע בעדמשבר זה, מובהרה אחת לא יוכלו המדינאים של ארה"ב ואנגליה להתעלם. העובדה היא, שימי הציתנות היא סאנית הם כבר נחלת העבר. התנהגותם של האיפאנים, שבעבר נראתה כשל סיוע אדיב ואפילו נלהב הכיבוש האמריקאני, מתגלית עתה בתור תכסים מחוכם של מעצמה מנצחת. עבודה במשותף עם האמריקאנים הולכת ומ־קבלת את הפירוש של שיתוף־פעולה המעורר חשד. תפארת המנצחים נגזה. המון הפקידים האמריקאנים ובני ביתם שבאו ליאפאן בשנת 1945—6 שוב אינם אורחים רצויים בני־תועלת מאז שנת 1950. החייל האמריקאני נראה עתה בעיני היאפאנים כנציגו של שליט זר. ואף הגנרל מק־ארתור היוהרני, המוקף מעורר הן אמריקאנים ותומכים יאפאניים, מקבל קמצא בעיני היאפאנים את הדמות של דיק־טטור זר; ואולי דקטטור העומד על כדרי בורר באמצע ואוקיאנוס לא צמו אותו מראש בכל הסימנים הללו משתקף הלך־רוח, שגר־תרגולת.

שעה שנתחו באלפיהם באיי יאפאן על מנת לשלוט בארץ השמש העולה ולהורות לבניה את הברכה הצפונה בנוסח החיים האמריקאני, ואם האמריקאנים זוקפים הלך־רוח זה של הי־יאפאנים על חשבון השפעות קומוניסטיות אר מגרשים אותו בתור ביטוי של כפיית חובה הרי אינם אלא טועים. האמריקאנים, ש־בעשו רגישים אחרי כשלונותיהם בסין ובי־קוריאה מדגישים עתה הדגשת משנה, כי ביאפאן הם הם שקיימו את החוק והסדר; כי בשלם המסים האמריקאני הוצא מליארדים של דולארים לשם אספקת מזון לאומה היא־מאנית; כי גנרל מאק ארטור הראה את יאפאן בקונסטיטוציה וכי הוא העניק חבר עובדים גדול כדי להורות ליאפאנים את הברכה הצ־פונה בסמאוטיסיקה, בדיונים של אגודות מק־צועיות ובתקנות אחרות; כי האמריקאנים חלקו בנדיבות לב מלוינים של: ספרי תע"ן, של חוברות שבועונים וירחונים, של פילמים וספרי־מקצוע.

מענות אלה הן ללא ספק צודקות. אולם הנהנים מכל מתנותיהם של האמריקאים חשים בלבם, כי קיום החוק והסדר ביאפאן מושתת על הכידונים האמריקאנים; כי מלאי המזון הקצוב שנאגר באמריקה היה בכחו לספק ללא אף ב־70% ממזונם של האיפאנים, כפי שהיה בשנת 1946. ההאמת בנוגע לקונסטיטו־ציה. היא זו. שהגנרל מק ארטור דחה את הת־צעה שהגיש לו ראש המיניסטריון יושיבה ונתן לו ארכא אולטימאטיבית של 15 רגע לסמוך את ידו על ההצעה שנערכה בידי המכסה האמריקאני. ואשר לנוסח החיים האר־מדיניות הרי היאפאנים מפקפקים בזועלת שבו. הם מבכרים ללכת בדרכם להעפיל אל שיא הריחם הקדוסים. הם כופרים בחריפות הקילולות לשאלות החיים החמורות, הניתנות מעל בבי המעטפות המרהיבות של השבועונים האמריקאנים.

כל מה שזוכר עד עכשיו נוגע כמובן אך ורק לערים של יאפאן. בכפרים, שבהם יושבת רוב רובה של האוכלוסיה מתנהלים החיים כ־מימים ימימה. אין הכפרים ראים את נציגי השלטון הכובש אלא לעתים רחוקות. אך עובדה היא כי שני מליון כפרים נעשו בשנים הראשונות לכיבוש לבעלים של אדמתם. עם זאת מתחילים היאפאנים בעלי ההכרה הפר־ליטית, היושבים בעיר ובכפר כאחד, להקשות כיצד מתיישבת הדימוקראטיה האמריקאנית עם הפיבה לשלטון של „הגנרדיה הישנה", של ה„זאבאטזו", ועם הלחץ המוגבר כלפי החוגים הפרוגרסיביים. שאלות מעין אלו יחד עם הצטברותו של חומר־הנפץ מתחת לקרום הגל־יון של החיים ביאפאן.

גנרל מאק ארטור אסר על כל 24 החברים של יעד הפועל הקומוניסטי למלא תפקיד פו־ליטי כלשהו. אולם הגנרל, הנותק מחייה של יאפאן ושמעולם אינו יוצא מתחומי טוקיו, עשוי רק לחזור על טעותו של צ'אן־קאי־צ'יק, דהמה בצעתו כי פעולתו זו מסוגלת לבלום את הנטיות האנטי־אמריקאניות. כי אכן, בין חוגים רחבים ביאפאן רווחת עתה הדעה, כי ימי הכיבוש הם נחלת העבר. הלכי רוח אלה נשתקפו בקריאות הגנאי, שהופעתו כלפי ה־חיילים האמריקאניים ביום הזכרון שחל ב־חודש מאי האחרון, ושבו מספר אמריקאנים אף הוכו ונסקלו באבנים.

מסתבר, כי הקומוניסטים מנצלים לטובתם התנגדות גוברת זו כלפי האמריקאנים, אולם לא הם שחוללו אותה. מקורה של ההתנגדות בא־רצונם הבאמריקאנים לפיים את שלי־טון־הכיבוש ביאפאן, וזה בגלל שהם רואים בה בו־ברית בכח נגד רסיה. רוחות שמועות, כי הנציגות האמריקאית מבקשת להגיע לעמק השוה עם החוגים הליברליים והשמרניים ולכרות הסכם שיבטיח ליאפאן שלום נבדל עם אמריקה תמורת הקפות בסיסים לשימושם של האמריקאנים. הסכם מעין זה עשוי אך להעמיק את הקרע הפנימי באומה היאפאנית ולהחריף את היחסים שבין רוסיה לאמריקה. התשובה של הרוסים לצעד מדובר זה של אי־מריקה יכולה להיות אם ורק בדמות הסתלקות מעמדת־הפיקוח המשותפת והגשת הצעה ל־בשסח הכלכלי תובעים היאפאנים כבר כיום על דעתה של סין.

יאפאן על שלום נפרד, שיהיה כמסתבר גם את הסרת התקנות המגבילות את סחרם עם שאר ארצות אסיה ועם מדינות המערב. לשכת המסחר באוסקה, שהיא מוסד רב השפעה, העלתה תכנית כלכלית הגורסת כי סין תתפוס בסחר החוץ היאפאני 40%, אזור הדולר 20% ואזור הליש"ט 20%. תכנית זו מתקבלת על הדעת, מבחינה טוליסית מסרבים היאפא־נים להזות ברוחה אמריקנים. הם נותנים שם מלא דעתם על התסיסה הלאומית הרווחת באסיה ועל התמורות הפוליטיות הצפויות לעמק הפיבה לשלטון של „הגנרדיה הישנה", של ה„זאבאטזו", ועם הלחץ המוגבר כלפי החוגים הפרוגרסיביים. שאלות מעין אלו יחד עם הצטברותו של חומר־הנפץ מתחת לקרום הגל־יון של החיים ביאפאן.

גנרל מאק ארטור אסר על כל 24 החברים של יעד הפועל הקומוניסטי למלא תפקיד פו־ליטי כלשהו. אולם הגנרל, הנותק מחייה של יאפאן ושמעולם אינו יוצא מתחומי טוקיו, עשוי רק לחזור על טעותו של צ'אן־קאי־צ'יק, דהמה בצעתו כי פעולתו זו מסוגלת לבלום את הנטיות האנטי־אמריקאניות. כי אכן, בין חוגים רחבים ביאפאן רווחת עתה הדעה, כי ימי הכיבוש הם נחלת העבר. הלכי רוח אלה נשתקפו בקריאות הגנאי, שהופעתו כלפי ה־חיילים האמריקאניים ביום הזכרון שחל ב־חודש מאי האחרון, ושבו מספר אמריקאנים אף הוכו ונסקלו באבנים.

מסתבר, כי הקומוניסטים מנצלים לטובתם התנגדות גוברת זו כלפי האמריקאנים, אולם לא הם שחוללו אותה. מקורה של ההתנגדות בא־רצונם הבאמריקאנים לפיים את שלי־טון־הכיבוש ביאפאן, וזה בגלל שהם רואים בה בו־ברית בכח נגד רסיה. רוחות שמועות, כי הנציגות האמריקאית מבקשת להגיע לעמק השוה עם החוגים הליברליים והשמרניים ולכרות הסכם שיבטיח ליאפאן שלום נבדל עם אמריקה תמורת הקפות בסיסים לשימושם של האמריקאנים. הסכם מעין זה עשוי אך להעמיק את הקרע הפנימי באומה היאפאנית ולהחריף את היחסים שבין רוסיה לאמריקה. התשובה של הרוסים לצעד מדובר זה של אי־מריקה יכולה להיות אם ורק בדמות הסתלקות ממ

יש קשר בין כשלון המגבית והקיצוב

(סוף מעמוד ב׳)

סוף סוף אי רע — אך זוהי המציאות. לתת־פתחונו נחוצה לנו עזרה מבחוץ. נחוצות השקעות כספיות גדולות וכספים אלה נמ־צאים בידי אנשים חיים שלא רוצים שלהם אימון בו. לפי שמועות, יש לי = ל נ י ש ו ל ולא לשיתוף אמת.

בשעה כזו יש צורך ב ס י פ נ ה, ב־ידיעה ובודדי של השיקולים, בגיוס כל האמצ־ידיות וכל הגורמים. מחשבת מעמד של ח־מרינה, לקידום סני צדיכה. לא תכניות מוש־רכות ולא תחליפים נחוצים כאן — אלא ה ר ק ה ה שאומם התנאים שיצרו את ה־מצב. הנוכחי הם נחלת העבר. יש ליצור תנ־אים שיחזירו את כוחם לעבודה, וגמשו את אלה אשר שרם נרתמו אליה. ויש שדם כל־הנוגה הצדה את ההשבונות של שרירה מס־נחלת — ולראות את התשבון הגדול של הצרכים הישראליים.

כי רחוקה מן האמת היא הטענה שמצבנו הכלכלי הנוכחי הוא פרי מסיבות אוביי־כיבות שאין להתגבר עליהן. בפי שהס־ריקות הכלכלית בסתירה מוחלטת בתיאוריו של כל מצב זה, כן הנגזרה הקפיקה את אחר־בר. המדיניות של הממשלה בשטח חסכ־ברת המאוחדת.

והמשכה של השיטה שהביאה לכשלון קר־בה היא, כי בה הדאגה למצבם של אוכ־לוסיית המדינה היא המדריכה את פעולותיהם של שרי הממשלה בתחומם השליט אלא המתיקה האחת והיחידה של ביצור שלטר־בם וביסוסו ויהי־מה.

גם במחיר הורדת רמת החיים. גם במחיר בהסחור הנוהל וגזרו. גם במחיר הגבלות שאין איש יודע את גבולן.

מי ישרוף את מי?

(סוף מעמוד ב׳)

מה של מפא״י. ז.א. הכוח השלים בהסתדרות. אין אדם שונא לעצמו. המפלגתיות ניצחה באופן גמור את רעיון הסדנה.

הניצוח בין שתי הזרמים אינו מוחלט ומחמיר מיום ליום. ההסתדרות נולדת, והש־סתה. כלומר זו שלי מפא״י, גוברת, הוצאת־ה־חוצבים, ובינתו הנולים הקדשים, מקום למצוא פרנסה יותר מהר, — אמשל לאמר — מפלגתיות מתוך הקיבה. אולם בכל שגרולת ההסתדרות, גם קונות והלוכות אפשרויותיה לספק במדה שזה את הדרוש של כל הבריות, בצמיחת כבר והולכת בהתקדמות. עצמה ״מלחמת המעמדות״. אבל ההסתדרות היא ארגון פרטי המסוגל לסובב ענינים ויש מסר־בת גם להתחבר במגוונולין שיש לה, ולא לחת דרישה־רגל לרחוב המקנה.

ושלה המדינה פתוח שכזו אינה מעטוגת בחושש כזה לגבו האזרחים שיר־הקיוזיון. על המדינה ועל הבריאה — המפשלה — מה שלא יהיה הרכבה. — מושלות חובות בעלות־אופי כללי־לאומי, שאת מילוין אפוך לד־מזת. בקליטת העליה למעשה ענסקת כאילו ההסתדרות (עם כל פנים גם מן הכניסה אם יהה), אבל האחריות בעוד הבולים ובל העולם היהודי מוטלת על הממשלה.

ממשלה, אפולו מעולגתו, אונה יבולה לי הרשות לעצמה לגלות אנוינים מעלמי בס, בשם שעושה קרקעות מקלטה בודדה. לכיכך אין קהיגעב אמתנשנות הדדיות בין דרישות המדינה לבין דרישות קבוצות ה־אינטרסים של קבוצות אלה, ובמקרה זה ידיע־הנות הצדה את ההשבונות של שרירה מס־נחלת — ולראות את התשבון הגדול של הצרכים הישראליים.

כי רחוקה מן האמת היא הטענה שמצבנו הכלכלי הנוכחי הוא פרי מסיבות אוביי־כיבות שאין להתגבר עליהן. בפי שהס־ריקות הכלכלית בסתירה מוחלטת בתיאוריו של כל מצב זה, כן הנגזרה הקפיקה את אחר־בר. המדיניות של הממשלה בשטח חסכ־ברת המאוחדת.

והמשכה של השיטה שהביאה לכשלון קר־בה היא, כי בה הדאגה למצבם של אוכ־לוסיית המדינה היא המדריכה את פעולותיהם של שרי הממשלה בתחומם השליט אלא המתיקה האחת והיחידה של ביצור שלטר־בם וביסוסו ויהי־מה.

גם במחיר הורדת רמת החיים. גם במחיר בהסחור הנוהל וגזרו. גם במחיר הגבלות שאין איש יודע את גבולן.

מי ישרוף את מי?

(סוף מעמוד ב׳)

אה של מפא״י. ז.א. הכוח השלים בהסתדרות. אין אדם שונא לעצמו. המפלגתיות ניצחה באופן גמור את רעיון הסדנה.

הניצוח בין שתי הזרמים אינו מוחלט ומחמיר מיום ליום. ההסתדרות נולדת, והש־סתה. כלומר זו שלי מפא״י, גוברת, הוצאת־ה־חוצבים, ובינתו הנולים הקדשים, מקום למצוא פרנסה יותר מהר, — אמשל לאמר — מפלגתיות מתוך הקיבה. אולם בכל שגרולת ההסתדרות, גם קונות והלוכות אפשרויותיה לספק במדה שזה את הדרוש של כל הבריות, בצמיחת כבר והולכת בהתקדמות. עצמה ״מלחמת המעמדות״. אבל ההסתדרות היא ארגון פרטי המסוגל לסובב ענינים ויש מסר־בת גם להתחבר במגוונולין שיש לה, ולא לחת דרישה־רגל לרחוב המקנה.

ושלה המדינה פתוח שכזו אינה מעטוגת בחושש כזה לגבו האזרחים שיר־הקיוזיון. על המדינה ועל הבריאה — המפשלה — מה שלא יהיה הרכבה. — מושלות חובות בעלות־אופי כללי־לאומי, שאת מילוין אפוך לד־מזת. בקליטת העליה למעשה ענסקת כאילו ההסתדרות (עם כל פנים גם מן הכניסה אם יהה), אבל האחריות בעוד הבולים ובל העולם היהודי מוטלת על הממשלה.

ממשלה, אפולו מעולגתו, אונה יבולה לי הרשות לעצמה לגלות אנוינים מעלמי בס, בשם שעושה קרקעות מקלטה בודדה. לכיכך אין קהיגעב אמתנשנות הדדיות בין דרישות המדינה לבין דרישות קבוצות ה־אינטרסים של קבוצות אלה, ובמקרה זה ידיע־הנות הצדה את ההשבונות של שרירה מס־נחלת — ולראות את התשבון הגדול של הצרכים הישראליים.

כי רחוקה מן האמת היא הטענה שמצבנו הכלכלי הנוכחי הוא פרי מסיבות אוביי־כיבות שאין להתגבר עליהן. בפי שהס־ריקות הכלכלית בסתירה מוחלטת בתיאוריו של כל מצב זה, כן הנגזרה הקפיקה את אחר־בר. המדיניות של הממשלה בשטח חסכ־ברת המאוחדת.

והמשכה של השיטה שהביאה לכשלון קר־בה היא, כי בה הדאגה למצבם של אוכ־לוסיית המדינה היא המדריכה את פעולותיהם של שרי הממשלה בתחומם השליט אלא המתיקה האחת והיחידה של ביצור שלטר־בם וביסוסו ויהי־מה.

גם במחיר הורדת רמת החיים. גם במחיר בהסחור הנוהל וגזרו. גם במחיר הגבלות שאין איש יודע את גבולן.

מי ישרוף את מי?

(סוף מעמוד ב׳)

אה של מפא״י. ז.א. הכוח השלים בהסתדרות. אין אדם שונא לעצמו. המפלגתיות ניצחה באופן גמור את רעיון הסדנה.

הניצוח בין שתי הזרמים אינו מוחלט ומחמיר מיום ליום. ההסתדרות נולדת, והש־סתה. כלומר זו שלי מפא״י, גוברת, הוצאת־ה־חוצבים, ובינתו הנולים הקדשים, מקום למצוא פרנסה יותר מהר, — אמשל לאמר — מפלגתיות מתוך הקיבה. אולם בכל שגרולת ההסתדרות, גם קונות והלוכות אפשרויותיה לספק במדה שזה את הדרוש של כל הבריות, בצמיחת כבר והולכת בהתקדמות. עצמה ״מלחמת המעמדות״. אבל ההסתדרות היא ארגון פרטי המסוגל לסובב ענינים ויש מסר־בת גם להתחבר במגוונולין שיש לה, ולא לחת דרישה־רגל לרחוב המקנה.

ושלה המדינה פתוח שכזו אינה מעטוגת בחושש כזה לגבו האזרחים שיר־הקיוזיון. על המדינה ועל הבריאה — המפשלה — מה שלא יהיה הרכבה. — מושלות חובות בעלות־אופי כללי־לאומי, שאת מילוין אפוך לד־מזת. בקליטת העליה למעשה ענסקת כאילו ההסתדרות (עם כל פנים גם מן הכניסה אם יהה), אבל האחריות בעוד הבולים ובל העולם היהודי מוטלת על הממשלה.

ממשלה, אפולו מעולגתו, אונה יבולה לי הרשות לעצמה לגלות אנוינים מעלמי בס, בשם שעושה קרקעות מקלטה בודדה. לכיכך אין קהיגעב אמתנשנות הדדיות בין דרישות המדינה לבין דרישות קבוצות ה־אינטרסים של קבוצות אלה, ובמקרה זה ידיע־הנות הצדה את ההשבונות של שרירה מס־נחלת — ולראות את התשבון הגדול של הצרכים הישראליים.

כי רחוקה מן האמת היא הטענה שמצבנו הכלכלי הנוכחי הוא פרי מסיבות אוביי־כיבות שאין להתגבר עליהן. בפי שהס־ריקות הכלכלית בסתירה מוחלטת בתיאוריו של כל מצב זה, כן הנגזרה הקפיקה את אחר־בר. המדיניות של הממשלה בשטח חסכ־ברת המאוחדת.

והמשכה של השיטה שהביאה לכשלון קר־בה היא, כי בה הדאגה למצבם של אוכ־לוסיית המדינה היא המדריכה את פעולותיהם של שרי הממשלה בתחומם השליט אלא המתיקה האחת והיחידה של ביצור שלטר־בם וביסוסו ויהי־מה.

גם במחיר הורדת רמת החיים. גם במחיר בהסחור הנוהל וגזרו. גם במחיר הגבלות שאין איש יודע את גבולן.

מהיום שביתת כל המסחר במדינה

(סוף מעמוד א׳)

פירושיהם — רוע מחנויות מגורות

רוב הנוויות ורושלים. פרט לחנויות המכרי־לת ובתי המרקחת, היו אתמול כנוויות. רק חנויות „המשביר המרכזי" ומחסני „אתא" נשארו פתוחים, אך הקהל הוקיר את רגליו משם, מאחר שראה בכך חתירה תחת ציבור השוחרים וסיוע לשביתת מטה לחמים. אירעו גם תקלות־שוויון, באשר אחדים מבני הפחדים השובתים ניסו לשכנע את מנהלי החנויות לס־גור את עסקיהם ולא לתת יד למפרי השבי־תה הכלליות. מקצות הבוקר הבוקר הוגבלה מנו משמרות בשטחה בכל הרחובות העיר, ובעיקר במרכזים המסחריים. תגבורת מיוחדת שמירה את כל הבנוים ואבוביים ישבים הוזעקה אל חנויות „המשביר" ו„אתא", והיא ליד חנויות אלו הופקדו משמרות גם במשך שני הלילות האחרונים.

נוקיה של ירושלים מן השביתה הכללית ו„האנדרגראונד" שגורה עקב זו הקיבוץ מגעים לרבבות ליבה מדי יום ביומו. חיי המסחר שוקפו, והרב נשקף לכלכלת העיר שאין להגמגר עליהן. בפי שהס־ריקות הכלכלית בסתירה מוחלטת בתיאוריו של כל מצב זה, כן הנגזרה הקפיקה את אחר־בר. המדיניות של הממשלה בשטח חסכ־ברת המאוחדת.

והמשכה של השיטה שהביאה לכשלון קר־בה היא, כי בה הדאגה למצבם של אוכ־לוסיית המדינה היא המדריכה את פעולותיהם של שרי הממשלה בתחומם השליט אלא המתיקה האחת והיחידה של ביצור שלטר־בם וביסוסו ויהי־מה.

גם במחיר הורדת רמת החיים. גם במחיר בהסחור הנוהל וגזרו. גם במחיר הגבלות שאין איש יודע את גבולן.

מי ישרוף את מי?

(סוף מעמוד ב׳)

אה של מפא״י. ז.א. הכוח השלים בהסתדרות. אין אדם שונא לעצמו. המפלגתיות ניצחה באופן גמור את רעיון הסדנה.

הניצוח בין שתי הזרמים אינו מוחלט ומחמיר מיום ליום. ההסתדרות נולדת, והש־סתה. כלומר זו שלי מפא״י, גוברת, הוצאת־ה־חוצבים, ובינתו הנולים הקדשים, מקום למצוא פרנסה יותר מהר, — אמשל לאמר — מפלגתיות מתוך הקיבה. אולם בכל שגרולת ההסתדרות, גם קונות והלוכות אפשרויותיה לספק במדה שזה את הדרוש של כל הבריות, בצמיחת כבר והולכת בהתקדמות. עצמה ״מלחמת המעמדות״. אבל ההסתדרות היא ארגון פרטי המסוגל לסובב ענינים ויש מסר־בת גם להתחבר במגוונולין שיש לה, ולא לחת דרישה־רגל לרחוב המקנה.

ושלה המדינה פתוח שכזו אינה מעטוגת בחושש כזה לגבו האזרחים שיר־הקיוזיון. על המדינה ועל הבריאה — המפשלה — מה שלא יהיה הרכבה. — מושלות חובות בעלות־אופי כללי־לאומי, שאת מילוין אפוך לד־מזת. בקליטת העליה למעשה ענסקת כאילו ההסתדרות (עם כל פנים גם מן הכניסה אם יהה), אבל האחריות בעוד הבולים ובל העולם היהודי מוטלת על הממשלה.

ממשלה, אפולו מעולגתו, אונה יבולה לי הרשות לעצמה לגלות אנוינים מעלמי בס, בשם שעושה קרקעות מקלטה בודדה. לכיכך אין קהיגעב אמתנשנות הדדיות בין דרישות המדינה לבין דרישות קבוצות ה־אינטרסים של קבוצות אלה, ובמקרה זה ידיע־הנות הצדה את ההשבונות של שרירה מס־נחלת — ולראות את התשבון הגדול של הצרכים הישראליים.

כי רחוקה מן האמת היא הטענה שמצבנו הכלכלי הנוכחי הוא פרי מסיבות אוביי־כיבות שאין להתגבר עליהן. בפי שהס־ריקות הכלכלית בסתירה מוחלטת בתיאוריו של כל מצב זה, כן הנגזרה הקפיקה את אחר־בר. המדיניות של הממשלה בשטח חסכ־ברת המאוחדת.

והמשכה של השיטה שהביאה לכשלון קר־בה היא, כי בה הדאגה למצבם של אוכ־לוסיית המדינה היא המדריכה את פעולותיהם של שרי הממשלה בתחומם השליט אלא המתיקה האחת והיחידה של ביצור שלטר־בם וביסוסו ויהי־מה.

גם במחיר הורדת רמת החיים. גם במחיר בהסחור הנוהל וגזרו. גם במחיר הגבלות שאין איש יודע את גבולן.

יורתב ביח״ח לילדים נכים בירושלים

ירושלים, יום ב׳ — בית חולים חדש לילדים נכים נוסף בשטח מגזר פרפשנו. בשטחו קטנו בירושלים עיר „האגודה לעזרת ילדים נכים". 50 — 60 מטות יעמדו לרשות החולים בשעות שמסרים רב עם התפשטות מחלת שיתוק הילדים. — על כך הודיעו במסיבת עתונאים מנהלי המיסוד: ד״ר הילבגוב, ש. נסתא וגבי בדין. יו״ר האגודה. בעת המנהלים להרחיב בעתיד את הקיבוד עד ל־100 — 150 מטות.

בית החולים הקיים, והחידוש מצין זה מגזרה המדינה, חוקם לראשונה בשנת 1940 אמצעים חלים וסידוריו הם סדרים־ביבים אוסר כללי־לאומי, שאת מילוין אפוך לד־מזת. בקליטת העליה למעשה ענסקת כאילו ההסתדרות (עם כל פנים גם מן הכניסה אם יהה), אבל האחריות בעוד הבולים ובל העולם היהודי מוטלת על הממשלה.

ממשלה, אפולו מעולגתו, אונה יבולה לי הרשות לעצמה לגלות אנוינים מעלמי בס, בשם שעושה קרקעות מקלטה בודדה. לכיכך אין קהיגעב אמתנשנות הדדיות בין דרישות המדינה לבין דרישות קבוצות ה־אינטרסים של קבוצות אלה, ובמקרה זה ידיע־הנות הצדה את ההשבונות של שרירה מס־נחלת — ולראות את התשבון הגדול של הצרכים הישראליים.

כי רחוקה מן האמת היא הטענה שמצבנו הכלכלי הנוכחי הוא פרי מסיבות אוביי־כיבות שאין להתגבר עליהן. בפי שהס־ריקות הכלכלית בסתירה מוחלטת בתיאוריו של כל מצב זה, כן הנגזרה הקפיקה את אחר־בר. המדיניות של הממשלה בשטח חסכ־ברת המאוחדת.

והמשכה של השיטה שהביאה לכשלון קר־בה היא, כי בה הדאגה למצבם של אוכ־לוסיית המדינה היא המדריכה את פעולותיהם של שרי הממשלה בתחומם השליט אלא המתיקה האחת והיחידה של ביצור שלטר־בם וביסוסו ויהי־מה.

גם במחיר הורדת רמת החיים. גם במחיר בהסחור הנוהל וגזרו. גם במחיר הגבלות שאין איש יודע את גבולן.

שוב תכניות שלום במזרח התכון

(סוף מעמוד ב׳)

בות וכד׳) והחיות משוקעות מתוון ואין. כמה רצינית נשקפת לרבות. אין כל סיכוי להצלחת מרשם ישוב בעזרת שביתת הנשק אי בטוחה בשטח אך ויתכן שישרשו תמכה שוב אל אחד הקונסולים בירושלים. תתבקש את הפתרונות של גורמי חוץ בנד־דון זו.

בינתיים נעשים כל המאמצים כדי להכניס חוזי חדש בגזר גוש. בשעתם הבינו הירדנים את נכונותם להרשות את הירדת כל החיות הקיימת. עם הכנת הגז אשר יהיה אולי לבצע תכנית זו.

הרוצחים הגרמנים ממשיכים לתבוע

בעיית הפיצוי של הבנגנים הגרמנים באי־משכיה לתעסיק את שלטונות ישראל. הקונסול הפוריפר מר לוץ יצא את הארץ אחר הוא ישוב בעבור שבועות מספר כדי להמשיך בדיונים. ביקורתם מתברר שעל אף הצעקה אין איש הארץ מאנשי הכנסת ה־ראמית אז באי כוחה שיוכל לקבל נגישה אחד כדי לערוך את הנעשה בהקונגרס הבינלאומי בשבוע אין אין הוא יגול לשמש אמונה־דה ב׳ ליתר הטרוש הגרמני. עובדה היא ש־אין כיום אנשים אשר יוכלו לתוך הכנסיות הללו. אילוקון רמז שאיש לא יחב־רים בתנאי שישמרו על בטרד. רק הרמן שגלר הודיע שהוא מוכן לשוב לירושלים ברי להשעיל מחדש את בית הקיומים שלו בשכונת גאולה. גם יפר לוץ נראה הוא כי תשלום פיצויים אינו הדבר הנאמר ה־אומה ביחוד. מבלי להיכנס בשאלה אם בגלל יש אשלם פרוטה אחת בנים שרדתו שלוש מעמנו ושדדו רמוש של מליונים. בינתיים חולר אלהים המרוש־אי וחזק על ישראל. מזבח הקרבן הפרה־סטנטי האומר דמ דבר שרשות הנדיב כי אם לא ונוסף הקדר מגיע את הדעת יובא בענין בפני הכינוס הפרוטסטנטי הבא לשם דיון ההלטה. באיגוד ובכינוס תזיה אמרי־הה מוצגת בשאלת גדולה. כפי שנודע הוריעה כבר ממשלת ישראל שהתיה מוכנה לויתורים בשאלה זו אף כי אין מדבר על פיצוי שהתם היוגים מפוזרים בעון מחנה מנגל. מרונה קרבן בוכנולד וכדומה.

נעצרו חשודים בהשתייכות ל־„כנופיה הנשגבת"

המשטרה עצרה אתמול את י. ע. ול. מ., החשודים בהשתייכותם ל„כנופיה המאור־גנת" שביצעה לבצע שוד קופה. בבנק דיס־קונט שברחוב דיזנגוף 124 בתל אביב.

קונצרט „מגדיזור"
פרט מעליות אבוד „הערב"
הפרש השחור
איכון דה קרלו — דן דיזריאה
ציפרי לין
3 הצגות ליום: 3.30, 7.30, 9.30
במוצ״ש 2 הצגות: 8, 10.

קונצרט „אוסרי"
שבוע שני
קרק גיבל אלכסים סמית
פרנק מורגן
ביצירתו המפורסמת
של אוזוארד הרים הס
כל משפר
עלול לזכות
מרגן מסרו
3.30, 7.30, 9.30
במוצ״ש 7.45, 9.45

קונצרט „אוריון" ת״א
שבוע שני
במוצ״ש 2 הצגות ב־8.00 — 9.45
ויוקה לינדפורס — דנים מורגן
ויקטור פרנסן
בדרמה הבלשית המרתקת ומלאת הענין
כבוד למונצה
שלש הצגות ליום: 3.30, 7.30, 9.30
בדמ״ר: 4.8 ב־3.30 אחה״צ כבוד למונצה
יום א׳, 6.8 בשעה 11.00 כבוד למונצה

קונצרט „מגדיזור"
שבוע שני
קרק גיבל אלכסים סמית
פרנק מורגן
ביצירתו המפורסמת
של אוזוארד הרים הס
עלול לזכות
מרגן מסרו
3.30, 7.30, 9.30
במוצ״ש 7.45, 9.45

קונצרט שבוע שני
קרק גיבל אלכסים סמית
פרנק מורגן
ביצירתו המפורסמת
של אוזוארד הרים הס
כל משפר
עלול לזכות
מרגן מסרו
3.30, 7.30, 9.30
במוצ״ש 7.45, 9.45

קונצרט „אוריון" ת״א
שבוע שני
במוצ״ש 2 הצגות ב־8.00 — 9.45
ויוקה לינדפורס — דנים מורגן
ויקטור פרנסן
בדרמה הבלשית המרתקת ומלאת הענין
כבוד למונצה
שלש הצגות ליום: 3.30, 7.30, 9.30
בדמ״ר: 4.8 ב־3.30 אחה״צ כבוד למונצה
יום א׳, 6.8 בשעה 11.00 כבוד למונצה

קונצרט „מגדיזור"
פרט מעליות אבוד „הערב"
הפרש השחור
איכון דה קרלו — דן דיזריאה
ציפרי לין
3 הצגות ליום: 3.30, 7.30, 9.30
במוצ״ש 2 הצגות: 8, 10.

מלים ומעשים

(סוף מעמוד ב׳)

מיתי. אבל בסולדת הקומיניפורם נוסף הקוסי מופולסיזם לפשע חמור. קסטלר מסבר, שב־קונגרס האחרון של הקומוניסטים הצרפתיים התנוסס סרט לרהבן האוקם וקילו היו כתוי בות המלים חלילו: „האינטרנציונאליסט האמיתי הוא האיש אשר מוכן להגן על ברית המו־צות ללא היסוס ותנאי״. זוהי הגדרתה הקר־מונסית של הבינלאומיות. ולגבות הבריחה הבריחה יכן בשקפת־העולם של המונים הלר־ברלים הצרפתיים. אנם מסיקים את הסקנה, ש־קיימת תהום בין שני המחנות. כזה הוא נזחה של האינרציה הס־מיגולוגיה. היא משעבדת את המשבעה ומפריעה להסתכל במציאות. זוהי גם הסיבה של התמיכה, אשר קיבלה הגרלה הסטאלינ״ס־ס־ס״ של הקומיניפורם בר־צד חלק מסוים של דעת הקהל במדינות שונות.

ארתור קסלר, גם הוא „איש השמאל״, נפל בעצמו קרבן להשפעת המלים הנאות, אשר בהם מקשטים הקומוניסטים את תורתם. בוקור בברה״מ מקח את עינו. גם סופרים והוגי־דעות אחרים, אירופיים ואמריקנים, כגון אנדרה ז׳יד, איגנציו סילונה, לואי פישר, יוגין לאיינס וכו׳, הקבו מכעריצים למתנגדים חרי־פים של הקומוניזם אחרי שהודמנו לבקר ב־רוסיה, לפי שיטתו הידועה של דאן ראק רוסו, מפונל הילד לחבין, שאש חובל לב־מת את ידו רק אחרי שהוא יעבור דרך הנסיון מאל. האמנם דהו הדין גם לגבי „אנשי השמאל״, — האמנם כל אחד מהם צריך לראות בעמו עיניו את המחירה בין התורה והמציאות שלן הקומוניזם, כדי לשנות את יחסו לתנועה הריאקציונית הזאת? קסטלר לא הצביע בנאר־מו על אמצעים כל שהם, אשר בעזרתם אפשר לחסל את השבעת המונים השטאלי. אין דבר אחרת חוץ מתעמולה, אשר תעמוד על הגובה של תעמולת הקומוניסטים. המלחמה בקוראיה, מעשה ידי הקומיניפורם, תוכל לשמש חומר מועיל למען תעמולת בוגדת, מכיון שהיא זורקת אור מהיר על המרחק בין המלים לבין תוצאת הנעשים המכוערים.

בתנועה

המרכז

קרן תל־חי מודיעה שגם השנה אפשר שקבל בחפשה „לשנת טובה" לשנת תשי״א שבועים האחרונים היתה תנועת צרכי הלבשה הנעבדו ממחסני „המשביר המרכזי" ומחסני „אתא" בדמים לישובים שיתופיים בצפון.

שינוי המשמר הכללי במדינה — דרושות שכות המשמר

על שלילה מוחלטת של צו הקיצוב החדש בהלבשה הנעלה עמד כינוס ארצי רב משתתפים של יבואני וסיטוניי הענפים שהצו חל עליהם, שהתקיים אמש בתל־אביב. כינוס מטעם בפני הארץ.

הבחרת הרב יעקב כלאב שיהיו־א

במעמד הרב הראשי, התקיים ביום א׳ ט״ו מנחם־אב באולמי כסון הרי פישל שפע חי הבחרת של הרב יעקב כלאב שליטא לרבה של שכונת מלאראה וסביבתה, ושל בית הכנסת, מכון הרי פישל.

בתגובה השתתפו נציגי הרבנות הראשית, מגדולו ירושלים ונציגים אחרי תורה ו־לודיה. נציגי המרכז העולמי של המזרחי, שקידי מטשלת גבוהה, ותשבי כתפלדי בית הכנסת, כל תלמידיו ומקוריו ובל בני משפחת הרב קוק המפורסמת ש־הבו כלאב הוא נצר ממנה להתמאר (הוא חתנו של הרב ר׳ דב קוק זצ״ל).

תורנות בתי הפרקחת

ירושלים

ליל שבת: יפו־פקי — רחוב חרצל, פנת מלך דוד; דרוש — מאה שערים. שבת ומוצ״ש: „הרבה״ — מאה שערים, אוטשקין; הקדה, „יוסף״ — מחנה יהו־דה.

תל אביב

ליל שבת: אברבסקי י., אלנבי 42, טל. 3526; טרנקל, המלך גורדון 28, טל. 3721; „הגיה״, הגרזה העברי 22, טל. 2366; „מרכז הקצוה״ בן יהודה 200, טל. 2923.

יום שבת: אדש פנה „באוהלי״, אלנבי 61, טל. 2275; „בצעיר״, מ. נחלת בנימין 59, טל. 2119; אברבנאל אברהם, בן יהודה 109, טל. 3832; קרוזלר דוד, נחמני 121, טל. 3433.

מוצ״ש: „בריגר״ מבצ״ג סולה, אלנבי 17, טל. 4553; מושקוביץ שלמה, הכלל נורדו 45, טל. 3650; ד״ר מיכלין יעקב, אלנבי 112, טל. 3253; קוקוביוזרוס 76, פנת שלמה המלך.

שנות חקות

יום שבת: „יזוה״ (נמשך כל השבוע), שם. התקוה.

יפו

ליל שבת: „הרוזה״, נבעת עזיה, טל. 80321.

יום שבת: „גזוה״ אזי משה, רחוב 2 מסמר 5, טל. 81014.

קוצ״ש: אלפנדר, רחוב ירושלים 8, טל. 80607.

חיפה וגן

ליל שבת, שבת, ומוצ״ש: „רמת גן״.

חיפה

ליל שבת: רפופורט — רח׳ הרצל 29; ניקנס — רח׳ כורי 28.

שבת ומוצ״ש „הזורה״ — רח׳ הרצל 87; „שבין־לאומי״ — רח׳ הפלגים 59.

חוסה — המסרק

„שומרון״ — קרית מוצקין.

פט״א שינתה שמה

עקב הקפה הבריאה בעבאה הסוכנות ה־סלגרפית הא״י בע״מ לגתוק לשניה עת האוגלי.

השם החדש של החברה, שנתאשר ע״י שלטונות ישראל, יהיה מעתה בעברית — סוכנות ידיעות ישראלית בע״מ (במקום סוכנות טלגרפית א״י).

השם באנגלית יהיה:

Israeli news Agency Ltd.

(במקום:

Palestine Telegraphic Agency)

ראשי הרבות בעברית וישראלו לפי שעה ללא שנוי (סט״א), אבל באנגלית ישתנה הקיצור ל־Ina (במקום Pta)

סט״א נוסדה בא״י מיד אחרי אישור ה־מנדאט. גרשפה בחוק באמצע שנת 1933, ומשמשת כאן בבעיות את הציבור והעתו־נות בארץ.

כביתר

דרישות תמונות

מפנים דוד זבוטינסקי בארצות־הברית

על האנשים אשר עלמו תמונות שונות

מפנים דוד זבוטינסקי בארצות־הברית, ברח׳ זכר מתבקשים להעביר את התמונות או אם הפיתם לגניזות בית״ר במצורת־ואב.

לחברי אוצרון בית״ר

ביום ראשון 6.8.1950 בשעה 9.30 בערב תתקיים אסיפה — הרצאה על הנושא: איך להגיב על המצב בארץ״ה

צבת

חשבת כ״ב אב תש״י 5.8.50 בשעה 6 בערב באולם אמריכז בי ע״י לשפת תעבו־דה חבאלות תתקיים אסיפת עם על הנו־שא: **המדיניה בכיר** יגאם חיים לנ־תתקיים אספת חברים בסועדון התנועה על הנושא בעית השעה בהשתתפות **חיים הנראי** חבר הכנסת.

כביתר

דרישות תמונות

מפנים דוד זבוטינסקי

על האנשים אשר עלמו תמונות שונות

מפנים דוד זבוטינסקי בארצות־הברית, ברח׳ זכר מתבקשים להעביר את התמונות או אם הפיתם לגניזות בית״ר במצורת־ואב.

לחברי אוצרון בית״ר

ביום ראשון 6.8.1950 בשעה 9.30 בערב תתקיים אסיפה — הרצאה על הנושא: איך להגיב על המצב בארץ״ה

ההרשמה לגמנסיה לבנות תל־אביב

קורס דו־שנתי למסחר

הולכת ומסתיימת

שעות המשרד: 10—12 לפנה״צ.

תל אביב, מלצ״ש 29, טל. 2001.

מדריך לכל

תל־אביב

קניה ומכירה

אבולוה הזאבי אשר ספרותיהן אזר הזנות 9 1 2 4 6 7 8 9 מחזיקים הכסף = המזיקים.

מלוה מיחסים לאומי־עממי ומגדל שנים־מחיירים גבוהים.

אבולוה יעקבי הזקיה 10.000 ליירות מוכרים בתי־חלומים בלבי לחודש. לי־ת ת״א הרצל 10 חדר 11 קומה כ׳.

חיטים במחירים נוחים ובאיכות משו־בחת ארגונים מזגנים 4־5 הזמנות שיפח־ינסאות. מוכנים יבחנוהו. אדריכל קורד ע״ז, ת״א, חזבנו צון 7, פתוח ל־ה־אחה״צ.

תרגומים מ־10 לשונות. עריכה ומגוון, שעורים, לפנות למערכת עבור „פלוגלוט״, ת״ל, ת״ד 1 ת״ל.

הי־פיע, שעורי ריקוד תענוגי: ה־סדר המצוות לאחרות עצמו של הגם ג״ט לחשבון בסל בתי מסחר לספרים אי הסס־דיה ה. גוטס רחוב ג׳ יהודה 64.

קמרו נאות בבי״ס לנהגות הידיעה שונה. בב״ס לנעלים סיסנחות ריחה את י קוקני יהודה מלוי 19 תל־אביב.

ריקודים מודרניים בקבוצות ושעורים פרטיים, ביתיים לפרוקודים סוגל אלנבי 116, טלפון 6040.

הרוזות עזרות מקצוע ומלצריות „שיתפו״. דרך יפו״ת״א 35 טל. 5505.

גברת צעירה נותנת שעורים בצרפתית בתמחיריים נמוכים. מוכנה גם לתת שעור בצרפתית במקום שעור בעברית. הודרים במערבה, עבור מרים תיפה.

שעורים

חיפה

מתוזר מומסמך בתים. דירות. מסחרים. מגרשים. חנויות ומשכנתאות. משח פומלה רחוב יפו 45 קומה ב׳ טלפון 40—49 יפה.

יום שבת

07.30 אדון עולם 07.35 משירי ישראל; 08.00 חדשות 08.15 שרשי חזנות; 08.30 תפני עבדיה 09.00 שחרית לשבת, באר; סונאטה ברה־מ״ור מס. 3 בלוי, ש״אקוו; ווילה־רגר, קרנאדה איטלקית, ברטון, סונא־טה לשני סנטרנים וללכי הקשה 10.00 חידון מוזיקלי 10.30 מוזיקה קלה; 11.00 מאולם הקונצרטים. סטראוונסקי „הנוגות בלאט״. בביצוע הזמורת פלהרמונית הסמל־נית מניו־יורק, בביצוע הסחבר. ברליוז, „הרולד בעלטיה״, בביצוע ווילאם פרים־רון (וילה) עם התזמורת הסימפונית המנוס־מן, בביצוע סרג׳ קוסבצ׳יצקי; 12.00 יצירת במחיצה לחייל; 12.30 תפנית בפקשתך; 13.00 בעקבות הסמל והספרות. מוסר ספרות־תי א) „עיניה צמוקים״, לדב סדן, ב) „עיר־גום״ לא. קריב, ג) משבת לשבת; 13.30 חדשות; 13.45 פרקי חזנות; 14.00 חדשות באנגלית; 14.15 תפנית ערבית מוזיקה לי־תיקרוני; 15.00 חדשות בערבית; 15.30 סיפור; 16.00 הוצרה המזרחיקלית בת ימנו. מרולד מנגשת בשיתוף „המרכז הישראלי־למוזיקה חדישה״ חוזה יריעותיו. מוזרע ד״ר הרים, קונצ׳רטו לאקורדיון ולתזמורת, קרצ׳ר פרופוסייב, הקצין איזיה; 17.00 „אוזלי״. אופרה מאת וואדרד, בביצוע לתי־קאלה במילאנו (מערכה ה׳) 18.00 חד־שות והודעות; 18.15 בשדה האמנות והתר־בות; 18.35 בלילים לשבת: מיצירות באר. מפי יוספה שוקן (סופרנו) בלוית מקס לסמל (עונבן); 18.45 השכלה לעם: נשק הגנה ונשק התקפה נגד מחלות; 19.00 אורחים בסבי המיקרופון; 19.15 מוזיקה קלה; 20.00 „לחייל״. „שיריה לשאול״; 20.30 חדשות; 20.40 חדשות הספורט; 20.45 שיחת אורח; 21.00 המבדיל; 21.03 מוזיקה ליריקוזים; 21.30 „מלוה מלכה״ מאתים שבעים וחמש שנה לבית הכנסת של הקהילה הספרדית באמשטרדם; 22.00 יקום רשמנות לפרשת „עקב״; 22.15 חדשות באנגלית; 22.25 ציצור הזחדשות; 22.30 מוזיקה לריקוזים; 23.15 התקוה. סיום.

לוח היום

יום ה׳ ט״א אב תש״י

מרכז הזוהר בתנ״ך: דברה״ ״מרקום ז׳—ח׳ משנה: שבועות ח׳, א—ב

תלמוד: ב״ב צ״ד

פרשת השבוע: עקב

זמן הדלקת הנרות: 7.15 מוצ״ש 8.10

יום שבת ב״ב אב תש״י

מרכז הזוהר בתנ״ך: דברה״ ״מרקום ז׳—ח׳ משנה: שבועות ח׳, א—ב

תלמוד: ב״מ ע״ח.

בבתי הקולנוע

בי יפו

„פאור״

במוצאי שבת

2 הצגות 7.15 9.30

וביום א׳ ב׳ ג׳ ד׳

בשעות 4 7.15 9.30

גוגבי אוסנייב

בסרטו של ווטוריו

דה סיקה

שרות אוטובוסים 3, 8.

„נגה״

במוצ״ש 5.8

2 הצגות

יש קשר בין כשלון המגבית והקיצוב

(סוף מעמוד ב')

סוף אור רע — אך יהי המציאות. להתר־מתחתון נחוצה לנו עזרה מבחוץ. נחוצות השקעות כספיות גדולות וכספים אלה נמ־צאים בידי אנשים חיים שאין רוצים לפרסם לבי שאין להם אימון בו. לפי שפוניה, פי מדי = לנ י ש ו ל ולא לשיתוף אמת.

מצב כזה יש צורך ב ס י פ ו ר ה, ב־שיטוי ובודי של השישות, בגיוס כל האמש־ריות וכל הגורמים לתקפת מצבה של ה־מדינה. לקידום סני מרכיה. לא תכניות מוס־ר־כות ולא תחליפים נחוצים כאן — אלא ה ר ג ה ה שאותם התנאים שיצרו את ה־מצב. הנוכחי הם נחלת־העבר. יש ליצור תנ־אים שיתחזרו את כולם לעבודה. ונגזמו את אלה אשר פרם נרתמו אליה. ויש קודם־כל להגות חצדה את החשבונות של שרירה כפ־לגתית — ולראות את החשבון הגדול של מצרכים הישראליים.

כי רחוקה מן האמת היא הטענה שמצבנו הכלכלי הנוכחי הוא פרי מסיבות אוביק־טיבות שאין להתגבר עליהן. בפי שתמ־ר־יגים הכלכליה בסתירה מוחלטת בתחומנו הגדולה. של סודרי ירושלים יצאה אחר־כך קו־לקי־אביב, כדי להשתתף בהתיעצות המ־ר־ינית של הממשלה בשמה לחמ־ר־בת המאוחדת.

והמשכה של השיטה שהביאה לכשלון קר־בהה היא, כי לא הדאבה למצבם של אוכ־לוסיית המדינה היא המדריכה את פעולותיהם של שרי הממשלה קודמתנה השלים אלא המחשבה האחת והיחידה את ביצוע שלטו־נם ביסוסו ויחי־רמה.

גם במחיר הוזדקן רצת חזיים. גם במחיר הכחסור הנוהל וגובר. גם במחיר הגבלות שאין איש יודע את גבולן.

מי ישרוף את מי?

(סוף מעמוד ב')

מה של מפא"י. ז.א. הכוח השלים בהסתדרות. אין אדם שונא לעצמו. המפלגותיות ניצחה באופן גלוי את העיון המדיני.

הניצוח בין שתי יוזעות אלו מתחיל אוחר מחמיר מיום ליום. ההסתדרות גודלת, והש־מעה, כלומר זו של ממפא, גוברת, הוצאת ההתחבבים, ובינתו הגילים הנחדשים, מקומם למצוא פרנסה יותר מהר, — אמשך לאמר — מפלגתיות מתוך הקיבה. אולם בכל שגרולת ההסתדרות, גם קטנות והולכות אפשרויותיה לסמך במה שזה את הדגוש של בל חברה־מעטיית כבר ותולדת בהתקדרות עצמה מעמדות. אבל ההסתדרות היא ארגון פרסי המסוגל לסובב עניגים ודיא מסר־גת גם בהתחבר במגוגפולין שיש לה. ולא לחת דרישה־רגל לרחוב הקבוצה.

ובלה המדינה פחוד שכלו אינה מאשונה בחושב כזה לגבו הזאדתום שיר־הקוכוזון. על המדינה ועל הבריה — המשקלה — מה שלא יהיה הרכבה — מוטלות חובות בעלות אופי כללי־לאומי, שאת מילוין אפוך לד־ה ה. בקליטת העליה בלעשה עוסקת כאילו ההסתדרות (עם כל פנים גם סף הכניסה אל יה), אבל האחריות בעוד הקולים ובל העולם היחודי מוטלת על הממשלה.

ממשלה, אפילו מעוגבות, אונה יבולה לה הרשות לעצמה לגלות אנוארוח בעלמאי בשם שעושה קרנות קרנות פלגה בודקה. לסיכר אין קרמנע מהתנגשות הדדיה בין דרישות המדיניג לבון דרישות קבוצות ה־אינטרסים ובצד השאלה, מי וגבה — ה־אגאים של קבוצות אלה, ובמקרה זה ידוע לטמיון כל סבלנו והישגינו. — אז הדעון המדיני שלטונה הכלל זש לשעבד לו את האינטרס הפרטי.

שאלת השעה — מי יסרוף את מי?

שוב תכניות שלום במזרח התכון

(סוף מעמוד ב')

בות וכד') והחיות משוחות מסוון ואון. בכמה רצינית נשקפת לרבות מהן. אין כל סיכוי להגשתה בטווח ישוב בעתיד שבתות הנשק שוב אל אחד הקונטולים בירושלים. אמנה הקונגו בלבד.

ותבקש את הגאוגרפיות של גורמי חוץ בנו־מון.

ביחסיים נעשים כל המאמצים כדי הכנון הדרגתי בדרך גוטא. בשעתם הביעו הירדנים את נכונותם להרשות את הירדת כל החיות הקיימת. עם הכנת הגן אשר יהיה אולי לבעל תכנית זו.

הרוזחים הגרמניים מפשיעים לחבוט

בעיית הרכוש של הגבנים הגרמנים בא־ר ישראל מסיכה להסיק את שלטונות ישראל. הקונסול הפוטיוריאי מר לוץ יצא את הארץ לאחרונה. הוא ישוב בעבור שבועות מספר בדי לחמשיך בדונים. הגרמנים מתבר־ים שבל אוף הבעיה אין אינ אינ הכנסות בדי לכסות הוצאות אלו. אם כן ברמנות אלו בלבד. גם מחיר הגבלות שא

הודעת הועדה הראשית לבחירות לקונגרס הציוני הכ"ג

א. יום סיום חשבונות ההשקלה — ב־24 באוגוסט

בהתחשב עם מצב ההשקלה בארץ אשר אינה מניחה את הדעת ומתוך הרצון לאפשר לישוב להשתתף בבחירות לקונגרס הראשון, לאחר קום המדינה, במלוא כוחה, החלט בישיבה המשותפת של הנה"צ עם הועד הארצי לשקל להאריך את מועד הפצת השקל עד י"א באלול תש"י — 24 לאוגוסט 1950.

עד לתאריך הנ"ל על כל מפיצי השקלים למסור את הכספים, התלושים והשקלים הבלתי מכורים אשר בידם לידי הועדים המקומיים.

ב. סיכום החשבונות של הועדים המקומיים ב־27 באוגוסט

על הועדים המקומיים לסיים את חשבונותיהם עם הועד הארצי ולמסור לו את הכספים והשקלים שנשארו ברשותם, **לא יאוחר מ־27 באוגוסט.**

ג. שמירת השקל.

זכרו, בלי שקל ביד ותעודת זהות אחידה של המדינה לא תנתן זכות ההשתתפות בבחירות. השוקלים נתבעים לשמור על שקלם, מי שאין לו שקל ביד אין לו זכות בחירה.

ועדת הבחירות הראשית בישראל לקונגרס הציוני הכ"ג

היום מתיצבים לרישום
עדות סדיר או מילואים

תל־אביב, יפו ורמת־גן
אותיות: ג—ד—ד—ו ילודי 1911—1920
שעות ההתיצבות: 9 בבוקר — 2 אחה"צ

ירושלים ושכונותיה
אותיות: א—ב—ג ילודי 1920—1911
שעות ההתיצבות 9 בבוקר — 1 אחה"צ

כן מתייצבים היום בנתניה, אביחיל, בת יצחק, גזרה, גן חסר, שער חסר, גורדיה, פתח תקוה ושכונותיה, בילינסון, כפר סירקין, פיבה, לוד, רמלה, בן שמן, מושב תראל, צופיה, מושב גן חיים, שדה ורבורג, קלמניה, עולי קירגיזקה, רמת הכובש, בית ברל, משק גן חיים, עכו, עברון, נחשולים, גניגר, אילת השחר, מזר גים, חזרה, גן שמואל, שדות ים, סברייה.

ניתנת בזה הודעה לכל האנשים, ילודי 1931—1920, הגרים במקומות המפורטים להלן, החייבים ב־התיצבות לרישום בהתאם לצו ה־התיצבות לרישום, לבדיקה רפו־אית ולשרות סדיר או מילואים)— כי מועד ההתיצבות הוארך סופית עד ליום ו' כ"ח אב, 11.8.50.

בחיפה, קרית חיים, קרית מוצ־קין, קרית ביאליק, קרית שמואל, כפר־אתא, גבעים, סביניה, עין־גנים, קרית־פרוסטיג, אזור התע־שיה, ירושלים, תל־אביב ושכונו־תיה, יפו ושכונותיה, רמת־גן ושכו־נותיה, בפתח־תקוה, כפר סירקין, בילינסון, פינ"ה — רק עד 7.8.50.

פרטים מלאים על ההתייצבות ביום מחרת ניתנים ערב ערב בשעה 8.27 ב„קול ישראל".

מילואים - כוחנו!

מפעל השקל

חברים ואוהדים
עוד 5 ימים נשארו לרכישת השקל

שקלים אפשר להשיג במוסדות התנועה קומ"ח ב"ב 47, ש"ד 7, מצדות זאב, חמלך ג'ורג' 36.

החזירו התלושים

ועדות השקל של התנועה נדרשים להח־זיר לוועדת השקל המקומית את תלושי השקלים שהוסגו יחד עם תמורתם. הזורה התלושים תאפשר קבלת שקלים נוסמים לה־מצה. על הסניפים לדאוג להעתקה מדויקת של רשימות השוקלים.

שמרו על השקל

כל חברי התנועה נדרשים לשמור על ה־שקל, שבלעדו לא תהא כל אפשרות להש־תתף בבחירות.

תעודות זהות

כתעודה יחידה להצבעה בבחירות לקונ־גרס, תשמש תעודת הזהות המשלתית. אלה שטרם הוציאו תעודת זהות, וביחוד העולים החדשים נדרשים לעשות את הדבר מיד.

על כל הזקוק לקבלת תעודת זהות להצ־טרף לשני צלומים קטנים ולגשת למשרד המרשם הממשלתי הקרוב אליו ולמלא את השאלון הדרוש כפי החוק. הרשויות הכ־קומיות, ועדי נקודות ההתישבות וכרזי כר־שויות ממשלתיות בנידון זה, בעד תעודת זהות יש לשלם 250 פרוטות.

חבר, הבטח את זכותך בבחירות! הזמן מיד את תעודת הזהות הממשלתית.

ועדי הסניפים נדרשים למנות חבר פעיל לעיבוד פעולה זו.

לכל בעלי השקלים

חברי התנועה ואוהדיה, שרכשו שקלים, שלא באמצעות מוסדות התנועה, מתבקשים לרשום את מספרי שקליהם בסניפי התנועה באופן אישי או בכתב.

תל־אביב

א) כל חברי ואוהדי התנועה שקיבלו פנקסי שקלים להפצה מתבקשים להחזיר את הפנקסים עם התמורה לועדת השקל.. מצודת זאב חדר מס' 3.

ב) אוהדי התנועה שרכשו את השקל לא ב־אמצעותנו מתבקשים להודיע לנו את השם ואת מספר השקל.

עולים הפגינו

50 עולים חדשים מבית העולים בפרדס חנה הפגינו ביום ד' בשעות הצהרים ליד משרד ראש הממשלה ובנין הכנסת בירו־שלים. הם נשאו אתם סיסמאות הדורשות שיפור המצב ובעיקר שיפורים במזון וב־טיפול הרפואי.

לאחר שיו"ר הכנסת קיבל משלחת מבין העולים, נתפזרה ההפגנה.

ירידה בשיתוק הילדים בערים הגדולות

בחודש יולי חלה ירידה ניכרת בתחלואת שיתוק־הילדים — מוסרים ממשרד הבריא־ות. המספר הכולל של המקרים בכל ה־ארץ במשך חודש זה מסתכם ב־219. לעומת 320 בחודש יוני ו־338 בחודש מאי. ירידה זו אין פירושה, כי הסכנה עברה — מדגי־שים במשרד הבריאות. כל אמצעי ההזהירות שנקטו השלטונות לשם מניעת התפשטות המחלה נשארים בתקפם. והציבור נדרש למלא אחרי ההוראות שניתנו בעיקר ביחס לילדים בגיל רך. מספר המקרים ירד בעיקר בערים הגדולות, ואילו במושבות ובמקומות התישבות אחרים לא חל, לפי שעה, שינוי לטובה.

„תכנון" הממשלה בחקלאות — בלתי יעיל

אין תכנית ארבע השנים של הממשלה בחקלאות מקיפה את כל צרכי המדינה ואין היא פותרת באופן יסודי — אף מקץ ארבע השנים — את בעיות המשק החקלאי והאספקה הסדירה לאוכלוסיה. זוהי הדעה הכללית ששררה אתמול בכינוס החקלאי מטעם משרד החקלאות, שנערך באולם „אהל" בתל־אביב.

בכנוס השתתפו חקלאים רבים מכל ערמי ההתישבות ומכל ענפי החקלאות במדינה. מר חיים הלפרין, מנהל משרד החקלאות, עמד על פרטי תכנית 4 השנים ועל אפשרויות היצוא של פרי הארץ וירקותיה. 75 מיליון ל"י יוקדשו לביצוע התכנית, וזאת פרט ל־25 מיליונים ל"י לשירותים ו־30 מיליון ל"י להכניות השקאה אזוריות.

מר ג. ורלינסקי, מנהל „תנובה", אמר, כי החקלאות מפגרת אחרי גידול האוכלוסיה. בשנת תש"י־ג שנת הסיום של התכנית, נימצא במצב של אי־הספקה בתחום הבקר, בעוד שגידול האוכלוסיה, בשנת תש"י־ג, שנת הסיום של התכנית, נימצא

מעצר ראשון על רקע הקיצוב החדש

מעצר ראשון על רקע הצו החדש לקיצוב ההלבשה בוצע אור ליום אתמול על ידי המשטרה.

קרוב לשעה 10 בליל יום ד' הבחינה קבו־צת שוטרים במונית נוסעת במחירות. וב־תוכה נראו כמויות אריגים. השוטרים, ש־חשבו כי האריגים הם גנובים, עצרו את המכונית והובילו את היושבים בתוכה ל־תחנת המשטרה.

אחר חקירה נתברר כי הנעצרים הם יוסף כץ ובנו חיים, והסחורה הוצאה מחנו־תם, כדי למכרה בשוק השחור.

הסחורה הועברה למשרד האספקה וה־קיצוב.

גוויות חללי ג'נין נקברו בהר הרצל

— מאת פורנו בירושלים —

גוויותיהם של קרוב לחמשים חיילי צבא ישראל, שהוצאו משטחי ההפקר ומאזורי ה־קרבות ליד ג'נין, הובאו אתמול לקבורה ב־בית העלמין הצבאי החדש שעל הר הרצל בירושלים.

הגוויות רוכזו לכתחלה בעפולה, ומשם הר־עברו דרך חיפה ומקומות אחרים לירושלים. לאחר שהחזן הצבאי הראשי אמר תפלות אש־כבה, בצדוק הדין ופרקי תהלים, נשא הרב הצבאי למחוז ירושלים, אליעזר, דברי הספד נרגשים. קרובי החללים אמרו קדיש, ועם סתימת הגולל ירה משמר הכבוד של צבא ישראל שלוש יריות כבוד באויר. **אישי מנציגי המוסדות החשובים לא מצא לנכון להשתתף בהלוויה** וגם מספר ה־מלוים מבין הקהל היה מועט ולא עלה על מספר מאות איש.

דין האחים בבר — לביה"ד המחוזי

דינם של אברהם ודניאל בבר, שני האחים הנאשמים ברצח ארבע הערביות, הועבר אתמול ע"י השופט החוקר ד"ר שריאר לבית הדין המחוזי.

הרצח בוצע לפני שנתיים בארמות חלסה בגליל העליון, בימי הפעולות הצבאיות נגד סוריה. הנאשמים היו בשרות הצבא ולפי האשמה ביצעו את הרצח לא בעת מילוי תפקידם.

המשפט התחיל להתברר לפני זמן רב ב־בית דין צבאי. בינתים הגיע זמנם של ה־נאשמים להשתחרר מן הצבא, וכששוחררו, נאסרו ונמסרו לידי הרשויות האזרחיות.

מנחם שולמן, שהיה הנאשם השלישי ב־משפט זה, זוכה מחוסר הוכחות. שני עדים נאשמים במתן עדות שקר, ודינם הועבר לבית הדין המחוזי.

6 שעות בתור לחצי ככר לחם

שש שעות חיכו אתמול תושבי באר־שבע בתור, כדי לקבל חצי ככר לחם. מצב אספקת הלחם המחיר אחרי שאחת משתי המאפיות הפסיקה את האפייה.

ביכר שבי הלגיון על שרות בצבא

ליטבלי וייספיש, מאנשי נטורי קרתא, שנ־עלם לפני זמן מה לאחר שלא הופיע למשפט בגלל אי־התיצבות לשירות בצבא ישראל — חצה את הקווים ונמצא בשבי הלגיון הערבי יחד עם 11 יהודים אחרים. הוא נמצא בבית הסוהר בראמללה.

חלוקת מנות

חלוקת מנות לחודש אוגוסט בירושלים

אורז: המנה: 300 גרם לילד תמורת התלוש 20/ז. המחיר 60 פר' הק"ג. **שמנים:** (שמן ומרגרינה בכמות כוללת של 1000 גרם לנפש). התלוש 21/ח. מחיר השמן 214 פר' הק"ג, מחיר המרגרינה 220 פר' לק"ג. **גבינה צהובה:** המנה: 150 גרם לנפש. מחיר הגבינה מוצרת חוץ 450 פר' הק"ג. מחיר הגבינה מתוצרת הארץ 329 פר' ה־ק"ג. התלוש 27/ח. **קמח לבן:** המנה: ק"ג אחד לנפש. התלוש 13/ז. המחיר בארייזה 92 פר' הק"ג, המחיר במשקל 87 פר' הק"ג. **קטניות:** (שועית לבנה או חומס). ה־מנה: 250 גרם לנפש. המחיר של שועיות 75 פר' הק"ג, מחיר החומוס 68 פר' הק"ג. החלוקה ללא תלושים.

לירקנים בירושלים

על הירקנים במחוז ירושלים לסמור לאר־גונם מלאי הבצל.

את התלושים יש למסור לא יאוחר מיום 8 באוגוסט. על הארגון למסור את התלו־שים וההצהרות במשרד האספקה והקיצוב, אגף המזון, בבית־ספר שמידט. רחוב בצלאל לא יאוחר מיום ז' (10 באוגוסט).

חלוקת החלב

לאור צמצום בתנובת החלב תיעשה חלו־קת חלב בכל ימות השבוע, חוץ מימי ד'. ביום ד' יחולק חצי ליטר חלב לילדים בעלי פנקסים סוג א', אמורת התלוש שא/6.

חלוקת עופות במחוז תל־אביב

נמשכת חלוקת העופות בחולון ובמשמר השבעה. המנה: 250 גרם לנפש. תמורת תלוש שד/3. לזמניים תלוש מספר 40 מ־כרטיסם החדש או תלוש „צ" מכרטיסים ה־ישן. לתיירים תלוש מספר 5 מכרטיס ה־תייר.

על הצרכנים לקבל את מנותיהם לא יאוחר מיום ו' (11 באוגוסט). על מוכרי העופות למסור את התלושים במשרדים ה־אזוריים לפי ההסדר הקיים.

הודעה ליצרני המזון במחוז ת־א

הרשאות למצרכים, (הקצבת חודש אר־גוסט) אשר עליהן חל תשלום במשרד ה־מפקח על המזונות, תינתנה על ידי ענף תעשיית המזון דרך יפו־ת"א, מספר 1, לפי ההסדר הבא:

יצרנים שמספר הסידורי הוא מ־61—120 יצרנים שמספרם הסידורי הוא מ־121—180 — ביום ב' (7 באוגוסט);

יצרנים שמספרם הסידורי הוא מ־1—60 — ביום ד' (9 באוגוסט);

יצרנים שמספרם הסידורי הוא מ־181—250 — ביום ה' (10 באוגוסט).

על סדרי חלוקת המצרכים שעליהם לא תינתנה הרשאות בודדות, יפורסם ברשימות מיוחדות בכניסה למשרד, מול לשכת ה־מודיעין.

מעצר ראשון על רקע הקיצוב החדש

מעצר ראשון על רקע הצו החדש לקיצוב ההלבשה בוצע אור ליום אתמול על ידי המשטרה.

קרוב לשעה 10 בליל יום ד' הבחינה קבו־צת שוטרים במונית נוסעת במחירות. וב־תוכה נראו כמויות אריגים. השוטרים, ש־חשבו כי האריגים הם גנובים, עצרו את המכונית והובילו את היושבים בתוכה ל־תחנת המשטרה.

אחר חקירה נתברר כי הנעצרים הם יוסף כץ ובנו חיים, והסחורה הוצאה מחנו־תם, כדי למכרה בשוק השחור.

הסחורה הועברה למשרד האספקה וה־קיצוב.

שפכו זפת בחנות „אתא"

שני אנשים, שהציגו עצמם כבאי כוח ה־סוחרים, נכנסו אתמול לחנות „אתא" ברח' הרצל 5 בתל אביב ודרשו לסגור את החנות לפי פקודת התאחדות הסוחרים. משלא נענו לדרישתם, שפכו השניים זפת על הרצפה והדוכנים וגרמו נזק הנאמד ב־300 ל"י.

באותו פרק זמן עמדו משמרות לפני חנויות „המשביר המרכזי", כדי למנוע את הקהל לערוך בהם קניות.

העלאה בדמי שיחות בטלפון

הנהלת הדואר מודיעה, כי בגלל העלאה בדמי שיחות מקומיות, החל מיום 1.7.50, משבע פרוטות לעשר פרוטות — רשאים מנויי הטלפון לגבות מאת האנשים, המש־תמשים בטלפונים שברשותם, תשלום של עשרים פרוטה לכל שיחה מקומית, במקרה של שיחה בינעירונית רשאים מנויי הטלפון לגבות תשלום של עשרים פרוטה. נוסף על המחיר הרגיל של שיחה בינעירונית.

על מנויי־טלפון, המעמידים את הטלפון שלהם לשירות הקהל, להציג שלט ליד מכ־שיר הטלפון, המציין את המחירים הנ"ל.

נהרג בתאונה

תאונת דרכים מחריפה אירעה אתמול אחר הצהרים. קרוב לשעה 3.30 אחה"צ עלה טרקטור נהוג בידי יעקב שוכמן מרחוב מורתי ב' 61 על מכונית גרר בשכונת דרזיש ביפו. כתוצאה מכך נהפך הטרקטור ונהגו מת במקום.

טוען שהוכה במשטרה

תלונה על הכאות במשטרה כדי להוציא הודאה, מסר פ. פישל, אחד משלושת הנא־שמים בביצוע השוד בדחבה המלך גורג' בתל אביב, בשעת חקירתו המוקדמת בית משפט השלום.

הוא סען שארבעה שוטרים ציוו עליו ל־הסיר את משקפיו והכוהו.

לפני כן נגבו מספר עדויות סכינות מפי שכנות.

קוצץ התקציב לבנייני הקריה

— מאת פורנו בירושלים —

התקציב להקמת בנני הקריה בירושלים קוצץ ע"י ועדת הכספים של הכנסת בחצי מיליון לירות והועמד על מיליון ומחצית המיליון ל"י. סכום זה מתוך תקציב הפי־תוח יוצא להתחלת הקמת בנני הממשלה ולשיכון שוטרים ופקידי הממשלה. עם אי־שור תקציב הפיתוח תתחיל עבודת הכשרת המקום לקראת הקמת הבנינים.

ברזילי וא. ששון יצאו

מר י. ברזילי, ציר ישראל בפולין, ומר א. ששון, ציר ישראל בתורכיה, עזבו את־מול את הארץ, בדרכם למקומות כהונתם.

מעמד של עיריה לראל"צ וחולון

מעמד של עיריה הרצוק אתמול למועצות המקומיות ראשון לציון וחולון. תחומי שר־טוטן של העיריות החדשות הורחבו עתה על־ידי האגף לשלטון עצמי במשרד הפנים.

„ריב השבת" בעירית ירושלים

מועצת עיריית ירושלים פתחה אתמול ב־ריון על התקציב השנתי החדש.

מר אוסטר הודיע, כי פנה שוב למשטרה וביקש לעשות הכל, כדי למנוע התפרצויות נוסטות של שומרי שבת. והמשטרה השיבו כי ינקטו בכל האמצעים. בעקבות הודעתו של מר אוסטר פרץ ריב חריף בין נציגי הגוש הדתי ובין יתר חברי המועצה.

דין האחים בבר — לביה"ד המחוזי

דינם של אברהם ודניאל בבר, שני האחים הנאשמים ברצח ארבע הערביות, הועבר לבית הדין המחוזי.

הרצח בוצע לפני שנתיים בארמות חלסה בגליל העליון, בימי הפעולות הצבאיות נגד סוריה. הנאשמים היו בשרות הצבא ולפי האשמה ביצעו את הרצח לא בעת מילוי תפקידם.

המשפט התחיל להתברר לפני זמן רב ב־בית דין צבאי. בינתים הגיע זמנם של ה־נאשמים להשתחרר מן הצבא, וכששוחררו, נאסרו ונמסרו לידי הרשויות האזרחיות.

מנחם שולמן, שהיה הנאשם השלישי ב־משפט זה, זוכה מחוסר הוכחות. שני עדים נאשמים במתן עדות שקר, ודינם הועבר לבית הדין המחוזי.

מונה „נציב מים"

ירושלים, יום ה' — שר החקלאות מינה נציב־מים אשר בסמכותו לפקח על תפלוגת (חלוקת השאיבה) המים ולהסדירה בכל איזור שהוכרז עליו ע"י שר החקלאות כ־בן־פיקוח. בידו של הנציב — מתן רשיונות להתקנת משאבות באזורים אלה, הובלת מים וחלוקתם. ברשותו גם לאסור מעבר בעלי חיים וכלי רכב על פני מפעלי המים.

תקנות אלה, שהותקנו ע"י ממשלת המנ־דאט בשנת 1944, עוררו בשעתן התנגדות חריפה מצד הישוב, שראה בהן התערבות גלויה בבעלות הפרטית על זכויות המים. כנציב מונה שמחה בלאס, מנהל מחלקת המים של משרד החקלאות. כמו כן מינה שר החקלאות את חיים ספיר, כפקיד השי־קאה, בסמכות לערוך מדידות שטח־המים וסידורים אחרים, הקשורים במדידות מים וניצולם.

אל־על, כספר הזהב של הקק"ל

נוסעי מטוס „אל־על" מפארים לדוד ב־1.8.50 רשמו את הנהלת „אל־על" וחבר עובדיה בספר הזהב של קק"ל למלאת שנה להפעת הקו של „אל־על".

כינוס מורים לערבית

המורים המשתתפים בכינוס למורים ל־ערבית בנצרת מתבקשים להופיע ביום א', כ"ג באב (6.8.50) בתחנת אוד בחיפה ב־12. משם יסעו ברשיון משותף עם ד"ר בן־זאב לנצרת.

שידור תכנית פרוטסטנטית ב„קול ישראל"

ביום א', 6.8.50, בשעה 3.15 אחה"צ, ישדר „קול־ישראל" מירושלים את התכנית החדשית הראשונה של העדות הפרוטסטנ־טיות.

על במות הארץ

ב„הבימה"

במוצ"ש, 3.8 בשעה 8.30 — „ארבעת העקשים" תל אביב.

במוצ"ש 3.8 — „בני ערובה" (מונטרא) בעמק הירדן.

תיאטרון קאמרי

מוצ"ש „רביזור" ב־8.30 במגרבי "א. „הילולת רפאים" ב־8.30 באמפיאטרון חיפה, הר הכרמל.

ליאו פולד ולהקת „לי לה לו"

במצאי שבת 5.8.50 הופעת הזמר העולמי ליאו פולד עם להקת „לי־לה־לו" בלוחות **מלכות היופי בהופעה יחידה בת־א „אהל שם" בשעה 9.10.**

במצ"ש באמפיתיאטרון ברמת גן בשעה 9 תתקיים תצוגת אפנת פריס האחרונה ואפ־נת בגדי ים משנת 1900 עד ימינו ע"י מל־כות היופי של אירופה שוויצריה וליאון מלכת היופי הישראלית, שנבחרה בתל־אביב ביום ב' 31.7.50. תשתתף בהופעה הנ"ל פנחס גורן ישיר; הקונפרסיה: י. גולנד; לחי מוסיקלי — שלישית בליסנסל.

למר
שלמה הררי ורעיתו
ברכות נאמנות להולדת הבת
התאחדות בעלי מלאכה ותעשיה זעירה ירושלים
הועד וחבר העובדים

לרות וצבי פיק — לנשואיכם
לשלמה טרכטמן ורעיתו — להולדת הבת
מזל־טוב!
י. הטמן

לחברינו
משה סיני ורעיתו
ברכות לבביות
להכנס בנכם בעול מצוות
הסתדרות העובדים הלאומית
מועצת עובדי תל־אביב
המסד
מוסד למלאכת בנין

לחברים
גר סולמי וברכה דואדי
שלחה בזה ברכתנו הלבבית
לנשואיכם
ש. ציון כ. ציון
ס. משה ש. אפרים
צ. שלום

ברכות נאמנות
לאליעזר זמלר ובח"ל — לנשואיהם
למרים ויורם שרגא — להולדת הבת
לרות דנינו וצבי פיק — לנשואיהם
דבורה ונחמן ברמן

לחברנו **אליהו עובדיה** רב סמל האגף
ברכה נאמנה לנשואיך עם בח"ל
חבריך באגף בסיס ההדרכה

אחים גולדשטין
חברה לשכון ופתוח בע"מ
החברה בונה ומוכרת דירות. חנות וסשרדים בבתים משותפים ונותנת משכנתאות בתנאים נוחים
רמת־גן רח' ביאליק 45 טלפון 7261

בית הספר המקצועי למסחר
„מרכז מורים מוסמכים"
מתכבד להודיע:
לקראת שנת הלמודים הבאה עומד לרשות המוסד ציוד חדיש שהובא מארצות הברית הכולל:
מכונות כתיבה חדשות / מכונות חשוב וסכום
מכשירי הקלטה להרצאות / מכשירים להנחלת פנקסים
הכשרה מקיפה לפקידות במשך שנה אחת
כתות לבוגרי בי"ס עממי
כתות מיוחדות לגומרי 7, 6, 5 מחל' גמנסיה
המוסד דואג לסדור המסיימים בעבודה
ההרשמה עומדת להסתיים — הבטיחו לעצמכם מקום מיד!
לפנות רח' הס 12, בשעות 12—9 בבקר, 8—6 בערב. טלפון 5061

נסיעות לחוץ לארץ
„6 שנים מלאו למתק שלנו — החנוך שלו פשוט דורש שיראה את העולם..."
לצרך זה — מטבע זר?
מוגש על־ידי צ. ד. בע"מ רמת גן, ביח"ר לשוקולדה וסוכריות

חיפה

א. אלישר ינאם בחיפה

השבת, כ"ב מנ"אב תשי"ד (5.8.50) בשעה 11 לפנה"צ, תתקיים באולם „מכבי" בחיפה נאסיפת עם בה ינאם מר אליהו אלישר — חבר הכנסת — על הנושא: מדוע עזבתי את הקואליציה?

הכניסה חפשית.

תל־אביב

הסתדרות העובדים הלאומית

מועצת עובדי תל־אביב מודיעה בזה לכל החברים, שהוזמנו להופיע בפני הועדה לשיכון הותיקים באבן־כביר ביום החמישי 3.8.50, שהם מתבקשים להופיע במשרדי ה־מועצה רחוב מזא"ה 7, ביום א' 6.8.50 ב־שעות 7.8 בערב.

תערוכת עלייה בכ"

בבית אגודת הצעירים והספלים, רחוב אלחריזי 9 תנעל השבת, פתוח מ־10 עד 1. הביתן יהיה סגור מ־7 באוגוסט עד 2 ב־ספטמבר.

במוזיאון תל־אביב

שלוש תערוכות מוצגות עתה במוזיאון תל־אביב:

א. תערוכת אמנות סין ויפאן; ב. תערוכת פסלים ורשומים של הפסל ז'ק לוטשנסקי; ג. תערוכת אמנות שמרשית מעשי ידי בוגרי ביה"ס „בצלאל" (ירושלים).

ירושלים

אספת סוחרים בירושלים

היום, בשעה 11 לפנה"צ תתקיים באולם קולגנע „ציון" אספת סוחרים. כל צבור הסו־חרים מוזמן.

ניסה להוציא כסף וצ'קים

אצל הסופר של סוכנות הידיעות א. פ.. שעמד להפליג שלשום באניה „קדמה" נמ־צאו עשר ל"י שלא הודיע עליהם ופנקסי צ'קים של בנק „ברקליס". הכסף הוחרם. הצ'קים הושמדו והסופר המשיך בדרכו ל־אנגליה.

צבא הגנה לישראל
הוצאת „מערכות"
הופיע
מערכות ס"ב—ס"ג
המורים בקובץ
לקח מלחמה
פוגיות הדרכה
על מחקר פרשות קרב
מבעיותיו של צבא מיליציוני
„...עוז מיוחד נדרש מ„מערכות" להעלות על הכתב, ואפילו בקצה המזרקן, את הלקח הצבאי של מלחמתנו אנו".
„...נראה לי, כי מערכת הקובץ עמדה במבחן והצליחה להניח את היסוד וה־שיטה למיקח הלקח, למרות שנאלצה מס־עמי בסוגון, להשמיט כמה מאמרים וקס־עים. הצלחה זו באה גם מהצלחתה של המערכה לדובב כמה מפקדים, שבקיאותם הבלתי־אמצעית בנושאי מאמריהם — כי תוצאה מתפקדים במלחמה אינה ניתנת לערעור".
מדברי ההקדמה של הרמטכל,
רב אלוף י. ידין

הסתדרות העובדים הלאומית — מועצת עובדי תל־אביב
ועדת השיכון
כל המועמדים לשיכון הצפון, שקבלו חוזרים, מוזמנים
לאספת משתכנים כללית
שתתקיים ביום א' — כ"ג באב תש"י — 6 באוגוסט 1950, בשעה 7.30 בערב במשרדי המועצה, רחוב מזא"ה 7.

חללי בית־קשת לקבורה ביום א'

לאחר שעצמותיהם נאספו בשדה הקרב, יובאו לקבורה ביום ראשון, כ"ג באב תש"י, 6.8.50, עשרה מבין ארבעה עשר חללי המלחמה על בית־קשת שנפלו בשחרור הגליל ב־כ"ג בניסן תש"ח.

ההלויה תצא מבית הכנסת הגדול **בעפולה** למקום הקבורה של ארבעה חללי אותו קרב, שנטמנו בשעתו **בקבר אחים שליד בית־ספר כדורי.**

מקם הקבורה ייערך בשעה 3 אחה"צ.

שמות החללים הם:

אריה אורבוך, מרדכי בלילי, מאיר גלמן, שרגא נסמן, שמואל גרומן, יהודה ויסברג, נתן וגשל, אורי זביקלסקי, אברהם טיטלבוים, יוסף שלבי, חיים טלה, משה כהן, משה קלפפיש, דוד נודיז.

קרוביהם, חבריהם ומכריהם של החללים מתבקשים להשתתף בהלוויה.

תנועת החרות
מיסודו של הארגון הצבאי הלאומי
סניף צפת
השבת, כ"ב מנחם אב תש"י (5.8.50) בשעה 6 אחה"צ
באולם „אמריקן בר" ע"י לשכת העבודה הכללית
אספת־עם
הנואם: חיים לנדאו (חבר הכנסת)
על הנושא: המדינה במיצר
בו בערב ב־7.30 במועדון התנועה תתקיים אספת חברים
בהשתתפות חיים לנדאו שיריצה על „בעיות השעה"

תנועת החרות
מיסודו של הארגון הצבאי הלאומי
סניף תל־אביב
שכונת מונטיפיורי
השבת כ"ב מנחם אב (5.8) בשעה 11 לפנה"צ באולם „ויצו"
אספה פומבית
המרצה: ד"ר יעקב פרנד (חבר המרכז)
על הנושא: האם צפויה סכנת מלחמת עולם?

שכון תנועת החרות
רמת גן—תל אביב
המשתכנים נקראים לפגישה דחופה ביום שבת 5.8.50 בשעה 17.00 במצודת זאב רח' המלך דוד 38.
המשתכנים

גילוי דעת
ממשרד לשכות המסחר של ירושלים, תל־אביב ויפו וחיפה
בקשר לצו הקיצוב בהלבשה והנעלה

1. ציבור הסוחרים בארץ רואה בזאנה ובחרדה את הצעד האחרון של הממשלה בשטח המדיניות הכלכלית, המכוון להגבלה נוספת של צריכת האוכלוסיה על ידי צו הקיצוב של הלבשה והנעלה.
2. אין ספק, שהצעד הנ"ל נובע מהחמרת המצב הכלכלי, אוזלת המלאי וקשיים גדלים והולכים בהשגת מטבע זר. **אולם ציבור הסוחרים סבור שקשיים אלה לא היו מחוייבי המציאות, והוא רואה בהתפתחות ענינים זו תוצאה בלתי נמנעת מהמדיניות הכלכלית של הממשלה.**
3. לא אחת התריעו לשכות המסחר, כי המדיניות המשקית של הממשלה אינה הולמת את צרכי המדינה, את משימת קליטת העליה ואת הצורך בהרחבת המשק, — כיון שהיא מושתתת על שיטות של מיקוח כלכלי מופרז וביורוקרטיה משקית — שיטות הבולמות את היזמה של אזרחי המדינה ושל משקיעי הון מן החוץ ומביאות לצמצום גובר והולך של הפעילות הכלכלית ושל הייצור והתעסוקה במדינה.
4. ברור לכל, כי פיתוח הארץ בממדים ההולמים את קצב העליה אינו ניתן להשגה ללא הזרמת הון בממדים גדולים. התנאי לזרימת הון זו הוא יצירת אקלים משקי מתאים, המעודד את היזמה ונותן חופש ליצירה ולפעילות כלכלית. **הממשלה לא יצרה את האקלים הזה — לא בשביל תושבי הארץ ולא בשביל משקיעי הון מן החוץ.**
5. צמצום היזמה, והאוירה המנוגדת להשקעות, הביאו בהכרח להקטנת הייצור בארץ ולצמצום דרסטי בסכומי המטבע הזר העומדים לרשותנו. **המחסור הנו־כחי בסחורות ובמטבע זר, אשר הביא להגבלות החדשות, הנו איפוא תוצאה ישירה ממדיניותה הכלכלית של הממשלה.**
6. נוכח התפתחות הענינים, מביע ציבור הסוחרים את חרדתו מפני הרעת נוספת של המצב ומפני קיצוצים נוספים בשטחי חיים אחרים — אשר יגבירו את הדכאון הכללי שהשתרר כבר בלאו הכי בארץ. שיטות ההגבלה והביורו־קרטיה הכלכלית של הממשלה מקטינות עוד יותר את השקעות ההון מן החוץ ומאיטות כל פעילות משקית. **ציבור הסוחרים אינו מאמין שהבראת המצב תבוא על ידי מדיניות הקיצוצים וההגבלות. רק משטר כלכלי שיעודד כל יזמה יוצרת, יבטיח זרם הון ומטבע זר ויאפשר להקים משק הנושא את עצמו תוך עליה מתמדת ברמת החיים.**
7. לשכות המסחר תשתפנה פעולה עם יתר הארגונים והגופים הכלכליים נגד צו הקיצוב בהלבשה והנעלה, שאינו בר ביצוע. הלשכות חוזרות על דעתן, כי הצו החדש מהווה תוצאה בלתי נמנעת מהמשטר הכלכלי הנוכחי, וכי הפתרון הוא בשינוי מקיף של משטר כלכלי זה. הבראת המשק תיתכן רק על ידי החזרת חופש היזמה תוך כדי שיתוף פעולה עם הציבור והת־יעצות מתמדת בין השלטונות לבין לשכות המסחר ויתר הגו־פים הכלכליים בארץ.

לשכת המסחר ירושלים
לשכת המסחר תל־אביב־יפו
לשכת המסחר והתעשיה לחיפה והמחוז
3.8.50 (כ)

היום מתיצבים לרישום
עדות סדיר או מילואים

תל־אביב, יפו ורמת־גן
אותיות: ג—ד—ד—ו ילודי 1911—1920
שעות ההתיצבות: 9 בבוקר — 2 אחה"צ

ירושלים ושכונותיה
אותיות: א—ב—ג ילודי 1920—1911
שעות ההתיצבות 9 בבוקר — 1 אחה"צ

כן מתייצבים היום בנתניה, אביחיל, בת יצחק, גזרה, גן חסר, שער חסר, גורדיה, פתח תקוה ושכונותיה, בילינסון, כפר סירקין, פיבה, לוד, רמלה, בן שמן, מושב תראל, צופיה, מושב גן חיים, שדה ורבורג, קלמניה, עולי קירגיזקה, רמת הכובש, בית ברל, משק גן חיים, עכו, עברון, נחשולים, גניגר, אילת השחר, מזר גים, חזרה, גן שמואל, שדות ים, סברייה.

ניתנת בזה הודעה לכל האנשים, ילודי 1931—1920, הגרים במקו־מות המפורטים להלן, החייבים ב־התיצבות לרישום בהתאם לצו ה־התיצבות לרישום, לבדיקה רפו־אית ולשרות סדיר או מילואים)— כי מועד ההתיצבות הוארך סופית עד ליום ו' כ"ח אב, 11.8.50.

בחיפה, קרית חיים, קרית מוצ־קין, קרית ביאליק, קרית שמואל, כפר־אתא, גבעים, סביניה, עין־גנים, קרית־פרוסטיג, אזור התע־שיה, ירושלים, תל־אביב ושכונו־תיה, יפו ושכונותיה, רמת־גן ושכו־נותיה, בפתח־תקוה, כפר סירקין, בילינסון, פינ"ה — רק עד 7.8.50.

פרטים מלאים על ההתייצבות ביום מחרת ניתנים ערב ערב בשעה 8.27 ב„קול ישראל".

מילואים - כוחנו!

מפעל השקל

חברים ואוהדים
עוד 5 ימים נשארו לרכישת השקל

שקלים אפשר להשיג במוסדות התנועה קומ"ח ב"ב 47, ש"ד 7, מצדות זאב, המלך ג'ורג' 36.

החזירו התלושים

ועדות השקל של התנועה נדרשים להח־זיר לוועדת השקל המקומית את תלושי השקלים שהוסגו יחד עם תמורתם. הזורה התלושים תאפשר קבלת שקלים נוסמים לה־מצה. על הסניפים לדאוג להעתקה מדויקת של רשימות השוקלים.

שמרו על השקל

כל חברי התנועה נדרשים לשמור על ה־שקל, שבלעדו לא תהא כל אפשרות להש־תתף בבחירות.

תעודות זהות

כתעודה יחידה להצבעה בבחירות לקונ